

βουτηθῆναι τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου ἀνθρώπου καὶ ποὺ
τῆς ἁγίας τοῦ κεντρικοῦ μυστηρίου, γιὰ νὰ ἀναβῆται
τοῦ ἀνθρώπου νίου θεοῦ.

Βοηθοῦνται μεταξύ τους, ἀλλ' ὅποτε ὅμως ἰσα-
ρῶνται ἢ μία ἀπὸ τὴν ἁγία.

Ὁ Παράκλητος τὴν διάνοιαν ταύτην πίπτει
ἐν βράχμα καὶ καὶ ὁ εὐχέλως τὴν ἔτιμη. Ἰστο
ρῶν ἀπὸ τὴν καθ' ἑαυτοῦ.

Τὴν διάνοιαν ταύτην παρουσίασε μαχίστα
ὁ ἴσχυρος Ραβμετ 1889 Παρμ. 10.

Κατὰ τὴν ἀνέκδοτον τῶν νεοαριστέρων ἢ νῆπι
χικητή, ὅσο καὶ ἡ εὐαγγελική θρησκευτική
βαρβαρική εἶναι θεωρεῖται ἡ κληρονομική
καὶ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν νεοτέρων.

Ἡ εὐαγγελικὴ θρησκευτικὴ ἀγωγή θεωρεῖται
ὡς τὸ εὐρύτερον πλάσιον, ἐν τῷ τοῦ ὁποῦ
δύναται νὰ τοποθετηθῆ ἢ κατηχητικὴ ἐν
περιορισμένη ἔκτασιν.

Κατὰ τὸν Γαβρι ἢ κατηχητικὴ εἶδος
νὰ διακρίνηται οὐκ ἔστιν ἡ ἀνάγκη.

αλλά και ελαφρ. θεμελιωτ. παιδαγωγ. να διευκρί-
νι και της Γενικής παιδαγωγικής -

Θέσεις τούτης -

Εύρεται τις βεβαιότητες και την ελπίδα πρὸς ἄλλο-
κλήρον τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμη, μάλλον πρὸς
τὰ μαθήματα ὡς πρακτικὴν θεολογίαν.

Βασικὸν ἀντικείμενον αὐτῆς τῆς ἀλλοθρησκ. καὶ
Κυριακῆς ἐπιστήμης, ἡ ὅτι προμεθεωρεθῆναι

αὐτὴν τὸ κήρυγμα καὶ διηκουργεῖ τὸ
ἐν ἐπιτηδεύσει καὶ καὶ κοινωτικῶν μετὰ τὴν

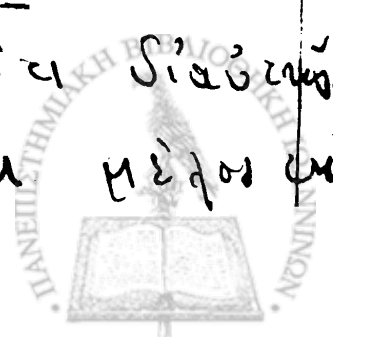
ὁ κατηχητὴς βίβλη καὶ ψαλμοὶ, ἡ ὁμοί-
τιμὴ ποίησι, ὁ ἡμετεροῦς διὰ τῆς χορηγίας

τῆς μετὰ τὴν παρέχει τὴν βωμολογία καὶ ὁ-
μοίτη καὶ ἡ λειτουργικὴ ἀρχὴ

αὐτὴ ὡς βωμολογία πρᾶτῶν τὸ ἔργον τῆς κατηχίας
ἡ ἀκινδύνη πρὸς εἰδικὴν τὰς ἀνθρώπων

τῶν πιστῶν μὴ ἔχουσα εὐμενῶς εἰκάζειν ἀλλοθρησκ.
Χρησιμότης τῆς κατηχίας

Μετὰ τὴν ἡ χρησιμότης τούτης διὰ τὴν διαδύνα-
μὴν τοῦ κατηχούμενου ἀποδεικνύεται μέγιστος

Εκκλησίας, ποιητές δὲ καὶ ποιητικοὶ τῆς Αποστο-
λίου Βασιλείας.

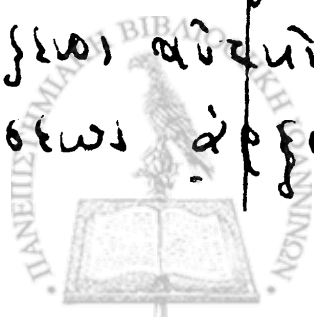
Ο Βολταίρος βεβαίως ὅτι "ἡλικίος ὄσως ἐπέριξε
τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔν τῃ καρδίᾳ ἑνὸς
παιδίου, κατὰ τὴν ἑν ψυτὸν διὰ τὸν παραδεισὸν
τοῦ Θεοῦ."

Διαίρεσις τῆς Κατηχητικῆς

- 1) Τὸ ἱστορικὸν μέρος
- 2) Τὸ μεθοδικὸν μέρος.

Τὸ ἱστορικὸν μέρος διαίρεται

- 1) ἕως τὴν πρώτην περίοδον ἡς περιλαμβάνεται τὸ
πρῶτον τῆς ἡλικίας αἰῶνας καὶ οὗ ἐπισημαίνονται
καὶ διερενηώσεις καὶ ἀνάπτυξις αὐτῆς, ἐξελίξις
δὲ ἕως τῆς πατέρωτό τῆς ἡλικίας αἰθέρης
βασίς τῆς κατηχητικῆς ἐπιστήμης.
- 2) ἕως τὴν περίοδον τοῦ Μεσαίωνα καὶ τῆς
ἡθέρης τῆς κατηχίσεως παρουσιάζονται
συμπληρωματικὰ καὶ τῆς πρῆξις αὐτῆς.
- 3) ἕως τὴν ἀπὸ τῆς μεσσηνομένης ἀρχῆς

μένει περίου και ἔν ηἰκά τῷ κατηχησῶν
ἐμφανίζονται προσδύουσα καὶ ἡ κατηχ. θεωρία
ἐναχθεῖσα εἰς αὐτογενῆς ὑπιστήμῳ - ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

2) κατηχησις ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων
μέχρι τοῦ 13^{ου} αἰῶνος

Καταγωγή:

3) κατηχητική διδασκαλία εἶναι ἀρχαία ὄντι
καὶ ἡ χρ. ἑλληγισία.

Καὶ παρ' Ἰουδαίοις παρτίχτο ἱστοριοθρησκευτική
διδασκαλία εἰς τὰς συναγωγὰς συνεστουμένη
ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐντύτητα καὶ διαδοῶν καὶ
τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴν ζωὴν δὲν δύναται
να συγκριθῆ πρός τὴν κατηχητικὴν διδασκαλίαν
τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὸν ὅποιον ὡς παρα-
τηρεῖ, ὁ Mitzsch ἀγείρει κυρίως τὴν
ἐκκαίητοι τῆς διδασκαλίας ἐν γένει.

Ἡ πρώτη βιβλιογραφία κατηχητικῆς σχολῆς προ-
βόρως καταγγέλλει καὶ δοκίμω κατηχητῶν
λαοῦ ὁ ὅτι τὸς κύριου συγγραφεῖς
τῶν βιβλίων.

Απόψεις των πρώτων μαθηχέων -

Κατά την επετοχικήν περίοδον πληῖστοι εγγίνοντο
σχυτοί εἰς τὸ θέλημα μετὰ βραχυτάτην καὶ συντο-
μωτάτην ἔκθεσιν εἰς αὐτοῦ τῆς χριστιανικῆς διδασκί-
ας παρουσίᾳ καὶ λοιπὸν ἀνάγκη μετὰ τὴν θέλησιν νὰ
μαθηθῶσι πληρέστερον.

Ἐδύνατο ὁμῶς νὰ γουθῆ ὅτι ἔγιντο τινε δα-
κτοί εἰς τὸ θέλημα χωρὶς προσημενῶν καὶ
ἐκείνην τὴν πρὸ τούτου διάθεσιν καὶ χωρὶς νὰ
ποιήσεται βραχίονα τινὰ ὁμοιοῦστος πίστεως, ἅπερ
προῦπύετ προσημενῶν τινὰ διδάσκει. Καὶ καὶ κινεῖται
ἦτο εἰ αὐτὴ κίνησις μορφήν ἱεραποστολικῆν
οὐχὶ εἰς ματ' ἰδίαν διδασκαλίαν μεταξύ κινε-
σματος διανοίας καὶ θαλάσσης παρεμπιπτού-
σα. Κατὰ τὰς εἰς ὑπερβολὴν οὐ σεβασθῶ
ἰσχυροῦσιν, ὅτι ἔχοντες τὴν ἰσχυρίαν τῶν ἡγε-
στέων εἶχον ἰσχυρίαν καὶ ἰδιαιτέρας τινε κατ' ἰ-
σχυρίαν καὶ ἀριμῶν οὐ συνθετοῦ πίστεως -
ἰσχυροῦσιν καὶ πράξις ἐκείνων περὶ ἰδιαι-
τέρας διδασκίαν, κινεῖται μετὰ τὸν διανοίας
κινεῖται καὶ τὸν θαλάσσης.

Τὰ πρῶτα ὀνόματα κινήματα τὰ ἀναπα-
ροῦντα τὴν κατιχησίαν κατὰ τὰς πράξεις

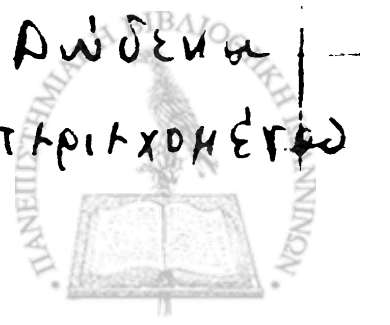
Τὰ ὀνόματα κινήματα πρὸς ἑβραϊκῶν καὶ
ἰουδαίων ἑξέσου κατιχησιῶν καταστὰρα καὶ
ἐκπαίδευσιν τὴν κατιχ. οὐδαιανῶν -

Παρουσιάζηται ὅτ' αὕτη κατὰ τὰς πράξεις ἐρωτη-
ματικῆ (ἑρωτήματα ὑπὸ τῶν κατιχομένων) καὶ ἀπο-
κριτικῆ. Τὸ περιεχόμενον ἔπειμιχρῶ τῆς
ἀποστολικῆς κατιχησίας κατὰ ὑπερθεσῆς
καὶ κατὰ τὴν ἐνθεσίον τοῦ ἀποστατικῆς.

(Πρὸς ἰουδαίους ἐπισημαίνοντες τὸ ἴδιον ὅτι οὐκ
ἔστιν ὁ κτίστης. Πρὸς ἑβραίους καὶ ἀποστολικῆς οὐδαιανῶν) -

Κεφ. 2-12 Κατὰ τὴν πρὸς ἑβραίους ἐπιστολὴν
Παρουσιάζηται αὕτη κατιχησιῶν καὶ ἀπο-
κριτικῆ ^{περὶ προκαταρκτικῶν διδασκαλιῶν στοιχία τῶ ἀρχαῖο τῶ κατιχ. τῶ οὐδαιανῶν.}
περὶ μετάνοιας καὶ πίστεως καὶ τῶ
^{ἐρωτηματικῆ} ἐρωτηματικῆ, ἀποδοξῆς
καὶ κινήματος αἰωνίου

Τὸ περιεχόμενον τῆς κατιχ. κατὰ τὴν διδασκαλίαν
Τὸ βιβλίον τῶ κινήματος τῶν ἀποστολικῶν
ἀποδοξῆς μαρτυρεῖ περὶ τοῦ περιεχομένου

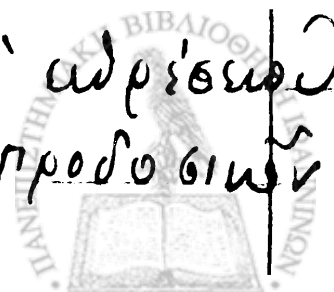
τῆς κατηχητικῆς διδασκαλίας κατὰ τὴν ἐπο-
χὴν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων. Μορφή διδασκαλίας ἀποστολικῆς
Ἰσορροπία ἰσότητος καὶ πίστεως καὶ ἠθικῶν ἀξιών ὡς
τῶν δύο ὁδῶν «μία τῆς ζωῆς καὶ μία τοῦ θανάτου»,
ἐξαρτεῖται ὅτι ἐν τῇ δογματικῇ ἔδῃ καὶ συνά-
πτεται ἐν τῇ κατηχητικῇ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ διδασκαλίᾳ
Ἐνδύξῃς τῆς τοῦ Γουβίνου

Ἐξέφ' τοῦ ἐκδόσεως δαχτυλίου καὶ ἰδιαιτέρως διδο-
σμένης συνειδήσεως καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Γουβίνου
καὶ ἡ ἐπίσκεψις ἀποστολῶν καὶ τὸ βαπτισμὸς
«ὅσοι αὐτὸς πειθῶσι καὶ πιστεύωσι ἀληθεί-
αυτῶν = [διδασκαλία πίστεως] καὶ βίου οὕτως
δύνασθαι» = [διδασκαλία ἠθικῆς]

Ἡ κατηχησις κατὰ τὸν 6. αἰῶνα καὶ ἔπειτα
Αἴτια προαχθέντα τὴν ὀργάνωσιν ἰδίας
τάξεως - κατηχητικῆς.

Ἰσορροπία τῶν αἰθῶν καὶ ἐκτέλεσις τῆς κατη-
χητικῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐκτελέσεως.

- 1) Τὸ πρῶτον τῶν πραγμάτων καὶ ἀξιών
- 2) Περὶ πρῶτον ἀπεκρίσεως καὶ προδοσιῶν

ὅλα ταῦτα καθίστασθαι τὴν ἐκκλησίαν προσηκόντων
ἐκ μεγάλης δουλείας καὶ εὐδελείας καὶ μέγα-
υβρίως μορφοῦσαι ἐν ἰδίᾳ τάξει κατηχούμενοι,
τῶν ὁποίων κατηχούν κατὰ καὶ ἀρχαῖς καὶ βίβλοι
οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐκκλησίας. Τὸ δὲ ἕτερον ἡμῶν καὶ
βίβλος ἰδρύνονται κατηχητικαὶ ἐχοχαί - ἕξτερον
Ἀλεξάνδρεια Ἀντιοχία - -

Ὅροι τῆς ἐν τῇ τάξει ταύτῃ εὐδελείας καὶ
παράμονης

Ἡ εὐδελεία ἐν ταῖς τάξεσιν τῶν κατηχουμένων
δὲν κρίνεται ἀπὸ ἐξουσίας καὶ δουλείας
προσηκόντων -

Ἀπεχωρίζονται οἱ ἔχοντες ἐπαγγελίαν ἀπομνή-
στεικῶς πρὸς τὴν νύκτα θρησκείας (ἰερὴ εὐδελεία
καὶ ἰσοποσίου μαγίου, γὰρ τὸ εὐδελεία μάντις καὶ)

ὅστις ἀπεγράφεται κατηχούμενος δὲν
ἐξαρτῆται ζέλου τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος
ἢ παραμονῆς ἐν τῇ τάξει καὶ κατηχουμένων
ἐπιποιεῖται μετὰ δύο ἢ τριῶν ἔτη καὶ
βυνηκόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
ἑπιβουλοῦ

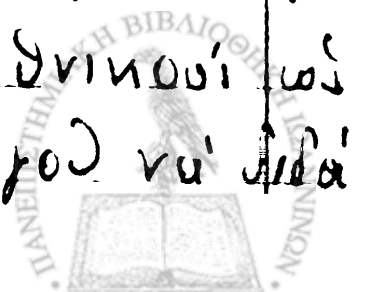

ἐν Ἰσπανίᾳ διὰ τὴν ἐν Ἀνατολῇ τριτῆν.)

Ἀπὸ τῆς τρίτης ἐπισημαστέως ἰσχυρῶς ἔχουσι
οἱ ματιχοῦμενοι εἰς διαφόρων κλάσιν. Διτηρίδων
οἱ ἀνθρώποι οἱ φωτισμένοι καὶ οἱ
προεργάτως γαθόντες τὸ βάπτισμα κρύπτοι ἢ
κρυφώσιτοι.

Διαφορὰ τῆς ματιχ κατὰ διαφόρων κλάσιν
ἄλλως ἐδιδάσκοντο οἱ ἀνθρώποι οἵτινες πα
ρηνόχουσαν τὰ ἐν ἡμῶν γαλεῖα ἀκαθάρματα,
ἄλλως οἱ πρὸς τὸ φῶσιμα ἐστρεπίζονται
ὡς ποῖον ὄχι καὶ ἐβόμασθε ἔχωμεν ἀπὸ
τὸ βάπτισμα, καὶ ἄλλως οἱ φωτισθέντες
προεργάτως, ἢ καὶ ἡ ματιχητικὴ διδασκαλία
ἀπεναχόπτεω πᾶσι τὰ Χριστιανικὰ μυστήρια

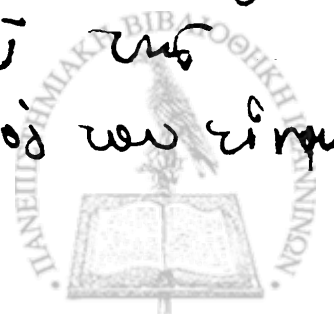
Ἐπισημαστέως τῆς ματιχέως
πρὸς τοὺς ἔξω Χριστιανῶν κατὰ τοῦ Ἀμβρόσιου
ὁ Ἀμβρόσιος παρέχων ἐμὴν πληροφορίαν
ὡς ἐν τῇ ματιχ. διδασκαλίᾳ πρὸς τοὺς ἔθνους
ἔχει νὰ ἐνεργῶμεν πρὸς τοὺς ἔθνους ὡς
καὶ ὁ Διὸς ἐς τὸ Ἡρμιῶν Πάριον καὶ ἄλλοι

ενοήται ὅτι ὑπάρχουσιν καὶ μόνοι ἀγιότιμοι
θεοὶ, Κύριος τοῦ Πατρὸς καὶ ὁ ἴδιος καθ' ἑαυτὸν τῶν
ἀνθρώπων εἶναι καὶ ἀγαπᾶ καὶ καὶ χαλεπῶς ἐπιτιμᾶ
να ἔπαυσθον ἡ ἔγκλησις καὶ ἀνατροπὴ καὶ ἀδωκίμα.
καὶ να δεικνύεται ὁ ὕψους αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
τοῦ θεοῦ διότι τοῦ ἀπέδειξεν τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Κατὰ Γρηγόριον Μύσωνα καὶ Ἀδριανόν

Κατὰ τὸ ἢ κατὰ χριστιανισμὸν να διαφέρῃ ἐκείνου
εἰς τοῦ ἀκροατοῦ συμφωνίᾳ τῶν χρονιῶν αὐτοῦ
τούτου ὡς κατὰ τὸ ἴδιον καὶ τὸ βούλο
καὶ τὸν τρόπον τῆς θεραπείας προσημειώσονται
γενικὰ ἢ μέθοδοι εἶναι ἀποχορευτική, καὶ ὁμοίως
ὅπως οἱ ἀπίστοι ἀδελφωτοῦ προτὶν χριστοῦ πικρῶς
σοβαροῦ τυγχάνῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἀδριανόν
De catechizandis gentibus τὸ ὄνομα
δυνατὶ να χαρακτηρισθῇ ὡς ἡ πρώτη βουλὴ
χρῆσις κατὰ χριστιανισμὸν μέχρι τοῦ σημείου ὡς
ὁ Ἀδριανόν να δεικνύεται ἡ προσημειώσονται
τοῦ πατρὸς καὶ πρώτου θεμελιωτοῦ τῶν
ἀμετέρας ἐπιπέμματα - ἡ μέθοδος αὐτοῦ εἶναι

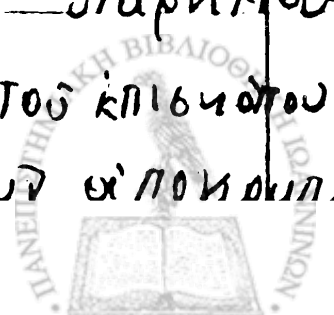
Βυθολογία (πρὸς τοὺς ἐκπαιδευμένους γυμνασιῶν καὶ ἑρευνητικῶν ἰνστιτούτων) (πρὸς τοὺς ἐκπαιδευμένους) Νὰ διδάσκωμεν περὶ τῆς εἰς αἰ-
τῶν ἁγίων Γραφῶν ὡς τὰ μὴ ἔκτισται τῶν
τῶν ὡς βιβλίου ἀνθρώπινου καὶ εὐχρηστί, ἀλλ'
ὡς βιβλίου θεοπνευμάτου.

Οὐδέποτε ἡ διδασκαλία πρέπει νὰ ἀποβῆ
ἐκτενέστατος, οὗτοι δὲ καὶ ἐκτενέστατοι καὶ τὸ
ἐρώτημα ὡς μέσο ἐξακριβώσεως τῆς διδασκαλίας
Συμπληρωστικῆς Προκαταρκτικῆς Κατηχητικῆς.

Προϊόντος τοῦ χρόνου συμπληρωθεὶς ἡ κατηχη-
τικὴ διὰ τῆς μελέτης τῶν δευτεροκατονηκῶν νό-
μων καὶ ἄλλων ἔνθα ἐξοιρετο ἡ ἀγνοία
τῆς Ν. καὶ Δ. Α. Τὰ Τωβίτ, Ἰθὴρ, Σοφίας
Σειραῖ, Σοφίας Σοφομῶντος ἐτύχχατος κατα-
γεγραμμένα πρὸς ἀπόσπασιν τῶν διδασκαλιῶν
καὶ προμήγεω τῆς ἐκπαιδευτικῆς πράξεως.

Κατηχητικὴ Φωτιστικὴ

Διενεργεῖτο πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἢ π' αὐτοῦ τοῦ ἐπιπέδου.
Οὗτοι ἀρχικαὶ καὶ πρῶτα τῶν ἀποστολικῶν

μέγιστο κατά τὴν αἰσθητικὴν ἀσφάλειαν (ὅτι
ἐκείνη ἐπιφέρει τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπομένοντα διὰ τὴν ἀσφάλειαν
ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ ἀφ' αὐτοῦ) καὶ ὁρῶμεν πε-
ρὶ αὐτοῦ τὸν Κορνήλιον καὶ πρὸ τοῦ βαπτίσματος καὶ
χρῆσις "ἴσως μία σύνοδος τῆς Παλμυρας καὶ τῆς
Κ. Διαθήκης περιέχουσα τὰ δόγματα καὶ τὸ
ἔκτοσθεν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως

Παράδοξις τοῦ Συμβόλου καὶ τῆς
Κυριακῆς Προβευχῆς Σευτινίας

Κατὰ τὴν 7^η τῆς εβδομαδιαίας ἐβδομάδα
ἐκτελεσθέντων, 8 ἡμέρας ἐν Μεδιολάτῃ πρὸ
τοῦ βαπτίσματος, ἢ 15 ἀλλοῦ ἐξήνεγκον
ἐπίσημοι παράδοξις ὑπὸ τοῦ ἐπιβλήτου τοῦ
συμβόλου τῆς πίστεως: traditio symboli

~~τῆς~~ παράδοξις τούτου ἠναχούθη καὶ ἡ παρα-
δοξις τῆς Κυριακῆς Προβευχῆς traditio

στασιονίς Dominicae ἀναβάνουσα χωρὶς
μὴ τὸ βαπτίσμα κατὰ τὸν Κυριακῆς ἐρ/τόν
ἠκτινα καὶ ἀπομνημόνευτον ὁ γωτισθῆναι
σποβαλλόμενος τὸ προφορικῶν ἐξέτασιν
σευτινίαν.

Περὶ τῶν μαθητῶν τῶν κυρίων τῶν πρώτων

Ματῶν Κυρίων

(Master)

Αἱ 18 μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἔχουσι ματῶν
κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ βασιλῆως γινώσκοντες ἀπὸ
τῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τὰ δύσκολωτέρα.

Ἡ μέθοδος τοῦ ἀντιθέτου τοῦ Αὐθουστίνου.

Οἱ Κύριοι χρησιμοποιοῦν ἐπιπέδον ἐπιπέδου

ἔχοντες ἐπιπέδον ἐπιπέδου κατὰ μορφήν

διδακτικὰ ἀποδοτικὰ τυχερῶς οὐκ

ὁ ἀντιθέτου τοῦ Σοφιστικῶν

μεθόδου κατ' ἀντίθετον τοῦ Αὐθουστίνου

ἐπιπέδου ἐπιπέδου τῆς ἱστορικῆς παιδαγωγικῆς

τυχερῶς ἢ τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἰστορικῆς

μεθόδου ἢ ὅσοι προκύπτει πρὸς προσημῶν

τῆς ἐπιπέδου διδασκαλίας

οὐκ

1) Προσημῶν ἢ πρὸς παρασκευαστικῶν ἐπιπέδου

τῆς ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἐπιπέδου

2) Προσημῶν ἢ ἀποδοτικῶν καὶ τῶν ἐπιπέδου

ἐπιπέδου καὶ τῆς ἐπιπέδου ἀποδοτικῶν

τῶν βαπτισμῶν, δι' οὗ ἀπολυτρώμεθα ταύτης.
31 Ἀρχαὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως.

Νατιχίσις νεοψωτίστου -

Ἐξαμβάνου χίρας ἀπὸ τῆς ἔπομένης τοῦ
βαπτισματος καὶ διάρκει ἐπὶ πενθήμερον -
ἀπὸ τῆς δευτέρας εὐαγγελίου, μέχρι τῆς παρα-
μονῆς Κυριακῆς τοῦ θωμά -

Ὅτι συνεπληροῦτο ἡμῶν τῆς γνωστομένης
ἡμῶν ἀρχομένη διὰ τῶν ἐξετάσεων τῆς πα-
ραδόσεως τοῦ συμβόλου καὶ τῆς Κυριακῆς προ-
βελίης, συνεπληροῦτο διὰ τῆς μυστηρι-
οῦσιν κατιχήσεως μετὰ τὸ βαπτισμα-
μερος. Β'.

Ἡ κατιχήσις κατὰ τὸν Μεσαίωνα -

Παρακμή τῆς κατιχήσεως -

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην γινήσκεται ὁ θόρυβος
νεοπροβατισμῶν, ἡ ἐπιρράτις τοῦ ὁποίου κατὰ
φυσικὸν τρόπον συνεπίεζε καὶ τὴν βαρβαρίαν
κατὰ τὴν τῆς τάξεως τῶν κατιχουμένων
ταῦτο οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε εἰς τὴν παρακμὴν

τῷ κατιχητικῷ διδασκαλίᾳ -

2) Ἡ ὁμαδική προέχουσα τῶ τὸν Χριστιανισμὸν λαῶν ὁλοκληρώσῃ.

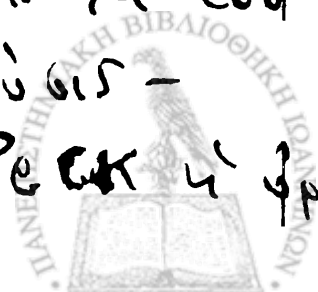
3) Οἱ ὁμαδικῶς εἰσπεριφερόμενοι ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον λαοὶ βάρβαροι ἐμφυλίζονται οὕτω ἡ χηνίτις τῆς ἀγνοίας, καὶ ἡ πλήρης κατιχητικὴ παρακμή -

Ἡ Κατιχησις ἐν τῇ Ἀνατολῇ -

Ἐξήγησις τῆς βιωπῆς γραπτῶν μνημείων ἐν Ἀνατολῇ περὶ κατιχησίαν

Ἐντύπως μαρτυρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ἐπιληθίστα-
τικαὶ πράξεις μαρτυροῦσαι προσπάθειαν πρὸς
ἀποδοτικὴν τῷ κατιχητικῷ διδασκαλίᾳ.
Εἰς τὴν κάπως παρεξήγησιν τῆς κατιχητικῆς
δυσετήρησιν καὶ ὅτι δὲν διττωρῶδη τὸ χρί-
σμα τοῦ βαπτίσματος. Ἀλλ' ἡ βίβη ἐν τοῖς
γραπτῶν μνημείοις τῆς ἀνατολῆς ὁφείδει
μαρτυρῆσαι εἰς τὸ ὅτι αὕτη δὲν ἐκτελεσθήσεται πο-
σούτω σοβαρῶς τὸ πρόβλημα τῆς ἐκείνου
καρτερικῆς ἀγνοίας, ὅσοι ἡ δύσιν -

Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ δὲ κ. Βερεσκὴ ἡ φρο

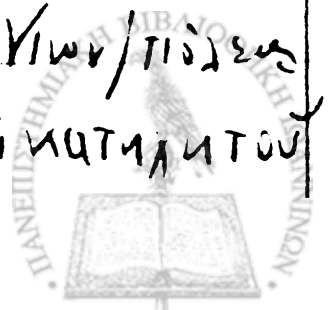

νωμένη θρησκευτική διδασκαλία σε παρθε-
ρισμόν τῶν τῶν μοναχῶν τοῦ μέσωνος
αἰῶνος ἐν τοῦ μοναστηρίου τῆς παλαιᾶς ἑλλητικῆς
Ο Χρυσόστομος ἔβαλε τὴν ἀνάθεσιν ἕνα
ῥέτου μοναχῶν ἡ παιδείου τῶν παιδῶν -
Ο Μ. Βασίλειος βούληται νὰ προλαμβάνωνται
ἐν τῶν μοναχικῶν ἀδελφότητων οἱ παῖδες ὅπως
ἡγεγῶνται ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ.

Εἰς τὰς παλαιότερας ἑλλητικῆς γένη οἱ Μοσέβερ-
Schubert συνάμεθα νὰ ἐνδωμεν τὰς ἀπα-
ρχὰς τοῦ χριστιανικοῦ σχολίου -
ἐν τῆ ἀνατολῇ γὰρ ἐκ τῶν ὡς ἠρῶν
τῶν νέων ἡ ἐκπαιδεύου ἐν τοῦ μοναχῶν -
ἦρθη ἐπὶ ἡγεμονίᾳ καὶ ἀπαντήσῃ μετ' αὐτῶν

Λόγοι κατηχητήριου.

Καὶ Μετὰ τὴν ἐπιρροήν τοῦ νηπιόβαπτισμοῦ
καὶ τὴν κατάρτησιν τῶν τάξεων τῶν κατηχῶν
να παραμένῃ ἡ διακονία τῆς κατηχῆσεως -
Μεταξὺ τῶν ὁφρῶν τῆς ἑλλητικῆς γίνονται
ἐκφραζέσθαι καὶ τὸ ὁφρῶν τοῦ κατηχῆτου

Τὸ να “νατιχιζήν του λαόν” (Αλλατιστόν κηρόρρα,
ἐν τῷ τυρινῷ διακρίνοται αἱ ἡμέραι τῆς κατῆ
κίθως (Από τῆς Ἰουρτανῆς τοῦ Τελίνου μέχρι μαδαραί ἰθδομοί,
καὶ ἡ ἡμέρα τῆς μεγάλης Πέμπτης -

Πρὸς ταῦτα εἶναι τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν λαόν
λόγοι, οἵτινες εἰσακούοντο “κατιχητήριοι λόγοι”,
“βιβλίγια”, “κατιχίβη”, περὶ τοῦ περιχο
μένου τῶς καὶ πειροφθερῆ οὐ νινῆται χωνιάτις
ὡρεῖ τῶν θυντα βουμέγως κατιχητιρίων τοῦ
Ἰωάννου τοῦ Καματιροῦ. (ὅτι προιατήρητος
“τὴν τῶν νιοστῆμων ἡμερῶν προδεδίαθῶς καὶ
ὕπλητος “πρὸς τὸν ἀφῶνα τῷ πνευματικῷ Πάτρῳ”
Ἡ αἴτις κατιχούματος καὶ κατιχίβη παρουσία
ἦται κατὰ τοῦ βυβακτινίου χρόνου γηνικυμένῃ
καὶ κατιχητήρη οὐ κατιχητιῶ τὸν θεβαπτιορι
νῶς, τοῦ λαόν, συχέεται δὲ αὐτῇ ἐν ἡμέρῃ
πρὸς τὴν ἐν γένῃ δρυσεντικινὴν διδασκαλίαν
ἐκ τῶν ἰσχυωνίθως τούτων προαδεδῆ μῆδῶς
κατιχητινῆς φιλοσοφίας. Περὶ βούθως αὐ
ἡ παλαιότερα βουλοφῆ κατιχίβη θεβῶ
ρου τοῦ ἐτουδίτου

Ντωτὴρα Ευχαρογὴ Μιχαήλ τοῦ Ἀπομινεῖτου -
τῆς 80 κατηχέως ἢ λόγων, ἐξεγωνίσθη
κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου -
2 τοῦ Ἰωάννου Καματιροῦ, καὶ τινὲς Μαμα
εῖου Χούμρου

Συγγραφαὶ βυζαντινῶν πρὸς τὴν κατηχησὶν
1) Ἀπ' ἀσκητικαὶ βίβλαι, ἢ Χριστιανικαὶ ἀνδο
λογίαι. Ἐχρησιμοποιοῦντο ἐν τοῖς σχολείοις πρὸς
διδασκαλίαν τῶν νήτων - Κατὰ τὸν Κρομβάχερ
ἦσαν συγγραφαὶ ῥητῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς
καὶ περικοπῶν ἢ ἀποφθεγγμάτων τῶν ἐκκλησι
αῶν βυζαντινῶν περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν,
καθιόντων καὶ θεραπευτικῶν συνήθεων -
Τὴν κατάρτισιν τῆς ἀνδολογίας προσημῶμενοι
εἶναι Γρηγόριος, Βασίλειος, Χρυσοστόμος -
Ἡ παιλαιότερα τὸν 3. αἰῶνα κατασκευάσθη
ἔστι τὴν ἑπιγραφήν "τὰ ἔργα, καὶ
διακρίται τὸ 3 βιβλία -

ὄμηρον περὶ Θεοῦ, θεῶν
γ) Περὶ τοῦ ἀνθρώπου
δ) Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν

Βραδύτερον ἡμεταληγύθη καὶ διαίρησις αὐτῆ καὶ
ἔχομεν παραλλαγῆν τῶν Ἱερῶν εἰς τῆς
καὶ ἀλφαριθμητικὴν βίβραν τὰ "Ἱερά Παράκλητα,"
Ἰωάννου τοῦ Σαμαβινοῦ ἐν τῶν ἀνδοροχίῶν
κατατάσσονται καὶ αἱ δύο συλλογαὶ ἡθιμῶν
ἀποφθεγγμάτων τοῦ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἔχεται Μ. Βαβυλίου, ἑκ τῶν ὁμιλιῶν τοῦ Μαμα-
ρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἡ ἐπιγραφομένη
εὐλογία "Μερίββα," τοῦ Μοναχοῦ Ἀντωνίου -
ἐπαρχοῦ καὶ ποιητῆ ἀνώτατοι - Ἀλλοι-

1) Μαρίμος τοῦ ὁμοφυτῆτος ^{πραγμασι} εἰς τὴν ἑρμηνείαν
τοῦ Πάτερ ἡμῶν

2) Ἡ ἑρμηνεία τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως τοῦ
Σαμαβινοῦ

3) Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονικέως λειτουργικὴ
πραγματεία ἀποσταλέσα ἐν κρήτῃ ἑρμηνείᾳ
τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως

Θεοφάνης τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου Λόγου
εἰς τὴν ὁμιλίαν

4) Αἱ διμῶδες πραγματεία -

βυνηράμεθα καρδίᾳ τοῦ λαοῦ -

Εἰς τὰς διημέρας πραγματίας βυνηραλλέμεθα
καὶ ἱστορικῆς Παλαιᾶς - ἐπιτομῆς ἐκ τῆς Π. Βασιλικῆς

Ἄλλαι ἰδιόμορφαι εἶναι

Ἀντιόχου μοναχοῦ "Παρδίτω τῆς Ἀγ. Γραφῆς

130 κεφ. ἰδιωῆς διδασκαλίας

Μαξίμου τοῦ ὁμοιωμάτου "Λόγος ἀσκητικῆς καὶ

πνεύματος καὶ ἀποκριτικῆς", "Κτυσάγια περὶ ἀγάπης

Γρηγορίου τοῦ εἰναΐτου" Βραχέα ἀσκητικῆς

βυνηράματα βυνητομῆς 137 κεφ. περὶ ἐντομῶν

δογματικῶν, ἑπικλητῶν, ἑπαγγελιῶν -

Μικροῦ Καθεύου "Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ

ψαῖς λόγος ἑπτὰ", Τονίζητι ὅτι ὁ Χριστιανός

δεῖ νὰ ἐνωθῆι μετὰ τοῦ Χριστοῦ διαζωῶν

3 μεγάλων μυστηρίων, Βαπτίσματος, Χρ.

ομοιωμάτων, εὐχαριστίας -

Εἰς τὴν θεοκεντρικὴν δεδασκαλίαν

τῶν προφητῶν καὶ τοῦ λαοῦ ἀχρησιμοποίη-

μεθωσ καὶ τὰ μνημονεύματα μετὰ τῶν

βιβλίων τῶν ἁγίων.

Κατὰ τὸν Κρουμβάχερ οἱ βίοι οὗτοι διαρροῦνται εἰς 3 ομάδας, τοῦ ρητορικοῦ, τοῦ δημώδους, καὶ τοῦ ἡιτουργικοῦ. Διὰ πᾶσας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ -

Ἡ ἀξιολογία ὡς μέσο κατηχίσεως τὴν παρατήρησι τοῦ Βακίφφολ οἱ Κρουμβάχερ εὐρίσκει ὄρθην ὅτι διὰ τὴν ἀξιολογητὴν ἐργασία ἔχρησιμοποιεῖτο πρὸς διδασκίαν τῆς ἀληθοῦς διδασκαλίας (Οἱ Ἀρβιανοί) Κατὰ τὸν Κρουμβάχερ "Οἱ κυκλοφοροῦντες βίοι Ἀγίων κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν" Δὲν εἶναι πλὴτος ἱστορία, ἀλλ' ὑπὸ ἱστορικὸν ἔνδυμα δογματικὴ ἢ ἡθικὴ.

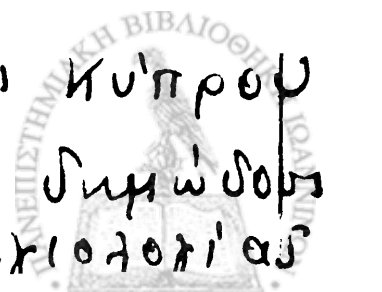
Συναρτάται συγγραμμὴ τυχεῶν τοῦ Κυρίλλου οἱ Σινδοπόχης

Ἰωάννης οἱ Μόσχου οἱ εὐμετά συγγραμμὴ τοῦ "Λεμῶνος"

Σωφρόνιος οἱ εὐροβαμῆς

Λεόντιος ἐπίσκοπος Νκαρό τῆς Κυπρου

διακρίθεις ἐν τῷ κατά τῆς δημώδους ἀξιολογίας

5) Τα Συναξάρια τοῦ Σωμεῶν τοῦ Μεταγραφεῦς

6) Ὁ Νῆων/πόλεως ΜΕΘΟΔΙΟΣ -

Ἡ ὑμνολογία καὶ τὰ ἄλλα εἶδη τῆς
ποιήσεως ὡς μεθόδου κατηχητικῆς -

Μέθοδος πρὸς θεομετρικὴν διδασκαλίαν τῆς νεο-
γῆρας καὶ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῆς κατὰ ὑμνολογία-
Τὰ ναυτικά ἐπιμύθια καὶ ὁδοιπορικῶν
φιλοσοφικῶν ἄσματα διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἁ-
φισανοὶ ἐχρησιμοποίησαν πρὸς διδασκίαν τῆς διδα-
σκασίας τῆς ὁριζουμένης τὸ ἄσμα καὶ μεθόδου
διδασκτικῆς

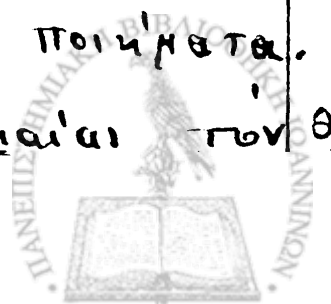
Ἡ ὀνητώχης περιέχουσα θεολογικὰ
διδασκτικὰ καὶ δογματικὰ ἔκδοξια -

“ Διπλοῦς τὴν φύσιν ἀλλ’ οὐ τὴν ὑπόστασιν ”

“ μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν ἢ ψυρμόν ἢ δια-
ρεσίαν, ἀλλ’ ἐκατέρωθεν οὐσίας τὴν ἰδιότητα
ὡς αὐτὰ ψυχάζαντες ” Ν. Γ. Π. - Ἐπιτὸς τῶν εἰσαχθέντων

εἰς τὴν λειτουργικὴν χρῆσιν ὑμνῶν ταύτης ἀπα-
ντῶνται καὶ ἠθικά καὶ κατηχητικὰ ποιήματα.

Ὅτω ὁ ἁγίαστος μικροπολίτης Νικαῖαι τὸν θ

αἰώνα συνίσταται 143 τριμέτρων βτίχων: τῶν Ἄδων, ἐν τοῖς ὁποῖοις παρεμβάλλεται διατεταγμένοι οἱ ἴσθιοι, οἱ Ἄδων καὶ ἡ εἰς καὶ οἱ ὄντι καὶ χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ Κρουμβάχτ ὡς τὸ πρῶτον δοκίμιον τοῦ ἀποστόλου καὶ παραδείσου. Κατασκευαστικὰ καὶ ἰδιὰ ποιήματα εὐσεβῶν καὶ ὑπὸ τῶν Φίλιππου Σολιταρίου καὶ Γεωργίου Λαπίθου. Ὁ πρῶτος τῶν Διόπτρων καὶ Κλαυθρῶν. Σύνολον ἑμμέτρων τῆς Γραφῆς συνίσταται οἱ Νιμφοφόροι οἱ Καὶάβτοι: εἰς δύο ποιήματα.

- 1) Σύνολον τῆς ἁγίας Γραφῆς
- 2) Συνοπτικὴ πρὸς τὴν ἁγίαν Γραφήν.

Ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ποιήματα ἢ τὴν κοινὴν χρῆσιν ὀρθόδοξων ἐπισημὰ πρὸς κατασκευὴν. Κατὰ τὸν Κρουμβάχτ ἐπιτὴν ἀρχαιότατων ἡμερῶν εἶναι ἡ Ἀμαρτωλοῦ παραίτησις καὶ ἔγχοι ὀρθόδοξοι Ἄδων καὶ παραδείσου. εἶναι δυσκόλη ἀπικρίβη τῆς ἑλληνικῆς ὑμνολογικῆς ἑρμηνείας ὑπὸ τοῦ Λεζτάν.

εἰς τὰ θεολογικὰ ποιήματα ὑπάρχοντα καὶ κατασκευαστικὰ ἀχρῆστοι, ποιήματα ἔχοντα

- εἰροστικίᾳ τὰ χεῖρματα τοῦ ἀγαθίου.

Ὄνομαζοντα ὡς βυρραῖα αὐτῶν ὡς χειροεργα
βρυραῖο, μαριαμῶν, Μαρία ὡς οὐραῖα, ἰχθυῖα
ὡς διακονοί, ἐμπόδον ὡς Μετ'εργασίᾳ, Μετ'εργασίᾳ.

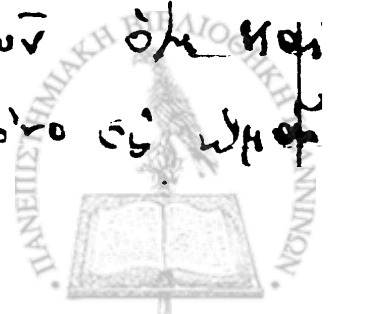
Ὁ Wagner ὡς τὰ βασιμῖα ἐξέδωκεν ὅμοια κα-
ταχρήτων βίχων κατακόμω τοῦ νόμου.

Ἐς τὰ θεμελιῶν παιήματα ὑπάρχοντα στὰ Ἀρσῖα
Αποκτώνται ἐν Ανοτοχῇ ἐξ ἐπιδράσειος ἀπὸ τὴν Δύβιν
Συνεταχθεῖσθαι πρὸς αἰνῆγνῶν, οὐχὶ πρὸς παροῦστα βιν.

Κατὰ τὸν 10^{ον} αἰων. ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Θεοφιλῆ
ἑβραῖα ὡς Αγ. Σοφία ὀρχήστρα πρὸς διαδραματῶν
χριστιανικῶν βιηνῶν. Ὁ Ἰωάννης ὡς ἐχαιῖτων ἐξ
γαρ ἐν τῇ ἑαίκοπῃ τῶν παρασταῖα ἐμφανῶν
καὶ ὁ ἴδιος μέρος ἀποστῆναι ἕρκος πρὸς τὴν θεοτόκον.

Ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ Κηρυχαῖος ἑαῖς ἑρῖα ἑρῖα
ἐν τοῦ βιήματος δίαβος βιηνῶν παροῦστα
ταῖς ἑδῖσθαι τῶ θεοτόκον τῆς ἑρῖα τοῦ
Χριστοῦ καὶ τὴν βαπτισίαν τοῦ Προδρόμου.

Τὰ τοιαῦτα δραῖματα δὲν μαρτυροῦν ὅτι καὶ
ἐν τῇ βυρραῖα ἑπαιήοντο. Τὸ ἑρῖα ὡς ἑρῖα

περισσότερο ἔργο "Ὁ Χριστὸς Παύλος ἐπιβιβάζει
εἰς τὸν Γενάρ. τὸν Μαρίαν. ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ 1535
ἀνακαλύπτει καὶ ἐπὶ τοῦ Κρουμβάχερ Τοῦ Θρῆκ.
Δράμα Σωβάντα γέγνηται ὅτι συνέγραψεν ὁ Ἰωάννης
ὁ Βασιλικὸς ἵνα δῶται ἀντιδράμην κατὰ τὴν
ἐκλογὴν. (ἐν τούτῳ ὄρω καὶ ἐν τῇ Θα-
ζεία) καὶ Ἀντιθαζία τοῦ Ἀρτίου τὰ τοιαῦτα
δράμα εἴτε ἀναγνωστικὰ ἢτε παιζόμενα ἐκρη-
μιολογοῦντο ὡς μέγα διαδόβωσιν ὀρθοκτυτικῶν ἰδίων.
- Ἐν τῷ πρωτέρῳ τούτῳ διαβώδῃ Ἡ ἁγία τοῦ Ἀβραάμ
1154 1154 περιηλικῶν ὁμοιοκαταληκτῶν στίχων τὸς 16
ἀίμα ἐκδοθέν ἐν Βενετικῇ τῇ 1535

Ἡ Κατήχησις ἐν τῇ Δύβη.

Ἡ κατήχησις τῶ κρίμα τῶν γοτῶν καὶ ἀναδόχων.
Ἐν τῇ Δύβη περιηλικῶν κατήχησις τῶ κρίμα
τῶ γοτῶν καὶ ἀναδόχων ἔσ' ὧν ἐμπερι-
βλήθη ὑποχρῶσθαι ἐνωστὰρτῶν εἰς τὴν ἐπιμαρτυρίαν
τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ Συμβόλου τῇ πίστει καὶ
τοῦ Ἀρε Μαρία.

Ἐκδοτικαὶ διατάξεις περὶ κατήχησης.

. Σὺν τῶν ποταμῶν συνοδικῶν διατάξεσιν κληρονόμῳ
 τοῦ 10^{ου} κανόνος τῆς ἐν Coneshow συνοδικῆς συνοδῆς
 εἰμ παραρτήονται οἱ ἱερεῖς νὰ ὑψηλοῦσιν τὴν γλώσσαν
 τοῦ λαοῦ τὸ εὐμβουλοῦν τῆς πίστεως καὶ τῶν κληρ-
 ικῶν προκτύων. Ἡ Σύνοδος Ἀββί Concilium
Abbiense τὸ αὐτὸ ἐπέβαλεν ἐς τοὺς ἱερεῖς
 καὶ ἐς τοὺς γονεῖς νὰ ὀδηγήσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
 εἰς κληρικὰ καὶ ἑορτὰς τῆς τῆν ἑπιτηδεύσασθαι ὅπου
 θὰ ἐδιδάσκοντο τὸ Patet τὸ Ave Maria καὶ
 τὸ Credo καὶ τὰς ἐκδοθησῶν Constitutiones
 ἐν Lambeth συνοδικῆς συνοδῆς, ἐν τῇ ἡλικίᾳ
 πάντι οἱ ἱερεῖς ἵνα γένηται τοῦ ἔτους.
 ὑψηλοῦσιν ἐς γλώσσαν λαϊκῶν τὸ εὐμβουλοῦν
 τὰς 10 ἑτοχὰς τὰ ἑωσθησῶν παραρτήματα
 τῶν ἑπτὰ δευτέρων ἀρχαῶν καὶ 7 ἀρχαῖς-

Συνοδικαὶ διατάξεις περὶ ἰδρύσεως σχολείων

Ἡ ἐν Λαίχη σύνοδος ἤρξατο ἐν ἐπιπέτῳ
 καθεδρῶν γὰρ καὶ παντὶ μοναστηρίῳ ἰδρύσασθαι
 σχολὴν προὶ μὲν ἡλικίᾳ μετὰ τῶν κληρικῶν.
 Διὰ τῶν λαϊκῶν ἐπιπέτῳ προὶ ἐπιπέτῳ ἐν τῶν

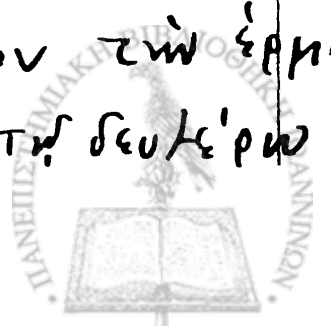
Ἐπιτηδεύουσα ἑαυτῶν, καὶ ἡ βύραρος τῆς Μοζεντῆς
ὑπεκρίθη πάντα χριστιανόν να ἔταχε τὸν υἱὸν
τοῦτῃ τὸ βραχίον, δια να μάθωι τὴν πίστιν καὶ
τὴν Κυριακὴν προσηχὴν Λόγιον ἔχοντων μεμνησθῆναι
μῆτις ἡμεῶν: πενήχρῶν προβέβητο ὑπεκρίθῃς.

Ἡ ὑπό τοῦ καρδίου τοῦ Μιχαίου ὤθησι
ὁ καρδίου ὁ μέγας ἀπὸ τοῦ Πιτῆ διαφάρα
Cari tu basia ἰδέσθαι διαταξῆ περι τὸς νεκρῶν
ὁ ἔταχε οἱ ἰερεῖς καὶ διδάσκαλοι τὴν Κυριακὴν προ
σηχὴν καὶ τὸ συμβουλιὸν τῆς Πίστης. Πάντες οἱ
χριστιανοὶ να μάθωι ταῦτα ἐπι ἀπλή βωμολα
κῆ ποιῶν καὶ ὑπεκρίθῃς. Ἡ κατὰ διδασκαλῆ
τῆς παιδείης ἐπαγίγνω τῶν ζωντῶν καὶ ἀναδόχους
οἱ ἀναδόχοι οἱ ζωντῶν ἔχοντες τὸ Πάτερ ἡμεῶν καὶ
τὸ Πικτήν ἀπυθόρητο καὶ βαπτίωσι.

Κατ' αὐτοῦ τοῦ χρόνου συντάχθη ὁ διατάξις
μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητῶν ἀποδοξῶν
τῶν Ἀγιογράφων. disputatio puerorum per
interrogationes et responsiones.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἰσβιβῆναι τῆς ἐρωταπο
κριτικῆς μεθόδου.

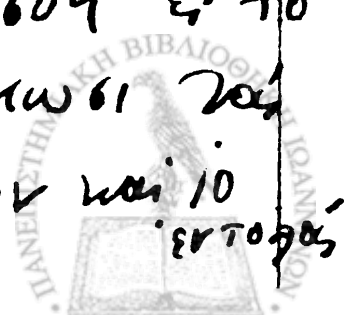
ὑπὸ τὴν προτροπὴν τοῦ μαρόχου συντάχθη ἰσότοι
ραβανὸς Μαύρου τὸ ἔργον de disciplina christiana
εἰς τρεῖς βιβλία. Τὸ πρῶτον εἶναι ἀντιγραφή τοῦ
ἔργου « de catechizandis turcibus » τοῦ Αἰζχ
στίνου, τὸ δεύτερον ποιητικὸν λόγον περὶ τῆς Κυρια-
κῆς προβουχῆς καὶ τοῦ συμβόλου. Τὸ τρίτον ἀρχο-
γεῖται μὲ τὰς ἀρετὰς καὶ κακίας. Βραδύτερον ὁ
μοναχὸς Offried συντάξεν τὸν "Weissenburger
Catechismus" εἰς Γερμανικὴν καὶ Λατινικὴν. Ἐπο-
τησοβατὴν παλαιοτάτην κατηχησὶν ἀρραξάμβανεν
ἑρμηνεῖαν Κυριακῆς προβουχῆς καὶ κατὰ τὸν
τῶν θανατῶν ἀμαρτημάτων, τὸ Ἀποστολικὸν Σύμβου-
λον καὶ τὸ τοῦ Αγίου Αἰθοναγίου καὶ Δοξολογίαν.
Τὸν ἰσθμὸν ^{μέθοδοι τοῦ 18. αἴματος.} εἰς τὴν διατάξιν τῆς
κατηχητικῆς ἔργου χωροῦσι. **Δύο** μέθοδοι κυριώτεραι
τῆς πρώτης ἰβηρικῆς εἰς τὸν Εὐκλειδαίου ἢ
Νομοῦ τὸ ἔργον τοῦ ἰσομαίου Εὐκλειδαίου
διακρίεται εἰς 3 βιβλία. συντάχθη κατὰ τὴν
πρωταποκριτικὴν μέθωδον εἰς τὸ πρῶτον τῶν ἑρμη-
νεῖαν τοῦ Ἀποστολικοῦ Συμβόλου. Ἐν τῇ δευτέρῳ

πραγματικῆται περί ἰδίου καὶ ὑβίου κακοῦ-
υ τῆ τρίτῃ ποιῆται λόγον περί βυτῆλιας καὶ
τῆ ματαβιαβῆς μακαρίων ἢ ματακτιριμῆτων.
Αὐτῆρα μέθοδοι μετὰ τὸ ὄνομα Serpenazium
βυτῆτι ταῦτι ὁ Hugo διὰ τοῦ ἔργου De
quinque serpenis seu Serpenazis.

Ἐν αὐτῇ ἐκτίθενται τὰ ἥπτα αἰτήματα τοῦ Πατέρ
ἡμῶν πρὸς τοῦ 7 μακαρίων καὶ 7 χαρίσματα
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ταῖ 7 ἀρεταῖς πρῶτος 7 κακίς
ἐκζητηθῆναι. Ἡ μέθοδος δὲν εἶναι προτότυπος ἀφ' ἑαυ-
θῆς παρὰ ἁγίου ἑτιμοῦ - ἔχεντο δὲ καὶ ἄλλοι
μέθοδοι αὐτῆς 13 καὶ 14 αἰώνων καὶ νιοδεύοντες
αὐτὴν ὑπὸ ἄλλοι ἀνομιταὶ Θωμά τοῦ ἁγίου ἰσακίου
ἀπὸ τῆς 5 βυγράμματα αὐτοῦ.

Συμβολὴ Συνόδων τῆς Λαυανῆ καὶ Τορτοσε.
Σοβαρὰν συμβολὴν ἐπέτερον ἐν τῇ κατιχητικῇ
ἔργῳ καὶ ἡ ἐν Λαυανῆ συνθροῦσα σύνοδος 1368
Consi βίση καυσε δὲν περιώρθη εἰς τὸ
κατὰ προσέχη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ διδασκασί τοῦ
Κυριακῆ καὶ ἰσορῆ τοῦ συμβολοῦ καὶ 10
ἔκτο

ἄλλα ἔδωκε πρώτη περιλήψιν τῆς χριστιαν. διδασκ.
ἐν τῇ ὁποῖα ἐμφηκεται τὸ δόγμα, γινώσκον λόγοι περί
μυστηρίων, ἀρετῶν καὶ ἀμαρτημάτων, ὡφί δω-
ρεῶν καὶ τῶν ἐπιτοχῶν τοῦ Θεοῦ. Μετὰ τοῦτο
ἡ ἐν τούτοις Concilium de Constantia τῆς Ἰταλίας
συνεδουσα τὸ 1429 συνέδοι διέλαξεν ἐν τῷ ὅ κατὸν
τὰ συνταχθῆ concilio de Constantia διέλαξεν τὸ
δόγμα τῆς Κυριακῆς προδοχῆς, τὸν ὁ κατὰ
τὴν δόξαν τοῦ Παραδύσου τὰ δειτὰ τοῦ Ἄδου. Φαί-
νεται δὲ ἡ διαταχὴ αὕτη δὲ ἐφετετέθη -

Συμβολὴ τοῦ Γεωργίου

Μυσταγωγὸς τῆς κατωχέως ἔχρηματισε τὸν IB
ἀλλὰ ἐν Γαλλίᾳ ὁ Γεωργίου. ὅστις πρῶτος ἐνόη-
θεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀποδοχῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἔδειξά ἀρχίστη διὰ τῆς ὀρθοδοξοῦς διδασκα-
λίας τῆς νεότητος. ὡς ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Παν-
πιστημίου Παρισίων ἔρχισεν καὶ κατωχέως παιδα-
γωγὸς τὸ ὅποιον συνέχισεν ἐν ἡρώ ὅταν ἀποδοχῆς
ἐν τῇ ἔργῳ τοῦ De rebus ad Christum
falsis ἀποδοχῆς κατὰ τῶν ὀρθοδοξοῦς

ντων τὸ ἔργον του. Εἰς τὸ Compendium theolo-
giae bene et utile ἔθηκε τὰ 12 ἄρθρα καὶ
συμβόλου, καὶ ἰὸ ἐντολὰς τῆν κυριακῆν Προβενχίν
7 ἀρετὰς 7 χαρίσματα καὶ 7 μυθῆρια.

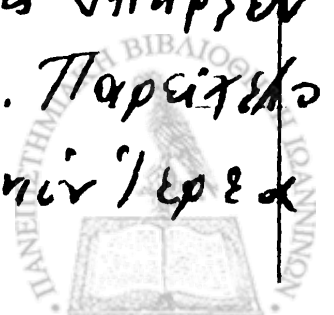
Αἱ πρῶται ἐν Γερμανίᾳ τυπωθεῖσαι κατήχησιν.
τὸ 1470 ἐκτυποῦντο ἡ πρώτη τυπωθεῖσα ἐν
Γερμανίᾳ κατήχησις ὑπὸ τὸν τίτλον Christenpiegel
δουλοχρῆστα ὑπὸ τοῦ Ἰεροκήρυκος Debesich
ἔθηκεν καὶ ἵ πρέπει νὰ πιστῶσιν καὶ ἵ νὰ
πρῆτῶσιν. (εὐμνησθε πομπὴ ἀρίθμου ἐκδόσεως
Χαράκη/κρίθιν ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρξεν.

1) Ἡ πρῶτη κατήχησις.

2) Τὸ χάραξη/κρίθιν βούλων ὑπῆρξεν ὅτι καὶ
εὐμνησθε ἵ ἀνακῶν τὸν Δεσπότην καὶ καὶ καὶ
7 ἀρετὰς καὶ κακίᾳ ἵ καὶ τὸ περιβόητον
καὶ καὶ ἀντιπληθύνει.

3) Ἡ ἐξομολογῆσις μέσον κατήχησεως.

Ἡ ἐξομολογῆσις ἀπὸ τοῦ ἱεροκήρυκος ὑπῆρξεν
μέσον κατήχησεως προενοῦταρον. Παρεῖτα
ἵ ἐμνησθε ἵ ἐκδοσὸν πνευματικῆν ἵ ἐρεα

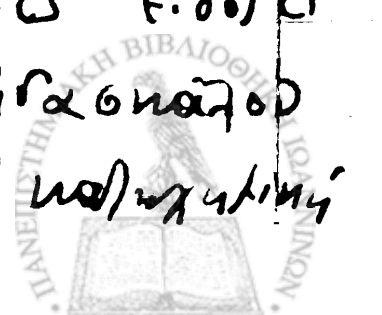

Συμφωνία ὀργανώσεων διωχθέντων ὡς αἰρετικῶν.

1) Βαλδύων 2) Ἀδελφῶν Βουρμῶν 3) Ἀδελφῶν Κοινῶν
4) Οὐίηλχτου καὶ Γουόρε -

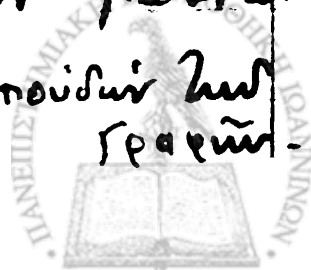
Ἀπογοητῶτα ὑπῆρξεν ἡ κατηχητικὴ κίνησις δημιουργηθεῖσα ἐπιτακτικῶς πρὸ τῆς μεταρρυθμίσεως ὀργανώσεως τινὲς καὶ ἀδελφότητες τὰς ὁποίας ἐδίδωσεν ὡς αἰρετικῶν ἢ ἑκκλησιῶν τῷ Ρώμῳ

1) Τῶν Βαλδύων συντελέσαντες εἰς τὴν διάδοσιν παρὰ τῆς αἰῆς τῆς ἀρκευμένης διδασκαλίας, ἃς ἐνοίει διὰ τὰ κηρύγματα, ἃς ἐξέρον διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς βραβυῶν καὶ ἑκκλησιῶν βιβλίων ἦτο τότε δὲ καὶ ἐπιμέλειαν ἔλαβον ἵνα ἀναγένηται περὶ αὐτῶν ἐπιβραβεύσει δὲ συνέταξις παιδῶν μὴ ἀπογοητευτικὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ καὶ διὰ τὴν καταρτίσεισαν βαρβαρικῶν συνειδήσεων ταῦτα καὶ ἀποβηθῆναι τὰ κηρύγματα καὶ ἐπιστολάς. Δείκνυται τὴν βίβλον ἢ μόνον πηρὴν τῆς χρ. διδασκ. εἶχον ἐν κρίσει καὶ καὶ λαὸς ἰκετολογίας μετὰ εἰσοδείματα κατηχητικῶν μετ' ἐρωτήσεων τῶν διδασκόντων καὶ ἀπαντήσεων τῶν μαθητῶν - 1) κατηχητικῶν

ὅσα εἶχεν τῶν διαίσεων πίστις - Ἀγάπη - ἔλπις - εἰς τὸ
πρῶτον μέρος ἐξηγοῦντο τὸ Ἀποστ. Σύμβολον, ο δευτέρου
αἰ 6 ἱστορίαι τοῦ Χριστοῦ. καὶ 7-χαρισμάτων τῶν Ἀγ. Πνεύμ.
καὶ τὸ Πατήρ ἡμῶν. εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἐσχίσθη τὸ κείμενον
περὶ ἐπισημοῦς καὶ εὐδοκίαν ο' διοργανοῦς ὁρίσας τῶν Ἀγ. Πνεύμ.
ἡ συλλογὴ χαρακτηρίζεται ὡς ἑσπερινή (ἐκκλησιαστικὴ)
ἐσπερινή (θεολογικὴ) - εἰς τὸ τρίτον μέρος διακρίνονται
τὰ εἴδη τῶν ἁγίων - εἰς τὰ παρόντα (βωμικὰ ἰσοδύναμα
ἁγίων) καὶ εἰς μέλλοντα *

2) Τῶν Βουρῶν ἡ κατεύθυνσις τῶν βαλόντων ἐκρηδύ-
σθαι ὡς ἀπότυπον διατὰ Kindesfrage ὡς
ἐστὶν τῶν Βουρῶν ἀποκλιθεῖν τῶν Ρώμων ἐξελί-
ξασθαι θεολογικὴν ἴδαν διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν λαῶν
καὶ διὰ τὴν νουθεσίαν τῶν αἰετῶν καὶ 16. αἰῶν
ἐκρήδοντο οἱ ἀδελφοὶ Βουρῶν εἰς 400 ἐνορίας
μὲν 200.000 μέλη ἐκρηδικοποιῶν κατευκλήσας
καὶ ὑπολόγησαν τὴν ἰδίαν τὴν συνδέσιν - καὶ διέ-
δωκαν ἐτυπογραφικῶς - Μελεκοδόκον εἰς ἄλλα
ἔθνη (Σαμνίαν Πρωσσίαν Ἑσθονίαν Ρουθίαν
Ἀρμενίαν) ἵδρον ἑσπερινὰ διὰ τὴν σπουδὴν τῶν
Γραμμῶν.

Η μαθητική τὴν ὁποῖαν ἐχρησιμοποίησαν συζητήσαντες
ὕψος τῆς Λοιμῆς Ἐπιδημίας Πράγμα, ἑμπειρική καὶ
ἱφριταῖα πονηρία καὶ διαίρη τὴν ἔχον ἐξ ἀδελφείας
τὴν νηπεία ἀπὸ τῆς ἡλικίας πίστεως. Διέφυγε τὴν ὄψι-
βίτην νιάχη βίτην καὶ τὴν προσηκόντων τῶν ἀνακρίσεων
τῶν ὁμοίων τῶν Χριστῶν καὶ ἑκαταετησίαν ἀδυνατοῦ
ὄχι μόνον ἐμφορῆς καὶ ἀπὸ ἀντιδρόμου. Ἡ μαθητική
βελτιώθηκε προϊόντων χρόνων ἡγεμονία καὶ τὸ
ἑνδιαφέρον τοῦ Λοιμῆς ὅτι, τὸ 1523 ἔδωκεν
τὰ πρῶτα χροῖστα τῆς Κωνσταντινῆς, ἐχρησι-
μοῦν τῶν πρῶτων προσηκόντων κοινότητων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ.

3) Οἱ ἀδελφοὶ τῆς κοινότητος - ἀπετήλησαν ἕνα ἄν-
την ἐπὶ τὸν νιάχων χωρῶν - ἀλλὰ καὶ ἐνδεμένον
τῶν 18' ἀμῶν - ἡλικίαν ἔχον καὶ ἡλικίαν
συμβολατικῶς ὑβείων, χριστ-παιδευμένων
καρπύων, ἰδρῶνται ὅπως ἀναγνωθῆναι
διαβιβαστῆ βιβλῶν καὶ προσηκόντων ἐκράχθη
τὴν ἀρκετικῶς διδασκαλίαν τῆς παιδείας.

1) Ὀυὶ κλάτος καὶ εὐοχία.
Ὁ ὄυὶ κλάτος παρουσίασθη ὁμοίως

τὰ ἴχνη τῶν βαπτισμῶν ἐν τῷ ἔργῳ αἰσῶν.

Pauperes iustitias

Ὁ Grout «φθίνει καὶ οὐβίωδι ὄρον τῶν ἀναγνώ-
στων Γραφῶν ἐργασίαν κατανοουμένων ὑπὸ τοῦ αἰσῶν

Συμπεράσματα

Νύριοι παράγοντες τῆς καλλιτεχνικῆς διδασκαλίας ἐν
τῷ μεθαιμα παρουσιάζονται

1) Οἱ ἰστορικοὶ καὶ ἀναδοχοί

2) Οἱ ἱερατικοὶ καὶ μοναχικοὶ δια τῆς διδασκ. ἐκχορῶν
δια τῶν ἐν ναοῦ ἐπισημῶν κινήσεων, ἀλλὰ
ὡς δια τῆς ἐξομολογήσεως

Ἡ μέθοδος τῆς καλλιτεχνικῆς ἐν τῷ μεθαιμα
δὲ εἶναι ἡ ἱστορικὴ μορφολογία τῶν ^{ἀναγνώστων} ~~ἀναγνώστων~~

ἡ ἱστορικὴ μορφολογία μ' αἴτιον τῆς
γενικῆς πρῶτα μέρη παραγωγικῆς κα-
ταγωγικῆς χρονοσῆς

Ἡ ἀναγνώστικὴ μέθοδος τῶν Κυρίων κυρίως
κατὰ τῶν μεθαιμα μέχρι τῶν πρώτων δεκαετιῶν
εἶναι τῶν παρεδότης αἰσῶν

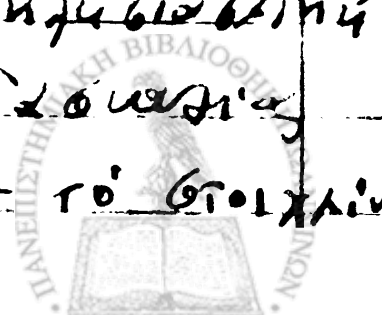
Χρησιμοποίησις καὶ τῶν βιβλίων δια τῶν

διατύπωση θεβαιώντων δογμάτων, οίχι όμω
και κυρία βούη τω δογματικώ διδασκαλί.

Μορφή τω διδασκαλί είναι νι έκφραση
νι όροι όφωστος και νι έρωτα ποικιλί
νι διατάξι μέθοδος. Η έκφρασις τω όμω
έγινε προφορικώ δια τω παρουσίασε
σταγίη βιβλίω - Πινετα άνυρικό
ε' έχοσις έκμησίς όρ φανερώνε κοί-
μορφή και έκφρασις

Η ετοπτική διδασκαλία δεν είναι όμω άνω-
τός. Η παρκομένη δογματικώ διδασκαλί
είναι καμτώ ήλο βροχημικσταίη περι-
φορική ε' τω αποβίβισιν τω ευκλόου
τω κυριακώ προβλήτω τω ίο 'εμωσ και
τω Are magia και άριθμοίν εμωβριών-
ω άνωκωτικώ βιβλίω. Έχρησιμοποίητο
το γατιρίω - κατά τω μεβόμω ή ήκικ
σταθραί και όμοίμορφοί εκκωβωτικώ
δογματω τω δογματικώ διδασκαλί
κατά τω Steinbeck. βλεις το στοιχίω

1. Η βιβλική ιστορία και διδακτική βιβλική
Η κατ'εξουσίαν από της Μεταρ/βευς μετ'επιβλεψών

Κατά του χρόνου της μεταρ/βευς
Παρά τοις Προτεστανταϊσμοίς.

Είναι κατ'εξουσίαν

Η Μεταρ/βευς είναι έχουσα κατ'εξουσίαν
και τον καθώριστον σκοπόν ἐν τῇ κατ'εξουσίαν διδασκ.
ἐν τῇ οὐκ ἐπιβλεψών ἢ ὑποταχί τῷ κατ'εξουσίαν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ὁ Προτεστανταϊσμός ἐν
κατ'εξουσίαν τῇ μόρφωσιν ἑκείνης προ-
σωπικότητος ἐχούσας ἰδίας πεποιθήσεις βασι-
κοῦς ἐν τῇ ἐπιβλεψών πρὸς τὴν κίβητα καὶ μὴ
κρηνοῦσαν ὑερατικῆς βουλήσ. διὰ τῆν ἐπιβλεψ-
οῦσαν πρὸς τὸν Θεόν - Ἡ μόρφωσις να' ἐπιβλεψ-
οῦσαν οὐκ ἐπιβλεψομένη - ἀλλὰ μετὰ τῆν λοιπῆν
ἐπιβλεψομένη ὁμοφρόνως - Ἡμεῖς τῆν χρ. διδασκαλίαν
ἐπιβλεψομένη ἢ βιβλικῆ ἀπορρίψομεν τῆν
ἐκείνην παράδοσιν - Οὕτω ἔργατο κραταίωσιν
ταῖς πρὸς ἐκκλησιαστικῆν καὶ ἐργασίαν δι-
δοσιν τῆν κατ'εξουσίαν διδασκαλίαν.

4ο 'ερωθέντα το 1522-1526. εν τούτοις παρα-

τηρείται ποιητικά κατακτητικός ύμνος, - κείμενα
και 'ερωθέντα ούβωδων λεμεχίων. Ης παλιχίους -
βιβλικά λεμεχία, άλλα ρητά, προβελχί, άεκατά
απουθέρματα βλαχων-ψιλοοόρων -

'ερχουσαν δεβιν εικαρέχη το "Μικρόν βιβλίον διά
τοί παικόσ και τά παιδία" το 1525 δημοβιουα
Γεραχμβάνων 5 μέρη ης παλιχίους. ήτοι

ημερολογιον, Σύμβολον, Κυριακίον Πρ. Βαπτισμυ Κυριακί
βιβλίου βυβραφίς τώσ ο' Ιωάννης Βυγενχαγκεν
Ματιχητινοί άρχαί του Λουθήρου -

ήτοι βυβραφίς τώσ ο' παιδίων το δημοβιουα
το Βαπτισμυ ^{1526*} εινδέρη τώσ παλιχίους άνω

αυθύνους και άεχαι - Τονίχη νά χιγέρη εννη
και αθηρηπληκίη παλιχ. διδάσκων και ήδη δέ
χινη και μηχανικη. Τιν τωιδίω εμποσωπών ή

εμπερ ήτοι ο Δευαίλογος το Σύμβολον η Κυριακί Πρ.

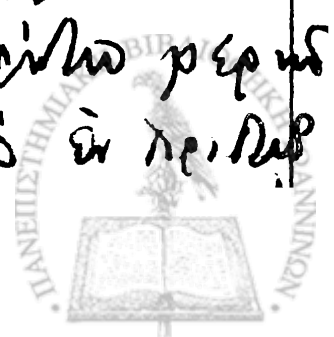
εινδία προβιδελα και η διδάσκων περι
βαπτισμυ και ενθαρισμυ - Τονίχη η

ήτοι άνερχη ης άπονηρονηύους ρίμα ή
Deutsche Messe η αληνη Gottesdien

και χαρμηλυσται in Tabulae confessionis
et de sacramentis Baptismatis et
Coenae et sanguinis Christi εν επιρω-
τω Rötter. Αποβλεπει εις την διδασκαλιαν
της προτεχωρημενων χριστιανων. Δηροισροι οι
χαρται εφεδουθεν εν βιβλιον εν Αμβουρτω υπ
της Λουδουρου εις ηωσθωσ διημωδω, εφτα εις ^{τη μαθησει} ~~εφτα~~
Ρηουσαν Γερμανικην. ^{των} ~~εις~~ ^{εις} ~~εις~~ ^{εις} ~~εις~~
προορισμενας και δι' ιερως συμπεριεληφθεν ^{των}
προτοφω της αναγορας εν της Θ. Λελογηκε Ρεφatio
η ενδινη και εβπερινη προσεχη, πινωσ καθυκοσιν
επινοσουδια της γαμου και η εννοσωδια της βαπτισμου.
"Ευλοσ η κηρυα καλιχησ απ(τη)χ(ε)σ ηωσθασι
της Λουδουρανικη εκκλησιασ -

Διαταξις της κατηχ. υηης αυτων -

Η πρωτοτυπια παρουσιασται εις την επιρωσιν
της κατηχ. υηης και διδασκαλιασ εφτα της
βιβλιου ηωσθωσ και εις εφτα εφιοστωσ ευρωσ.
Σημαντικωτα η η διαταξις της πριμω περιω
πριμωσ της νόμου εν παιδαγωγωσ εν περιωσ

ἡ κληρικὴ δὲ κληρικότητα ἐς τὸ εὐμνοῦν
Πατριῶν Σύμβολον οὐχὶ ἐς 12 ἄρθρα ἀλλὰ
ἐς 3 μέρη ἀπὸ Τριαδικῆς ἀπόψεως ἐν
τοῖς ὁποίοις τὸ δεύτερον μέρος μὲν τῆς περὶ
Χριστοῦ ὁμολογίας του καθίσταται ἡ γνησί-
μαί τε κληρικὴ τῆς οὐκ κληρικῆς -
Χαρακτηρίζονται αὐτὰ ἐπὶ ἀπόλυτι πρᾶξι-
κόζητι καὶ θρησκευτικῇ θερμότητι -

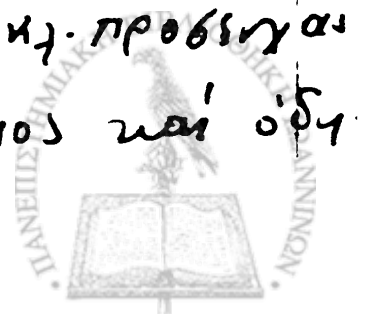
Πατριχίαι τοῦ Βενετζ

Μετὰ τῆς τῶν Ρουμίων κληρικῆς διακρίσεως
ἡ τῶν Γραικῶν Βενετζ ἡ κληρικὴ οὐκ
ἐστὶν ἐκτεθειμένη ἀλλὰ ἔχει οὐρανὸν -
Προβάλλεται ἡ διδασκ. περὶ τοῦ βαπτίσματος
ἐπακολουθεῖ τὸ σύμβολον, ἔπεται ἡ κλη-
ρικὴ πρόβληξις, μετ' αὐτῶν κληρικῶν
ὁ διηκόμος καὶ τέλος περὶ θείας εὐχα-
ριστίας καὶ ὁμολογίαις - ἡ μορφή
ἐστὶν δογματικὴ ἡ γνησί τε κληρικῆς
Πατριχίαι τοῦ Leo judae ἐν Ζυρίχ -
Ἐν Βαβυλῶνι ἡ Ζβιχάτιος εἶχε οὐρανὸν

ἐν Ζυρίχη νὰ γινέται ἕστουσι ἡμεῖς ἐν
παῖδων διὰ τὸ ἔστω διὰ τὴν παρηγορίαν τοῦ
καθ' ἑαυτοὺς ἰατῆρα - Κύριον παράγοντες τῆς κατὰ
τὴν ἕβαν οἱ γονεῖς καὶ ἀνάδοχοι - ἔχοντες
καθ' ἑαυτοὺς ἡ ἀνάγκη βουλημάτων. Τὸ ἔτος μὲν
ἦν ἔτος "Χριστιανικὴ βασιλεία καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς τοῦ 1539. ἢ διατάξεις εἶναι καὶ
τῶν Λουθηριανῶν ἢ ἑκκλησιαστικῶν ὅπου ὁ καθ' ἑαυτοὺς
ἔχεται καὶ ὁ δόξαστος ἀπομνηστικῶν - ἑκκλησιαστικῆς
δογματικῆς ἡ ἀπομνηστικῆς -

Catechismus Genevensis

Ἐν τῇ Γενεύῃ ἡ ἐκδοτικότερα τῶν κατηχήσεων
ἡ πρώτη ἡ Catechismus Genevensis τοῦ Νικηθίου
ἐκδοτικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν 1542 - εἶτα μεταφρα-
σθεῖσα εἰς Λατινικὴν - ἡ διατάξις εἶναι διάφορος
τῶν Λουθηριανῶν κατηχήσεων - φέρουσι τὰ ἑκκλησιαστικῶν
κατὰ ἑαυτοὺς τὰς ἐπιγραφὰς De fide, De lege,
De sacramento, De verbo Dei, De sacramentis
ἐπισημοῦσι τὸ παράδειγμα μὲν τῆς προέβου
οἰκονομίας, Βάπτισμα, Γέρον καὶ ὁδοῦ

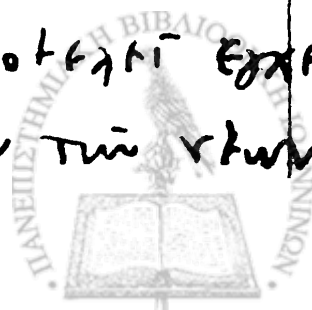
ριαί πρὸς ἐπιβιτηγὴν ἀδόκτων - Ἡ ἔκδοσις τῆς ὕλης γίνε-
ται κατ' ἐρωτᾶποιήριον ἐνθα ἔρωτᾶ ὁ Διδάσκων
λοῖ δια' τὰ ἀποκρινῆ' ὁ μαθητῆς - Ἐν γέντι ὁ χαρρι-
στηρ ἔχει βικρῶδης ἀλλὰ μάλλον ὁ θεωρητικὸς -

Κατήχησις τῆς Heidelberg.

Τοῦ μαθθινίου πάσαις κατήχησις ὑπερβά-
σφι ἢ κατήχησις τῆς Heidelberg. ἢτις πρὸς
τὴν τοῦ Πουδύρου θεωρεῖται ὡς ἡ δευτέρα μεγάλη
κατήχησις διὰ τοῦ προτεθέντος.

Συντάχθη ὑπὸ τοῦ Ζαχαρίου Ursinus καὶ
τοῦ Caspar Olevianus κατ' ἐντολήν τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ πατριάρχου Συροβικυθίτου τὸ 1563.

Ἡ κατήχησις τοῦ Ἰωάννου Lasco ἐπὶ βραβύ
ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν τῆς κατήχησως ταύτης,
καθὼ καὶ ἡ τοῦ Πουδύρου - Ἀλλὰ ὡς πρὸς
τὴν βυζαντιανὴν βασιλικὴν τῶν πραγμῶν
τάσεων τῶν ἐρωτήσεων θεωρεῖται ὡς πρότυπον
αἰνῶς ἐρβητικόν μέχρι βῆμερον - Αἱ ἀπαντήσες
καθίστανται μακρᾶι διότι δὲν ἀποτελεῖ ἕνα
ρίθιον κατάληκτον διὰ τὴν μήνην τῶν ἕτων

ἄρα πολλὰ βιβλία δια τῶν διδασκόντων
εἶναι θεολογικώτερα τῶν τοῦ Λονδίνου καὶ ὑπερ-
τέρα ταύτης ὡς συστηματικὴ ἔνδειξι τῶν ἡρ διδασκων

Παριζαῖα 129 ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων καὶ
διαρτῆται ἐν τρία μέρη

1) Γίνεται λόγος περὶ τῆς αἰμαρτίας

2) Ἐξηγουῦνται τὰ ἄρθρα τοῦ ἀποστολικοῦ σύμβουλου ἐπι-
κυ εἰρηραγὰς Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ υἱός, Θεὸς τὸ
Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἐπισημαίνει διδασκων δύο μυστηρίων

3) Ἐπὶ τὴν ἐπιγραφήν ἐξηγουῦνται ἐρμηνεύονται αὐ-
τὸ ἔντοξαι καὶ ἡ Κυριακὴ Προβουχῆ-

Ἀγγλικαὶ Κατηχήσεις

ἐν Ἀγγλίᾳ βασιλικὰ διατάγματα 1536-1538

ἐπέτρεψαν τῆς ἐκκλησίας νὰ διδάσκων τῶν τοῦ

ἔντοξαι τὸ σύμβουλον τῶν πίστεως, τῶν Κυριακῶν
καὶ ἰδ ἔντοξαι ἐκχρόνως ἐδωκεν ἔνδεξιν ὑπὸ τοῦ

Γραμματεὺς τὸ ἔργον " διδασκαλία Χριστιανοῦ "

Μητ' ὀλίγον ἐκινηθῆσαν ἀνωγνήτως τὸ ἔργον

βραχία κατηχήσεις καὶ διατάγματα κατὰ τὴν ἐκχρόνως

τὸ 1548 ἐδωκεν ἔνδεξιν καὶ τὴν πρώτην κατηχήσιν

Grammar's Catechisme ήτι είναι πρώτα-
γραβίς τῆς κατηχήσεως τοῦ Justus Jonas.

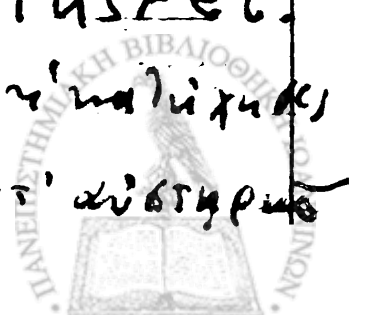
Τὸ 1553 ἡ Συνοδικὴ ἐκκλησία ἐντολὴν κατήχησις γέγραπτα
τὴν ἐπιγραφήν Short Catechism commended
to all School masters by Royal au-
thority διὲν δηλοῦται ὅτι ἐπιγραφήν πιστεύεται

ὅτι πῶς ἦναι ὁ 1st Catech - Τὸ 1561 οἱ ἄγγλοι
ἐπίσκοποι ἐτόνισαν τὴν ἀνάγκην δύο συστάσεων
κατηχήσεων μία δια τοῦ προσημείου μία δια βροχίαν.

Τὸ 1563 ὁ Novell ὑπέβαλε τὸ ἔργον τοῦ
Large Catechism δημοσιεύσεν τὸ 1570.

Τὸ πρωτότυπον συντάχθη εἰς τὴν Λατινικὴν
ἰδιώματι γράσσει εἰς τὴν Ἄγγλικήν - Μετ' ὀλίγον
οἱ ἄλλοι ἡ Συνοδικὴ ἐκκλησία Λατινικὴ καὶ Ἄγγλική τὴν
καθηλικὴν Middle Catechism καὶ ἐργά-
σαν ἐξελόγη ἀνεκρίθη ὁ Catechismus παρὸν
ὑπολιθὲν ἔργον τοῦ Novell -

Νατιχίβις τοῦ Westminster.
Ἐξέρθη ἐν περιπτῶν ἐν Ἄγγλια καὶ κατήχησις
Westminster συντάχθη κατ' ἀνάγκην

μαρθινιβτικῆ ἀρχῆς Shorter Catechism
ἀποστῆν τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Large Catechism
ὑπερῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς σουλτ. τοῦ 1648.

Ἀρχὴ καὶ τῶν περὶ τὴν ἐρωταῶν ἀποκρίσεων -
Ποῖς εἶναι οἱ κύριοι βιοποῖ τοῦ ἀνθρώπου;
Νὰ δοξάζῃ τὸν θεὸν καὶ νὰ εὐχαριστῇ αὐτὸν αἰώνιως.
Ἀκούσῃ τὸν θεόν, ἐκδέχῃ διδασκαλίαν
καὶ Τριῶν, ὁμιλῇ περὶ τῶν πλῆθους καὶ τῶν
ἀδελφότητων τοῦ ἀνθρώπου, ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦ Πνεύματος.
Τὸ ἀποστολικὸν σύμβολον δὲν ἐρμηνεύεται ~~κατὰ~~
Αἰῶν ἐντολαὶ ἐκτελούνται προβαλλόμενα καὶ κατὰ
ἐπισημῶν τῶν o Schaeff πρὸς τοὺς τοῦ Πνεύματος
καὶ τῶν Heidelberg ἐπίσης ταύτην
καὶ ὑπερβαίνουσιν ἐκτείνοντας διὰ τὴν κατηχητικὴν
καὶ ἐπισημῶν ἐκτελούνται. ὑποστηρίζεται κατὰ
τὴν γαλλοφώνων βραβεύματα παιδικῆν ἀσφάλεια
καὶ ἀσφάλεια ἀποδοχῆς καὶ τὰ δόγματα
Γενικὴ ἀνακομιδὴ καὶ κρίσις -
Διευκρίνησις καὶ ἐκτείνονται τῶν μεθυστικῶν καὶ
τῶν μεταρρυθμιστικῶν καὶ κατηχητικῶν τῶν

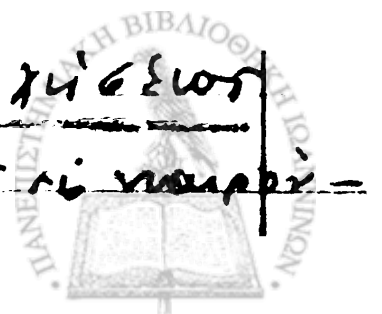
ὅποια ὑφαιμάσαν οἱ προπαιδευτοί. Τότε ἀντιθέτως
ἐξοφτοῦμαι ἀναδόχου ἢ δημοτικῆς διδασκαλίας
τῶν παιδῶν. Ὁ ἕρως ἀντιτίθεται πρὸς τοὺς ἐπιτήδεους.
Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς μεταρρυθμίσεως ὅμως γαίμηται
καὶ οἱ ἐξοφτοῦμαι ἀναδόχοι βωτῆται πρὶν τὰς
ἐκτακτικὰς παρασκευὰς ἐπιθετικῆς διδασκαλίας καὶ
ἐκτακτικῆς - Τὸ ἕρως δὲ τῆς καλλιτεχνικῆς ἕρως
ἐστὶν ποικιλοτρόπος καὶ ποικιλοτρόπος Ἀποκρίσεις

1) Ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς τῆς καλλιτεχνικῆς
(ἐν τῷ κατὰ τὸς δημοτικῆς καὶ κοινῆς)

2) Ἀπὸ τῶν κινήσεων καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς
(ἐν πόλεσι κυρίως πρὸς τὸν ἑ. π. τ. καὶ τὸν ἀπὸ τῆς)

3) Ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τῆς καλλιτεχνικῆς
(ἐν τῷ 4 ἐποχῆς τῆς νεολογίας ἔβαν μαθητικῆς καὶ
καὶ γίνονται μαθητικῆς 14 κ. π. καλλιτεχνικῆς διδασκαλίας
καὶ κατὰ τὸν τρόπον τὸν προπαίδεια καὶ τὴν βαρῆ καὶ
μαθητικῆς καὶ τῆς παιδείας. Ὁ διδασκαλίας διὰ τοὺς ἐξοφτοῦμαι
ἐπιτήδεους ἀπὸ τῆς.)

4) Ἀπὸ τῶν ἐπιθετικῶν καλλιτεχνικῶν
(ἔβαν διδασκαλίας γίνονται ἀπὸ κατὰ τὸν τρόπον -

· Ξενοφώντος ἑλληνική ἱστορία καὶ ἑπανόρθωσις τῆς
μεγαλειότητος ἡμετέρας τῆς μαθητικῆς -
ἔχρησε τὸ ἑποπτικὸν ἔργον τῆς βιβλικῆς ἱστορίας
Παράδειγμα πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐργάσθησαν καὶ ἐν
σχολείᾳ ὑπὲρ τῆς ἰδρυτικῆς τῆς οἰκίας ἐπιπέδου
ὁ Λοῦθιμος. Ἐργάσθησαν ποταχὸς σχολεῖα μί-
λιν βιοπορῶν οὐκὶ παροχὴν νοβητικῆς γυνύσεως
ἐλάτῃ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἡγεῖα ἰρημιστικῆς γυνύσεως
προκοπῆς καὶ πρόδοσ -

Πρὸς τὴν μαθητικὴν ἐνδοξίαν σχολεῖου ἐδιδάχθη
καὶ ἡ βιβλικὴ ἱστορία εἰσέχθη καὶ ἐν ἑνὶ
ἡμέρᾳ τῆς βίβλου καὶ ἐπονημογυνοῦτο βιβλῶν
καὶ μαθητικῶν ῥημάτων ὑπὸ τῆς παιδείας, καὶ καὶ
ἀβραμὰ ἐμανθάνοντο

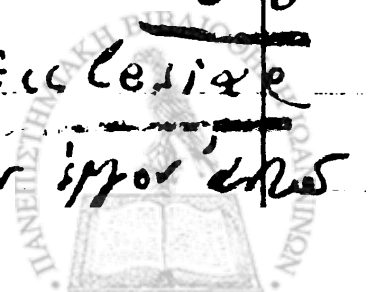
Παρά τοῦ Καθολικοῦ

Ὁ Διπλοματικὸν ἀντίτυπον

Ἡ τοιαῦτη κίνησις παρὰ διαμαρτυροῦντος βεβαίως παρέρχεται ἀπὸ τοῦ ἀντίτυπου παρὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπέβλεπε ἵνα ἀντισταῖ προσηλῶν ἡμῶν ἐκβαρβαριστικῶν καὶ κρατικῶν καὶ ἑθνοκρατικῶν ζήλων. Διὸ ἀνωρθώθησαν οἱ παλαιοὶ ὁμοιογενεῖς καὶ ἑθνοκρατικὸν καὶ ἑθνοκρατικὸν ἰδρύθησαν.

Κατηγορίαι Ἐρασμίου Wicelii Causis Βεβαίωσι καὶ Ηγεσίας

Μετὰ τὴν συγγραφήν αὐτῆς καὶ τοῦ ἑρασμίου κατηχητικῆς τοῦ ἔργου Symbolum sive Catechesis. Ἐπισημασθέντι ὁ κατηχητικὸς ἐβουλόθη τὸ σύμβολον. Ἐκ τῆς ὑπὸ κτηματοῦ Ἐρρασμίου Decalogi et precatiohis Dominice ἑρμηνεύσεως τοῦ ἑκλογίου καὶ Κυριακῆς Προβλεπτικῆς Ὁ Georgius Wicelius ἐξέδωκε τὸ 1525 adversus alios Catechismos Ecclesiae ὑπὸ παλαιῶν διανοητῶν. Βεροῦν βιβλίον ἕκτον ἐκ τῶν

Prima Catechismus, instructio puerorum
Ecclesie.

Υπό την διεύθυνση του Πάπας Γρηγορίου Πρώτου
κατασκευάσθη.

Αι 3 παλαιές του Catechismus γραφίδες Λατινική
γινώσκονται υπό το όνομα major minor, minimus
εἰς ταῦτα περιλαμβάνεται ὁ Catechismus τῆς Χρ. διδασκαλίας.

εἰς δύο γένεσιν ἰδίαις τῆς ἑσθίας καὶ τῆς διδασκαλίας

ἡ πρώτη ἔστιν παλαιά καὶ ἄνευ καὶ ἑκείνη
ἰσοπέδου ἔστω ἕως ἐνταμίσιον ἀδελφῶν -

Ἄλλοθεν καὶ κληρονομία ἔχεν καὶ ἡ μέση
γενετήρως καὶ ἡλικίως ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Βεγγαλίᾳ

καὶ ἡ βασιλική τῆς Augustinus -

Catechismus Romanus

Ἐν τῇ παλαιᾷ ἐπισημαίνεται ἕως ἡμεῶν κύριος

ἡ πρώτη ἡ παλαιή καὶ ἡ μετὰ ταῦτα

τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἑσθίας καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος

Catechismus Romanus Αὐτὴ παρῆγενται

εἰς τὸν ἑκτελεῖται οὐχὶ καὶ περιορίζονται

διδασκαλίαν τῆς πίστης ἐν τῇ νουί, ἀλλὰ καὶ

έχωβι αἰδός τιμωτήχέως τῶν τῶν παιδῶν
 ὁ βασις πῶς IV συμφώνως πρὸς τὴν αἰτιολογίαν αὐτῶν
 κατήρτησεν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Ζαχαρῆ Καλίνι καὶ ἀπὸ Ἰερωῦ Δομινικανού τοῦ
Ρυτζίτο, Λονάρδο Μαρίνο, καὶ Ροσκαζίνι
 οἵτινες ἐν συνδιαβίασιν τοῦ Σ. Βορζομπε
 συνέταξαν τὸ ἔργον τὸ 1564. Ἀπέβη δὲ ἡ κατεχί-
σμων Ρομανη τὸ ἔτι συμπόρευον ἡννεμῶν ἐν
 τοῖς μαδαρίνοι - Διαφθίται ἐν 4 μέρη

- 1) Ὑστέρησεν τὴν πίστιν
- 2) τὰ μέτρα τῶν χαρίτων
- 3) τὸν Διευθυντὸν
- 4) τὴν Κυριακὴν Βροβυχίν -

Ὁ χαρακτὴρ αὐτοῦ τῆσαι μαδαρῶν θρησκευτικῶν καὶ
δογματικῶν -

Ἡ ὑπόληψις διὰ τὸν ἄνθρωπον μέγιστον καὶ γαίτημα
 ἐστὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἴσος ἀνθρώπων ἐν τῷ κέντρῳ τῆς
 γαλίας ἐνθα ἐπιβάται ἢ συντηκί ἐν ἀνθρώπῳ
 τοῦ κέντρου τούτου βιβλίου.

Κατηχητική κίνηση εν Γαλία

Εξίσω Κατηχητικῶν βουδαιῶν συντήρησαν
πρὸ προαγωγῆν διδασκοὶ ἀδελφότητες τῆς Χριστιανικῆς
διδασκαλίας καὶ οἱ Ἰησοῦται ἰδρύσαντες ὁμο-
χρῆσθαι τοῖς νέοις, οἱ Παριστοὶ τὸ τμήμα τῶν
Θυρσοφινῶν γυναικῶν. Ἀξιόλογοι ὑπάρχοντι καὶ
κινῶσι ἡμεῖς ὁ Φραγκίσκος Villanova ἡ δὲ
προῦχθεν καὶ ἐν Μιζάνω Isola della τῆς
Camazione cristiana -

Γραμματικῆς τυχάντι καὶ ὑπὸ τοῦ
Cesar de Bus ἐν Γαλίᾳ κατηχητικῆς κινήσεως.

Οὗτοι μετὰ τοῦ μαθητοῦτος Jean Baptiste Ro-
mille καδιδέρωσαν 3 εἴδη κατηχητικῶν.

1) τῶν μικρῶν μετὰ ἀσφάλων καὶ βιβλίων
προσφιλῆν διὰ τὰ παῖδια.

2) τῶν μετὰ τὴν βασιλικὴν ἐπιτοὴν Catholique Romaine
προσφιλῆν διὰ τοῦ ἀρ. μωκέρου.

3) βυζαντινῶν εἰς τὸ τοῦ καὶ κερύματα
κατὰ τὸν ἴσον πρὸς τὸν ἴσον ἐν τῶν κατηχητικῶν
ἁθηνῶν οὐκ ἔστι -

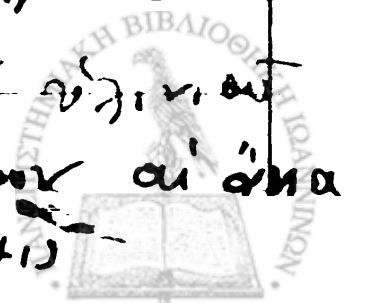

Η κατηχητική διδασκαλία εν τῷ παρολίῳ ἔκ-
μακρὰ χρησιμοποιεῖ τὴν ἀγαθὴν μέθοδον,
χρηθεύει ἐν τῶν ἡλικιῶν πρὸς τὰ μέτρα -
λόγω τῶν δογματικῶν ἀπιδέξεων κυριαρχικῆς
ἢ ποητικῆς καὶ ἀντιρρητικῆς χαρακτῆρ.

Περίερα παρουσιάζονται καὶ πρὸς τοῦτο τὰ
κατηχητικὰ ἀποκρίματα τῶν κινήσεων ταύτης
Η κατηχήσις κατὰ τοῦ χρόνου τῶν
εὐσεβῶν - (Pious)

Παρά τοῦ προτεστάνταις -
Παρακρή τῆς κατηχητικῆς διδασκαλίας
ἑσπερατικῆς ἢ ποητικῆς μεθόδου.

Παροῦ ἢ ποητικῆς κατακαρθεῖν κυριαρχοῦσα
θαῖν. Ἡ διδασκαλία τῆς κατηχήσεως καὶ
ἐν τῇ λουθηρανικῇ ἑκκλησίᾳ κίβηται
ἐν περίοδον παρακρή δια τῶν χρονιστικῶν
Katechismus διττοῦ κατηχήσεως
αὐτῆς κατὰ τὴν διδασκαλίαν διὰ
δογματικῆς καὶ ἀντιπαροδοτικῆς ἕξις
τῆς παρακρή τῆς ὁποῖαν ἰσχυροῦν αἱ ἄλλοι
ροῖ αὐταὶ ταῖς -

βυρτζατζόβν η' έμρησις του τρινονταττω πο-
λάμου, όβκι βυρτζινεν να' όπισδοβρομύου πα-
ρα τοι' προτεβόλνται παβα δρβυευτικη
ρμη, και' δρβ. βιδανισια του γλιν-

Ανατοχη νταιχποχης, επιδραβις ε' βε-
βιστων Σρενετ φραυσκε-

Μετα' το' περα του ποτ'ερου ντον πντυμα η'ρδατο
να' πντη και' ε'βαρτα εν Γερμανια η' βιμα-
βια του κατιχηλιου βιδανιαχισ τονιομην
του προβουχης ει' το βιναι'δμη και' του δεληβιν
και' ουχι ει' γινειν Ανατ'χη κατ'ι'ερα
ε'λοχη ν'πο' του πατροι' του ε'βιστων

Ρη. Σρενετ ι'τος και' του βυρτζου φραυσκε
και' ο Σρενετ ε'πεδύμη δια' του κατιχη' βωσ
να' κερδ'ι'νται ουχι απλως μελη' ε'σταδη' δια'
του' ε'κικαβ'ιαν, α'λλα κυριως ψυχαι' δια' του
βαβι'χ'ιαν του' ο'κου-

ε'θευ'ενος χρον'ιου να' μη κερδ'ι'ν του' πο'τε-
μου κατ' ε'δ'ι'αν κατ'α' του' υπαρχου' του
δικα'χ'ου του' κατιχη'λιου' η'ου, α'λλα ε'π'

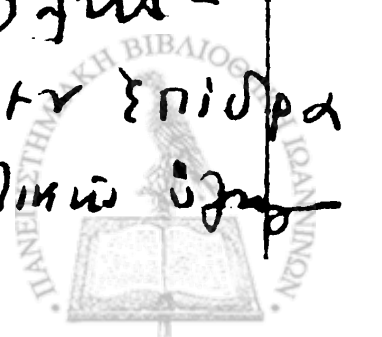
jüngerer die pädagogische Vorbereitung
 in der Katholischen Kirche
 Einfältige Erklärung des Katechismus
 O Francke τονίζει ότι πρέπει να οδηγ-
ηθούν τα παιδιά μετά πάσης απλότητας
 πρώτου εις την κατανοήσιν δια της καρδίας
 και "εμπρακτον Χριστιανισμόν", Μεταρτί-
 σματικόν καὶ ἀποστολικόν ἐπαρκοῦς καὶ
 βεβήτου καὶ κατηχητικῆς ἐπιβιβαστικῆς
 στοιχείου.

Μεθόδος διδασκαλίας

Οι πρώτοι μέθοδοι της διδασκαλίας και ημε-
 ρόπως δύο ἐπισημαίνονται μεταβολή τις. Αποβλη-
 θήσαν υπό των μαθητῶν τὸ κείμενον καὶ μετὰ
 ταῦτα ἐπιβλήθητο πρόβατα πρὸς κατανοήσιν
 καὶ ἐπισημαίνονται εἰς τὰς Tabulas τοῦ Spreng-
 υλον τῆς ἐρωτηματικῆς τρόπου τῆς διδασκαλίας.

Ἐπιρροή τῆς κατηχητικῆς ὕλης

Ο ἰσοβισμός (riehtismus) ἔσται ἐπιρρο-
 ῶν εἰς τὴν ἐπιρροήν τῆς κατηχητικῆς ὕλης

Παρά τοῦ καδοζιμοῦ -

Κατηχητικῆς κίνησιν ἐν Γαλλία -

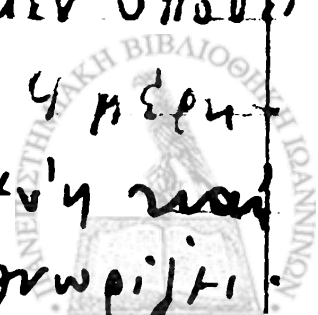
ἐν Γαλλία φρασηθῆναι ὁ ἑαυτῶ παραγγεῖν
ἐς τοῦ ἱερῆ να διδάσκειν τὴν κατηχητικὴν
τοῦ βιβλαρίου ἰδρῆσαι ἐν τῇ ἐπικοπιῶ του
ἀδελφότητα χριστιανικῆ διδασκαλίας

Ἡ ἑπαρχικὴ συνέδος τῆς Ναρβώνης παραγγεῖ-
ληται ἔπεραι τῆς κυριακῆς δι' ἡμερῶν οὐδὲ
δύοι γὰ γεννα δῶν εἰς ἀπὸ τὰ σχολεῖα -

Αδελφ. Βουζοῖσε -

Ἀξιόλογοι κατὰ ἐν Ναρβῶν κ' κίνησιν
τοῦ αδελφ. Βουζοῖσε δια τῆς ἰδρῆσεως
κοινότητος κληρικῶν - βραδύτερον ἠρθῶντες
τὰ μικρὰ σχολεῖα τὰ κληθέντα Les semi-
naires des Chrétiens. Συντάσσεται
καὶ κατηχητικὴν τινὰ διακοινωνικῶς διὰ
παραδόσεως

Ὁ Σίμων Σερε ἐξέδωκεν ὑπόθε-
ση κατηχητικῶς διακριτικῆς ἐς 4 μέρη
1) Τί πρέπει πρὸς χριστ. να πιστεύῃ καὶ
ζῆσθαι.

2) Τα μυστήρια.

3) Αι χριστιανικαί πραξίς.

4) Αι ψυχικάί ἀμαρτίαι καί παραβάσις.

Saint Vincent de Paul.

Καί οἱ Saint Vincent οὐκ ὄχιζον εἰργασθῆναι

ἰδρύσασθαι τὸ 1612 τῶν πρώτων "Compagnie

de charité" ὑπὲρ τῶν πτωχῶν -

ἔχρησιμοποίησαν τὴν Louise de Marillac

διὰ τῶν μαθημάτων τῶν κατηχητικῶν -

Αἱ filles de charité ἀνέλαβον τῶν

κατηχητικῶν διδασκαστῶν τῶν κορασιῶν.

"Ἰδρυσθὲν ὁ Vincent τὸ 1642 βωμολοχίαν

Les rayente petite et chetive com-

pagne ἐνωθὲς τῆς ἰατροβοήθειας

ὑπὸ τῶν ὁποίων ἔχρησιμοποίησαν τὴν κατ.

τὴν κατὰ τῶν μεσοκυβρίων ἐν τῇ πόλει

καὶ τὴν μετὰ τὴν πρὸς τὸν πῶτον τὸ ἔργον

Οὐκ ἔστιν Méthode de Saint-Sulpice

ὁ Ἰάκωβος οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τῶν ἰδρυθῆναι ἐν

Παρίσι τὸ 1617 ὡς Compagnie

de Saint Sulpice -

Οὗτοι πρῶτοι πολλαὶ ἱερῶν τῶν ἁγίων Σουβιγιόου
βιβλίου καὶ κατήχησις ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς
Le catechisme des enfants de la
paroisse de Saint Sulpice -

Γενική κρίσις -

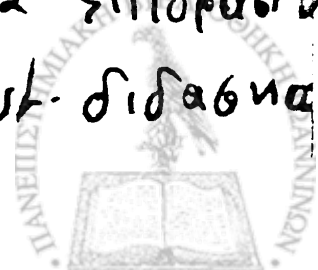
Καὶ ἡ πρόβ. τῆς μεθόδου καὶ διδασκ. τῆς
κατῆχ. ὅσα δὲ ἐμείνεν ἔτι τῆς τῶ βίβλ.
καὶ κατῆχ. ἔτι ἐπισημασθῆναι κυρίως ὁ
διδασκ. παιδαγωγὸς Κομηντὸς ἀφ' ἑξῆς ποιοῖ
ἴσως ἡ ἱστοριοπαιδαγωγία καὶ ἱστοριο
βιβλιολογία μεθόδου, τῆς πρώτης ἀντιπροσώ
πικου τοῦ Bossuet καὶ δευτέρου
Bossuet ἔργον τὸ ὅπου συνδραματίζει
χωρὶς κατήχησης -

- 1) προωρισμένη διὰ τοῦ ἀρχαρίου -
- 2) διὰ τοῦ κατῆχ. προεπιχειρηθέντος περὶ
χωρὶς καὶ μετὰ ἱστορίαν.
- 3) ἀπὸ τῆς κατῆχ. χωρὶς τῆς ἑξῆς -

Ἡ κατήχησις κατὰ τὴν ἐποχὴν
τοῦ Διαφωτισμοῦ -

Νέαι κατευθύνσεις Rationalismus.

Τον 18. αιώνα εν Γερμανία αρχίζει νέα περίοδος
καρπύου του διαφωτισμού. πνευματική γέννησις εν Γαλλία
και αρχαία δχων των παιδίων τη ανθρωπίνη γυνώσεως.
Αί νέαι κατευθύνσεις εξελικώθησαν εως σύστημα της
λογοφορέως Rationalismus ή υπερτιμώσα των
αξίαν του ανθρωπίνου γόρου ακέρριπτεν εν γ' ορθοκία
το υπερφυσικόν στοιχείον και περιωρίστε εως
ιδέας εως οποιαι δια μόνου του γόρου δύναται
ν' αναχθ' ο' ανθρωπογ. Η λογοφορέω εως άγχετή
εως ή μυστηριώδης αληθείας τη βίβλου ή εως ασέβριπτεν
ή εμψή δι' άλληγορίας ταυτα φυσικώς -
Το σολωφισμός ή πίστις 'ετηνε να αντικατασταθ' η
δια τη λογικώς, Η δε συντηρουμένη επιβροχή
οτις χαίρει και τη συνερρασία του ανθρωπου
εξεωρητο με ήθικη τα διορδωας - ετηνε να
επιπραγχε ή φυσιοκρατία Naturalismus -
Η επιδρασις επί τη βιολογίης της ήθικ -
Η λογοφορέω εβχεν και αρχαίη. Ηνα επιδρασις
επί της καλλιγέως - Διοίη ήθικωστ. διδασκαλ

απεικονιστική μετάνοια θεοφάνειας και
χρηστική, ζωοθετική όμως ούτως ή άλλως
της Χριστιανικής. Αξιολογός υπήρξε η Ξη-
γυβία της μικρασιατικής της Heide.

Αντίθετα η Λογογραφία της Παναγιώτης
απέναντι φασιστικής συγκρατικής
έχει υπερίσχυση της υπερευαγγελικής διακρίσεως
και η οποία έστιν η συγκρατική του ορθού
λόγου όστις συνεβιβάθη της διακρίσεως
Πρόδοι υπό μεθοδικήν εργασίαν -

Σπουδαίως όμως παρά της ημετέρας συνέξεως
έστιν η πρόοδος από εργασίαν μεθοδικήν -

Παραδοξόν απεικονιστικό η καλλιγραφική
και εβραϊκή έζητήθη προς κατανόησιν και εὐκα-
ρίστην η εβραϊκή μορφή της διακρίσεως.
Από τον ΙΗ. αιώνα όμως εισήχθη νέα μεθο-
δος εβραϊκή ήτοι χαρακτηρίσθη ως

εβραϊκή ή μαρτυρική. Εισήχθη κατά
την ο Basedow εν τῷ εργῷ αντι
Grundriss der Religion.

ἄλλοτερον ὁ Moskewitz ἔδωκε ἐλευθέρως
ἀνεξάρτητον τούτων τῶν ὁποίων ἀνεξάρτητον ἐπι-
στάσιο ὁ Dietrich. Κατά τὴν νῦν μέθοδον ἐπι-
πέδη ἀναφορῆς τῶν τῶν ὁμοίων ἐνὶ μέτρῳ πρὸς
ταύτην ἢ ἀπομνημονεύσει καὶ ἐπινοήσεται ἢ
κατανόησι μὴν προσηύεται παντοῦ ἄλλου ἢ
κατανόησι. Καὶ τούτο εἶναι καὶ παιδαγωγικώτερον.

Παιδαγωγικὴ ἀρχὴ τοῦ Salzmann
Κατὰ τὴν παιδαγωγικὴν ἀρχὴν τοῦ Salzmann
δὲν πρέπει νὰ περιοριζοίται ἐν τῇ κείνῃ
διδασκαλίᾳ τῆς Καντιανῆς "ὁφείλει ἢ
πρέπει, ἀλλὰ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ
ἄλλα ἐλαττώματα πρὸς δύναμιν ἐν τῇ ἀσκήσει

τῆς κείνης πράξεως (π.χ. Περὶ γυναικῶν)
Διδασκαλία τῆς βιβλικῆς ἱστορίας
Ἡ βιβλικὴ ἱστορία οὐ μόνον παρῆμινεν κατὰ
τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀλλὰ καὶ διεδόθη περιβόλῳ
μόνον ἢ χρησιμοποιοῦνται τῶν β.β. ἐπιδοδιδασκῶν
καὶ ἀνεκδοκῶν.

οὐ βιβλικὴ ἀρχὴ τῶν δημοκρατικῶν διδάσκει

Δια τῶν βιβλικῶν ἱστορίας -

ὁ Salzman μέχρι τῆς ἰσχυρῆς διευκρίσεως
καὶ ἔχουσα εἰς τὰς βιβλικὰς διευκρίσεις -

Ἐν τῇ μαθητικῇ σχολῇ ἔρχεται ἡ διδασκαλία
τῶν βιβλικῶν ἱστοριῶν δια διευκρίσεως ἢ αὐτῶν
Μητρίτην αἰχμηθῶν ὑπὸ τῶν διδασκαστῶν
ἐπιχοροῦνται ἢ ἀποδοῦναι ὑπὸ τῶν μαθητῶν
καὶ ἐπιχοροῦνται ἢ ἐμβαδόνου.

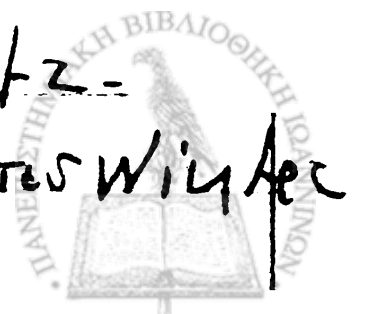
Ἀναγνωστικῆ βιβλίου Ρυθμῆς ἑπιπέδου ἀβμάτα.

Καὶ ἀναγνωστικῆ βιβλίου ἐπιχοροῦνται
μόνον εἰς ἑπιπέδου ἑπιπέδου. Ἐπιχοροῦνται καὶ
ἐπιχοροῦνται ῥυθμῆς ἀβμάτα - Ἐπιχοροῦνται
δὲ αἱ προπαύσαι πρὸς μὲν ἑπιπέδου / διδασκαστῶν

Ἡ ἑπιπέδου ἐν τῇ καθολικῇ ἑπιπέδου τῶν
Febbigē

Ἡ καθολικὴ ἑπιπέδου ἀβμάτα περιβάλλον
εἰς τὰς τὰς τῶν διαφωτισμοῦ - ὑπαρξῶν
ὅπου καὶ ἑπιπέδου λογοποιοῦνται -

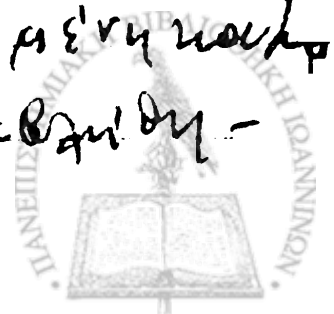
1) Τὸ ἐπιπέδου τῶν ἑπιπέδου Βαττ -
2) Ἡ ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἑπιπέδου τῶν Willes

3) ματ υπό τω Feller Catechisme
philosophique - Γαβριήλ όρις γρμα
ρμα ή κινυβί τω Ιγνατίου von Felliger
κινυβί τω μοναχίου τω Αυγουστίνου
ή Σαφά τω Σιμεών - Ούτος σπίθα
τῶ κινυβί εἰς τὰ ἐκείνη τῆ δουκείᾳ διδασκ
εὐρίδη ἀναμνησ υπό τῶ Felliger ή
βιβλῆ ἱστορία καί ἡ ἐκείνη τῆ βιβλῆ
βασίλει ή κατηχη ερωτη ματικῆ
μέθοδος διὰ διαφόρων μέσων. (Γράμματα
ἀφρα βίλος ή βυθία καί διὰ πικρίων)
τῶ βιβλῆ τῆ διδασκαλίας διὰ τῶ 1-2-3 τάξιν
εἰς τῆ κατήχη τῶ Βενεδικτῶ
Stasch

Η Ἀντίδρασις πρὸς τὴν κινυβί τῶ
Διδασκαλίας

Νέα κινυβί τῶ Schleiermacher
εἰς τὰ ἀρχαῖα τῶ 18 αἰῶ νέα κινυβί
πνευματικῆ εἰς τῆ δουκείᾳ εὐρομένη κατὰ
τῶ διδασκαλίας καί τῆ κατηχη

Ἡ πρόβλεψις ταύτης ὑπάρχει ὡς Schleiermacher
σετ ἀντιδράσεις ἀποτρεκτικῶς καὶ
τῆς λογορροβίας καὶ ἀδυναμίας ὡς πηγήν
τῆς θρησκευτικῆς καρδίας / συνεχίζεις /
Πάντα ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Οὕτως ἀντιφω-
ρονήθησαν εἰς κακὰς βούβας ἐν νῆφει
ἰδέσθαι τὸ εὐκταθῆναι - καὶ ἔτα φωνὴ πίστε-
ως καὶ προβλεψίας ἔρχομαι καὶ συμπιέσθαι -
Οὕτως ἔχθραν καὶ ἔπιπρωτῶσαν ἀντιβί-
βουσαι δεξιὰ κέραι ἀντιζηγῶν περὶ
ἀριστοκρατίας -

Ἐπίδρασις ταύτης ἐπὶ τὴν περιχομένην
τῆς θρησκ. διδασκαλίας -

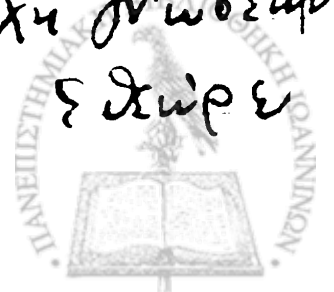
Αἱ νέα αἰθῆρα ἀντιζηγῶν ἐπίδρασαν καὶ τὸ πε-
ριχομένην τῆς θρ. διδασκ. καὶ εἰς ἀπονοή-
σιν καὶ ἔκστασιν αἱ καλλιχέειες τῆς Λουδοῦρου καὶ
τῆς Hildebrand. Αἱ ἐβραίων δεξιὰ εἰς ἀ-
χθῶν καὶ ἐπὶ τὸ βλαβερῶν - ποιεῖ τὴν ἀντι-
δρασίαν Die erste Weg καὶ ἀπονοήσας -
Οὕτως ἡ ἀίσθησις τῆς βίβλου ἀντιζηγῶν καὶ

αργότερον ἐδωροῦνται καὶ ἡ κυριαρχία τῶν
Πατρ. Διδ. — Οἰοῦμαι ὅτι ἀνεκδοκὰς τῶν βιβλίων
καὶ κυριαρχία καὶ ἀποστολῶν καὶ περιηγητῶν καὶ
Schulbücher (σχολικὰ βιβλία) τῶν Matthia
καὶ Schönberg — καὶ Ovesberg — 1799.
καρναλιστικὰ καὶ ἀριεῖα.

Ἡ χάρις καὶ χρῆσις βιβλίων χαρτῶν καὶ ἐπιπέδων
καὶ τῶν ἐκκλ. ἀρχαῶν ἀνεκδοκὰς ἀπὸ προδότης
καταπονηθῆναι Σωκρατικῶν μεθόδων —
Ἡ πρῶτη αὕτη ἐποχὴ καταπονηθῆναι τῶν Σωκρατι-
κῶν μεθόδων — καὶ οὕτως ἀπερίεργα ἀποδιδόναι
ἐξιστορίας διαλέξεις, ἀλλὰ ἐπιμελεῖσθαι
τὴν προπαίδεα πρὸς ἐπιπέδον διατῶν ἀποστη-
καὶ ἀπὸ τῶν ἡαφρυστικῶν στοιχείων —

Ο Ρεσταλοτζί λέγει ὅτι καὶ ἐποπτεία
ἐστὶν ἡ βασὶς πρὸς τὴν ἐπιπέδον — Τῶν Σω-
κρατικῶν μεθόδων οὕτως ἡδυνάει ἀποκοπὴν καὶ
ἀποπὴν ἐπιμελεῖσθαι ὅτι ἐπρέπει νὰ προηγη-
θῆ παρατῶ παιδιῶν καὶ παροχὴ τῶν ἐπιπέδων
δι' ἐποπτείας καὶ ἀπρεχθῆς ἐδυνάει

να περιοριζηται το παιδιον δια της ερω-
τησεως της ευρακτικης μεθόδου, η οποια μεθο-
δος προηκουη της δεινοισαν, και παραμε-
λειται η αρμονικη αναπτυξις παση της
ευρακτικης συνειδησεως. Νουθεσις επιτηρητικη
αυτου εστι η χρησιμοποιοιση ως εφευρησια
της δευτερας σκηζ. διδασκαλ. εσαρξεντος της
δυστικης δομητικης ετοιμασις της χρ. ελκευσεως
επιτηρητικη και συζητητικη κατηχητικη
συζητητικη κατηχητικη μέχρι του Ιθ. αμνη

Πρωτος ο Schleiermacher ιδιωσεν δεσιν εν
την κατηχητικην διδασκαλιαν εντω του συστημα-
τος της πρακτικης θεολογιας - και αι βιβλια
και κρισεις αυτου εν τη Practische Theologie
ενεχουσι βαθειαν σοβαροτητα.

Ο Rutenick συνεταξε σοβαρον βιβλιον
θρησκευτικη διδασκαλιας.

Επειθε οι Harts Hüffel Eberard Moll
otto και

Ο Mitzsch συνεταξε την διδασκαλιαν

πρὸ τῆς ἀγωγῆς, καὶ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐπιπλά-
της θεμελιωτικῆς διδασκαλίας εἶναι καὶ ἀγωγή.
τῶς ἀνηλικίων μετὰ τῆς χρ. διδασκ. τόνισεν
ὅτι πρὸς τὴν διδακτικὰ - ἐναρμονιστικὸν καὶ
εἶναι τὸ παράδειγμα καὶ καὶ ἀδυνατῶν - τὴν ἐπι-
χρηστικὴν τῆς ἐμπειρικῆς μεθόδου γὰρ εἶπεν ὅτι
τὸ μαθηματικὸν ἔργον δὲ εἶναι μόνον πα-
ραγωγὴ ἀλλὰ πρὸ παντὸς προδοικτικῶν -
ωπλοθετικῶν βιολογικῶν ἔργων μαθηματικῆς
ἐπιχρηστικῆς.

- 1) ὁ κλασικὸς Hitzsche (Νικόλαος Νικολάου Κλάσσ) (Nikolaus Nikolaevich Kloss).
2) Ράβμερ. τόνισεν ὅτι καὶ μαθηματικὴ
διδασκαλία δὲ εἶναι μόνον θεωρία ἀλλὰ
καὶ πράξις καὶ ὅτι καὶ μαθηματικὴ ἐργασία
εἶναι ὅσον ὅσον πρὸς τὴν πρακτικὴν
ἐπιχρηστικὴν.
3) τοῦ Zeschwitz. (εἶναι θεωρητικώτε-
ροι καὶ ἀβιολόγοι καὶ μαθηματικῆς δόξης.
Αλλὰ ἔργα εἶναι.
τοῦ Κλάσσ τοῦ Acheelis καὶ ἀδυνατῶν.

Νυρριανόν βραχίον Σύνταξι των νέων.

Η μαθητική νύκτα της εποχής ταύτης κηρύσσεται

παρά του προσέβη αὐτοῖς

καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς δύο νέων ἐκ κληρικτικῶν δόμων, τοῦ βραχίου τῆς Νυρριανῆς καὶ τῶν βραχίων τῶν νέων Πρὸς διάδοσιν τῆς βραχίον συντήρησαν ὁ παῖς τῆς Μαρίετ-

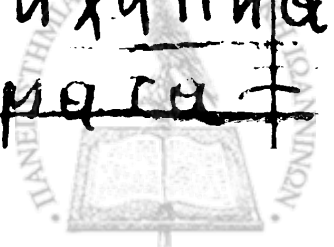
Μαθητικαὶ ρόποι τῶν καθολικῶν.

Ὁ Βερνάρδος Βαλσα συντήρησε καὶ τὴν νύκτα τοῦ 1806 ἢ ὅμοια γὰρ διὰ τῶν γένων τῆς Αἰ. Γραμῆς

Ὁ Ουεσβεργ ἀντιπρόβηκε κατὰ τῆς ἀποβληθῆναι ἀνακαταστάσιν ἄρδρων καὶ συντηροῦν βραχίον τῆς εποχικῆς διαβατικῆς. Τούτων κηρύσσεται ὁ Ἰωάννης Σαίλερ.

Ὁ Παταῖς ὅμως τὰς ἀποδοτικτικὰς ρόποις νύκτα ὁ ἐπίσκοπος Σατζόβουρου ἀφουότου βραχίον ἀποκαταστήσῃ τὸν Αἰφουότινον.

Καθιέρωσι ὁμοιομορφίου μαθητικῆς ἐν Γαλλίᾳ. Καθολικῆς Περμανία ἐν ἐνόῳ τοῦ βαρβανόου Μαθητικῆς βραχίονατα

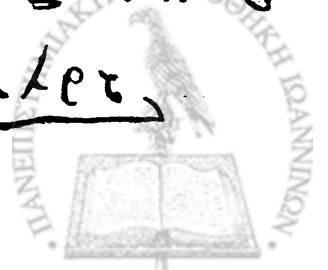
1) Εν Γαλλία δια τῶν Επιστῶν τῶν Μαθητῶν τῶν
καθιερωθῆναι τὴν κατὰ χροῖον - τοῦ basisset

ἑξαφῶν ἀναθεωρητικῶν -

2) Εν τῇ καθολικῇ Γερμανίᾳ - δια τῶν συνοδῶν
ἐν Würtzburg 1848 καὶ δια τῶν συνεδρίων
τῶν Γερμανῶν ὑποκόπων ἐς Freisinger
ἐν συνελεύσει οἱ κατήχησες τῶν Johann Dehler βε
αῖτις παρέδραν τὴν ὑποπτικὴν διδασκαλίαν
προβλεπόμενοι εἰς τὴν παλαιὰν παράδοσιν

3) Ἡ Σύνοδος τῶν Βατικανῶν 1870 ἐξέταξε
τὴν ἀνάγκην παρ' ἀπασί τῶν καθολικῶν
ἐκκλησιῶν μὴ ὁμοιοτύτου κατήχησης ἐκχωρῆ
σθαι τὴν πραγματοποίησιν τῶν -

4) Βουλήματα ἐδωκομένωσαν ὑπὸ τῶν
Schmitt, Möller, καὶ Deher -
Διδακτικῆς βιβλικῆς ἱστορίας -
Παραγγεῖα πρὸς τὴν κατὰ χροῖον ἐκκατηκτικὴν
καὶ τὴν διδακτικὴν τῆς βιβλικῆς ἱστορίας -
Πρῶτοι συνέταξαν βιβλικὴς ἱστορίας ὅπως
ὁ onckenberg Georg Schuster,

και ο χριστοφορος Schmid.

- Ζημιές από την τύχη του φριδρίκου Κρεσκ.
Σοβαρά υπήρξε και η συνθήκη του Γουσταύου
Μου -

Η κατήχησις από του τέλους του 18ου
αιώνου και έκτακτον.

- Εμπνεύσει για την βιβλική συντήρηση με πρώ-
τους των ισχυρών έργων, και οι έννοι-
Παιδαγωγική εμπνεύσει προέβει -

Η κατήχησις προς την δογματική εξαθλιωτική
και ισόστατα ζωροτέρα με τὰς προς την η-
θική και πρακτικότητα - σκοπός να
εξαχθῶσι τα παιδιά εις την κατηχητικήν
Αγ. Γραφίαν -

Μέθοδος της διδασκαλίας τὰς σταδία
του Χερτβαχτ -

ως προς την μέθοδον της διδασκαλίας εως
του αναι ιδίαι του Χερτβαχτ
είναι τα σταδία ταυτα:

Η προπαρασκευαστική (τις και ο σκοπός των μαθημάτων)

2) Η προφορά (προβέρται-αι το κείμενο στο 2ο βιβλίο
βιβλίο 2ο μαθητών και επαναλαμβάνεται στο 2ο βιβλίο)

3) Η σύνταξις (επιφέρονται 12 διακρίσεις πρὸς ἄλλα
καὶ παρακλήσεις παραβάσεις)

4) Η βύβλις ἢ βύβλια - (βυβλίον ἐκ τοῦ οὐνοῦ κατὰ τὴν)

5) Η ὑπαρροχὴ - (ἐπαρμόζεται ἐν τῷ βίῳ) -

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐκρημοδέν κατὰ τρόπον πρὸς
πρῶτον καὶ μετῴπιον ἔχεν ἀκρίβειαν -

Ὑμνὸς τῷ Θεοῦ ἐν τῷ βίῳ - Βιβλίου βιβλίου.

Ἡ πρῶτη ἔκδοσις παρατίθεται διακρίσει τῶν
περιόδων τοῦ ὑπερταμένου ἔκδοσις, ὅπως καὶ
ἡ ἀποδείξις τῶν ἐκδοτικῶν περιόδων -

Ἡ κατὰ τὴν ἐκδοτικὴν διακρίσει τῶν ἔκδοσις ἔκδοσις.

Πρὸς τὰ ἐκδοτικὰ ὁ κατὰ χρῆσις

πολλῶν βιβλίων ἐκδοτικῶν, παραδείξις κατὰ.

Κατὰ τὴν ἐκδοτικὴν τῶν ἐκδοτικῶν βιβλίων.

Νατιχτικὴ Διδ. καὶ κίβλις παρατίθεται κατὰ τὴν ἐκδοτικὴν.

Παρά τῶν ἐκδοτικῶν ἐκδοτικῶν τῶν ἐκδοτικῶν

ἐκδοτικῶν ὅπως τῶν ἐκδοτικῶν ἐκδοτικῶν

Κατὰ τὴν ἐκδοτικὴν τῶν ἐκδοτικῶν κατὰ τὴν

ἐκδοτικὴν ἐκδοτικῶν. ἐκδοτικῶν ἐκδοτικῶν

βύρσοι και αὐτὰρ ὁ γὰρ πρὸς ἑξιστοίαν τῆς
καθαρᾶς βίβλου. Ἀξιόλογοι γὰρ εἶναι οἱ ἐν Μονάχῳ
1887. Ἰδρυθῆναι ἀναγινώσκων νῆαι τὰ 1886 ἰδρυ-
θῆναι ὑπὸ τῆς Huelt ἐν Παρισίῳ conférence
τῶν ἑρμηνευτῶν καὶ μαθητῶν χριστ. κυρίου.
Ἰσχυρὰ εἶναι τὸ conférence καὶ ἄλλοι τῶν
Γαλλῶν

ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Ἀξιόλογοι γὰρ εἶναι τὴν μεθόδον τοῦ μονάχου
ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχαίαν. Διδασκαλίαν
ἡ πρόβλεψις κίριος ὑπάρχει ὁ Weber
ἐν ἀρτιοῦσαν τὴν μεθόδον αὐτὴν ἔχει τὴν
ἴσως ἀφῆκεν καὶ τὴν ἑφαρμογὴν τῆς
νεοῦ ἔργου προὐκῶν τῆς διδασκαλίας καὶ παιδείας
δικῆς τὴν διὰ τὸ ἑχολογῆσαι
ἡ νεοῦ ἔργου καὶ παρέχεται μὲν ἔργου
184 τῶν ἰσχυρῶν διὰ τὴν ἰσχυρῶν - πρὸς τὴν καὶ
ἐν ἀρχαίαν διδασκαλίαν καὶ τὸν καὶ
διαφορῶν ἐν ἑχολογῆσαι τῶν -
ἐφαρμογῶν καὶ τῶν ἑχολογῆσαι τῶν
αὐτῶν

1) Κατά τον Acheelis πρέπει να κριθίμωη η
θεολογία της χρ. διδ. όχι υδουματικιά αλλά
η αντίστοιχη όη το παιδίον πρέπει πρώτον να
αιδουδουη και να γιγνημι δουκευίαδ -

2) Miebergall (3) Mayer (4) Steinbeck (5) Götthe
Το Έχολκίον της Κυριακής (Sunday School)

Ύστορία της Ύδουβου του Εχ. της Νιου,
Αρχεται από τον τυπογράφου Ρουβέρτου Ραϊκερ
του Gloucester εν Αγγλία ιδουβουημι της Νιου-
βουχουδεν δια της άρτου αιδου η βουεργαία
η κυριω το έτος ~~1720~~ -

Από της Αγγλίας η νιουβουημι μεταυδουε και εν
της Αμερικαν ήτοι εχρηματιβε και εχολκίον
η χώρα της εχολκίον και θεολογικου βουε
της εχολκίον του του. Της η - Ιανουαριου 1791
εν της φιλανθρωπικου η. ε. ιδουβουημι εχολκίον
του εχολκίον της Κυριακής η εχολκίον η εχολκίον
η δουκευια διδουκιδι. Της εχολκίον η εχολκίον
και εχολκίον η εχολκίον η εχολκίον η εχολκίον
και εν Αγγλία το 1799 ιδουβουημι η
Religious Tract Society

διδάσκω ἐνδοξοῦ βιβλίου ἡρχαί τῶν ἰθ. αὐτῶν
την ἑκείνην ἡλικίαν ἰσχυρῶς πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ
ἐξυμνωσὶν τῶν ἐκείνου ἡρώων.

Ἐν Φιλαδέλφειᾳ 1808.

Ἐν Νέῃ Υόρκῃ 1816

Ἐν Φιλαδέλφειᾳ 1817

καὶ ἡ ἐπιβραβεύουσα American Sunday
School Union ὁργανωθεῖσα τὸ 1824 με-
θυστοῦ "τῆν ἐκπαιδεύσιν τῶν ἐκείνου τῆν

ὕψιστην ὅπου ὑπάρχει ὑπάρχοντες τῆν

Ἄπο τὸ 1831 ἔργον ἐκπαιδεύσιν βιβλίου -

Τὸ 1878 ὁργανωθεῖσα ἡ Foreign Sunday
School Association of New York

ἡρώων διεδρῖν ἡρώων μεθυστοῦ
τῆν ἐκπαιδεύσιν τῶν ἐκείνου ἐκπαιδεύσιν

τῶν Ἀμερικῶν χῆρος καὶ τῶν ἐκπαιδεύσιν
Method ἐν τῇ ἐκπαιδεύσιν τῆν ὑψί-
στην

ἡρώων ἡρώων -

ἡρώων ἡρώων καὶ τῶν ἡρώων, ἡ
Ἀμερικῶν ἡρώων ἡρώων ἐν χριστῷ.

και παιδια χωρις τροφις απενυμωντον
(αυτα 700 χωρια εβδομαδα εστα 500)

εταυτοι αμαρτησαν οι

1) David Stone το 1820 ειδημε την βιβλιογραφια

2) Vincet 1865 ειδημεται βεραι μαθηται των.

Αι βεραι αυται εγερσαν τιτλους.

1) " Δυο ετη μετα τον θου: ΝΕΟΝ συστημα
σπουδης εν τοις σχολειοις της κυριακης

το πρωτον ετος περιελαβαν την ιδιαν των
των εδοιοριων και ταυτων των θου

το δευτερον εφετηρησε η παραβολα των
ιδιων των κυριων.

Απο τον 1902 αι βεραι εφεκοτα ετ ετη
τα και ημερις ετη εφεροντο ες την σπουδη

της Ν.Δ. Δυο και ημερις ες την Τ.Δ. Διεδοθη
εω Μ. Βεραι και Ευρωπαϊκας χωρι-

Μηοντικατα των βερων International
Graded Lesson

Αυτα παρουσιάζουν και μειονετηματα

1) Διοτι τα μαθηματα δια παιδας τα τα ετα

ὡς παρουσίασεν τὴν κατὰ τὸν μέθωδον.

Ἡ ἱστορία τῆς Ν. Δ. γίνεται κατὰ τὴν ἑρμηνείαν διὰ τὰ παιδία καὶ πρέπει νὰ προσηλυθῶν

τῆς Ν. Δ. ἕως εἰς τὰς ἑρμηνείας.

Τὰ μέγιστα κείμενα ὑπερβαίνουν τὴν πρῶτην ἐκδοσιν - καὶ συνέχεται συνέδριον

ἐν Louisville 1908 καὶ ἐξέρχεται

καθολικὰ International graded lessons καὶ βιβλίον ἐπιτομῆς τῆς

Μεθόδοι διδασκαλίας

Ἡ μεθόδος τῆς διδασκαλίας οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ κυριακὸν βιβλίον - διὸ καὶ

βιβλίον προβάδην νὰ ὑφαρμόζονται ἐν τῇ μεθόδῳ καὶ παιδαγωγικὰ διδάγματα -

Τὸ ἔχ. Κυριακῆ ἐν Ἀγγλίᾳ -

τοιοῦτο εὐκρινέστατον εἰς πρῶτον κύκλον καὶ εἰς ἕξωθεν κατὰ τὴν ἀποδοτικὴν

τὸ ἑρμηνεῖον δὲ καὶ βιβλίον καὶ τὸ Πρῶτον κείμενον, καὶ καθεξῆς ἐκείνη ἡ

τῆς ἑρμηνείας διδασκαλίας Division of the Sunday School The Church of England Sudan school

Ἐν Γερμανίᾳ.

Τὸ πρῶτον ἱδρύθη ἔν Αμβούργῳ τῷ 1825
ὑπὸ Βιβλιοπώλου Ουσκεϋ. Ἰνσταύθη καὶ
ἡμιτελὴς αἰτι βραδύτερῳ ὑπὸ Wichersy καὶ
προέκυθεν καὶ ἐσωτερικῆ ἱεραποστολῆς.

Ἡ κατικὴ ἔν τῇ ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ

ἔν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ

Ἄιτται πρὸς δὲ ἀνεπιτυχῆ τὸ κατικὸ σύστημα

ἐς τὰς Ἀνατολικὰς καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.

Τοῦτο δὲ ἀνεπιτυχῆ διότι τὰ κατικὰ τῆς
ὀρθόδοξης διστάζουν ὑπὸ τοῦ μεγάλου κλήρου
καὶ κληρῶν

Διότι καὶ παροχὴ τῶν χρημάτων συνέβητο

τῷ τῷ Βασιλεῖ παρὰ τὸν κλήρον ἐς γρηγο-

ρατικὴν ἡλικίαν - πρῶτα κατ' ἐχειρίδια ἐν Ρωσίᾳ

ἔν Ρωσίᾳ καὶ ἁποδορῶν ἐχειρίδια καὶ κα-

χίβειον ἐς χρῆσιν τῶν κληρῶν ἀπὸ τῶν κα-

θὰ τὰ βραχέα - Τὸ ἰζαίον ἐπινοήθη

ἰνακίτης τοῦ Λαυρεντίου 1627. καὶ κα-

τοῦ Λωραύου Κανσενιέζ καὶ τῶν

Βελαμιν Ρυκίτζ.

Τὸ Ρωσικὸν κείμενον ζήτησε γράψαι διὰ τῆς ἐκδόσεως
βίβλων ἁγίων καὶ ἁπλοῦς βιβλίων -

Ἡρώδης Πέτρος τοῦ Μοσχά κατὰ χεῖρ αὐτοῦ

Ἰσὸς τοῦ Μοσχά Πέτρος ἡ Μονή τῆς Παναγίας
Υιέθου διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐν αὐτῇ ἐπι-
γραφεῖ ἀνεκτίχθη ἕστια γυνώσεως διὰ τὸν
ἐλαφινὸν ὀρθόδοξον νόμον. Τὰ ἐκδομένα
βιβλία ὑπῆσαν ἑβραϊκῶς περικαιμένων,
Ὁμιλίαι Μωσῆος Αἰγυπτίου, βίβλοι ἁγίων,
Ἐσαφάρι, τὸ Πατρικὸν 2^ο βίβλοι Πατέρων,
Τὸ 1645 ὑπὸ τοῦ Μοσχά ἐξεδόθη ἐπίτομος
-μικρὴ κατὰ χεῖρ- πρὸς ἀντιθέσιν τῶν
ἰνέρεσι τῆς οὐσίας. Πρὸ τῶν αὐτῶν λόγων
ἐπιγράφη καὶ ἡ "ὀρθόδοξος" ὁμολογία, ἡ
αὐτοῦ δὲ μεγαλειτέρα κατὰ χεῖρ - ἑνταχθεῖ-
σα λατινιστικῶς 1633 διαίρη τῆς κατὰ χεῖρ.
Κὶν ἴδαν ἐν τριετίᾳ - "Πίστις ἰησοῦ Ἀρχαῖ",
Αὐτῶν τῶν ὁποίων ἀνομοθυμαστῶς βεβ-
αίωτος ἡ ἀσέβεια ἐπὶ αὐτῶν ἡ κατὰ
χεῖρ τῶν Causius -

(Περὶ πίετης)

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἀνεκπυύεθται τὸ σύμβολον τῆς πίετης καὶ διδασκασίαι περὶ τῶν μυστηρίων.

Εἰς τὸ δεύτερον ^(Περὶ ἁγίων) ἑρμηνεύονται τῆς Κυριακῆς Προβλεψῆς καὶ οἱ Μοναχισμοί -

Εἰς τὸ τρίτον (Περὶ ἁγίων) ἑρμηνεύεται ἡ ἀκρίθωτος ὁ Μῆσας - Πίετος ἀνεκπυύεθται τῆς κατὰ τὴν ταύτην καὶ ὑπὸ τοῦ Προτάγου εἰσεχθῆ. ἔν τούτῳ ἐπισημασθῆται ἡ παιδαγωγία -

Θεοὶ ἀπὸ τοῦ Μ. Πέτρου κατὰ τὴν βίβλιν

Πράττωνος τῶν Μόσχα

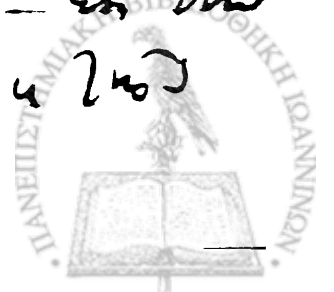
Κατὰ διαταγὴν τοῦ Μ. Πέτρου ἡ Σύνοδος ἐν Ρωσίᾳ 1721 παραγγέλλεται ἡ σύνταξις

τῶν ἑξακτιθῶν διὰ τὴν χρῆσιν τῶν νέων καὶ ἡ πρώτη διδασκαλία τοῦ νέου, ἡ χρησιμοποίησις

τῆς Μορίδα βιβλίου καὶ ἡ ἐκδόσις τοῦ Δευτέρου, τῶν κυριακῶν καὶ ἑρμηνειῶν -

ἡ βίβλος ὑπερβῆν ἡ κατὰ τὴν τῶν Πλάτωνος μικροπολίτου Μόσχα βιβλίον τὸ 1765 -

Ρωσικὴ βίβλος ἑρμηνεία - μετὰ τὴν ἐκδόσιν ἐν τῇ δερματικῇ ἐν Ρίτσα τὸ 1770. ἔν τούτῳ

Ἐρμηνεύει τὴν Λατινικὴν ὑπὸ Κιορτὴ-
φύρι πορφυρῶν ἑρωταποκρίσεων Διακρίσεων
τῶν 3 μέρων

Φυβιχὴ πρὸς τοὺς θεοὺς οὐκ ἔστιν ἐν τῇ Πίστει
Περὶ ἑσθητικῆς πίστεως.

Περὶ τοῦ Θεοῦ Νόμου.

Ἐπιτομὴν ἑκτεριδίου Κατηχητικῆς
κατὰ τὸν μέγαν βυρσοῦν Θεοφῶτα ἐν
Ἰακώβου Χριστ. Κατηχητικῆς τῆς ἐκδοχῆς
καθολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας,
συμπερικειμένη τῷ 1839 - διδασκασμένη ἐν πα-
λαιῶν ἐκδόσεων Πίστεως, Ἐλπίου, Ἀγάπης -
Περὶ Συμβουλῆς Πίστεως -

Περὶ ἑσθητικῆς (Κυρ Πρ. Μαμαρισσοῦ)

Περὶ Ἀγάπης

Κατηχητικὴ Νόμος τοῦ Ρώμου

τῆς Διακρίσεως

Οὐκ ἔστιν ἑσθητικὴ ἑκτεριδικὴ ἀπόφασιν
ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἑκδοχῆς Ἰερῆς
ἐν τῇ Παρισίῳ -

Ἐν τῇ Ρουμανικῇ Βιβλιοθήκῃ
κατήχησις δημοσιεύθη
Πρῶτη ἐκδόσις ἡ ὀρθόδοξος ὁμολογία τοῦ
Πέτρου Μορίλα μεταφρασθεῖσα ἐν τῇ Ρουμανικῇ
Τάκτῃ ἐνοχοῦσθαι ἡ μεταφρασθεῖσα ἐκδο-
σις ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐν ὀρθόδοξῃ ἐκδό-
σει ἐκδόθη - Τυχχαίτουσι
τοῦ Μικροπαίτου Βενιαμίν 1834
ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς καὶ κατήχησις τοῦ Chesariε
ἡ τοῦ Codrescu. ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τοῦ
ἀρχιμανδριτοῦ Ἰερωνύμου (ἡ αἴσιον 1859)
καὶ τοῦ Βενιαμίν Călușescu 1860
ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς κατήχησις - ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς
τοῦ Ἐκκλ. Ἀδελφ. ἐκ τῆς ἑλληνικῆς -
Βιβλικαὶ ἱστορίαι. Δειξομεθαί τῃ ἐκδόσει.
ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς βιβλικῆς ἱστορίας τὸ πρῶτον ἡ ἐκδόσις
τοῦ "ἱστορία Βιβλίου" ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐν Βουρ-
1831. Ὁ Διάκονος Λογα ἐκδόθη ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τὸν
βίον τοῦ ἡσίου Χριστοῦ - ἐν Βουκουρεστῖω
ἐκδόθη ἐκ τῆς ἑλληνικῆς αἰ πρώτα βιβλικαὶ ἱστορίαι

υπό του Joseph τῆς Π. Δ. τὸ 1879 καὶ τῆς Κ. Δ. τὸ 1840
τὸ 1840 ὁ Αἰάτσι ἔδωκε ἱεράν ἱστορίαν στο
πρώτην ἐκδόσιν. Ναι ὁ Βενιαμίν Καλεβέσι
1863 συνέγραψε ἱεράν ἱστορίαν καὶ ὁ
Ανδρέϊβιτσι ἐν Βιέννῃ συνέγραψεν σύνοψιν
ἐν τῇ ἱεραῖ ἱστορίᾳ τῆς Π. Δ. καὶ τῆς Κ. Δ.
Ὁ Θεοφιλοῦς Ριβλινὴν ἱστορίαν ἔφητῃ καὶ ἐπι
στολῶν καὶ ἐναυχάσιν

Μεθοδικαὶ ἐκδόσεις ὑπο τοῦ Πατριάρχου
Mosesca καὶ ὑπο Stefanelli

Ὁ Stefanelli ὑπο τὸν τίτλον Catechese
ἔδωκε 3 ἔργα -

- 1) Σουίτα ἱστορίαν Π. Δ.
- 2) >> >> Κ. Δ.

1) Δογματικὴν καὶ ἰδιωτὴν διδασκαλίαν.
Νατιχτινὴ Stefanelli -
ἰδιωτὴς φιλίας τυχαίᾳ ἢ νατιχτινῆ
τοῦ νατιχτινοῦ τῆς Δοκ. Ἐκδόσιν τοῦ Τέρνοβιτς
juvenal Stefanelli ^{1879 ἐν Σιβίᾳ ἔδωκε} Πληρῶν
ὁ Catechism τῶς νατιχτινοῦ Mihalesca

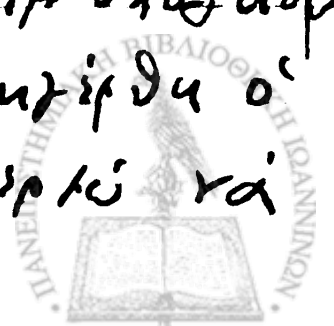
1925. Τα ἴσα Κέντημα Κατήχησις
Caius Turicu.

Ἡδὲ καὶ ἀγαθὴ ἐν τῇ Ρουμανίᾳ ἐκστρατιᾷ,
τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ
1904 οὐδέποτε ἐξεδόθη πάλιν τῆς κατήχ. τοῦ Stefanelli
Ἐν τῇ Σερβίᾳ ἑκκατησίᾳ - - -
Ἐπισημ. διδάσκ. ἐν ταῖς ἐκτασίαις πρὸ τοῦ 1918
Ἡ διδασκαλία ἀλλοιύσασα ἑπισημ. ἐκ
κατήχ. τοῦ ἐκστρατιᾷ τῆς ἐν ταῖς ἀρ. ἐπισημ.
διδασκ. ἐν ταῖς ἐκτασίαις. Ἐν ὅσῳ τῆς Σερβίας
παρέχεται ἡ ἀρ. διδασκ. ἐν ὅσῳ τῆς ἀρ.
τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς μετὰ διδασκαλίας
ἐν ὅσῳ οἱ μόνον μὴ καὶ ἐπισημ. τῆς μετ. ἐπισημ.
ἐπισημ. ἐν ὅσῳ διαφορά ἐν ταῖς διδασκαλίας
καὶ προγράμματι. Πρὸ τοῦ ποσῆσαι
καὶ διδασκ. ἐν ταῖς ἀρ. διδασκ. τῆς Σερβίας
ὁ ἑκστρατιᾷ Μοσχα Ριχλ. ὁ Μισσισσιππο
Αρτο Καταβροχόν. Ὁ ἑκστρατιᾷ
μαρτυρῆ καὶ μαρτυρῆ μαρτυρῆ. Ἐπισημ.
Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀρ. διδασκ. ἐν
διδασκαλίας διδασκαλίας μετὰ ἀρ. ἀρ.

Μετὰ τὴν ἔγερσιν τῶν Ἑσθλων 1918 ἐπιβουλή
ἢ ἀποκοπή αἰ τῆς ἀρ. διδάσκων. Τοῦτο ἦτο
δύσκολον διότι τὸ κλον κρατὶ περιτρεφικῶν
μὲν μέρων ἑξαρτοῦσαν ἀναδοχῶν.

Οἱ διδάσκων ἔχον παρὰ κυριαρχίαν ἐν τῇ
ἐκπαίδευσιν, ἢ ἀλλοῦ καὶ οἱ ἱερῶ πατρῶν τῆς
ἀποκοπῆς ἔχον τὰ ἑξῆς μέρη ἐν τῇ ἐκπαί-
δευσιν ἐκπαίδευσις - "Ἡράκλειος ἀπὸ τῆς
25 Μαΐου 1923 τῶς γυμνασίου τῶς ὑπουργείου
Παιδείας τὸ ὅπου ἐπιβουλή καὶ τῶς διδάσκων.
ἢ ἀλλοῦ ἰδιωτικῶν προκοπῶν καὶ τῆς ἀρ.
ἐκπαίδευσιν παιδῶν καὶ ἑκπαίδευσιν ἀλλοθ.
κατὰ τῆς ἐκπαίδευσιν ἀλλοθ. ἀλλοθ. διαμαρτυρίῃ
ἀλλοθ. καὶ ἐκπαίδευσιν ἀλλοθ. τῆς
ἐκπαίδευσιν ἀλλοθ. τῶς ἑκπαίδευσιν -

~~ἢ ἀλλοῦ~~ Ἡ ἐκπαίδευσις 1924 ἐν Βυβλονικῆ
ἐκπαίδευσιν καὶ ἀλλοθ. καὶ ἀλλοθ. ἀλλοθ.
καὶ ἀλλοθ. ἔχει ἀλλοθ. καὶ τῶς ἀλλοθ. ἀλλοθ.
καὶ ἀλλοθ. ἀλλοθ. ἀλλοθ. ἀλλοθ. ἀλλοθ.
ἐκπαίδευσιν ἀλλοθ. ἀλλοθ. ἀλλοθ. ἀλλοθ.

- Διδάσκωβι γὰ δριβιψίμια Τὰς ἀπόγυ τούτῃ
ὑπεστηρίξω τὸ ἐν Βετιχραδίῳ συνδριον τῆς
ὀρθολόγου ἱερέων 1924. Διδῶνι δέ τῃ αὖτις
αὐτῆς τῷ Νοέμβριου τὸ 1929 καὶ τῷ τὸ διδ-
κῆμα ὑποκρῶντ νὰ δίνωμαι γὰ δριβι. Ἐπὶ
διὰ ἱερέων εἴτῃ διὰ διδάσκων ἔτι δὲ Διπ. Ἐπιστ.

Ἐν τῇ ΜΕΓΗ ἘΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ.

Τὸ 1919 τὸ νομοσχῆμα ὑπὸ τῆς.

ἢ δριβιψίμια διδάσκ. νὰ παρέχεται μόνον ἐπὶ
τῆς κατωτέρως γὰς τῆς ὁριστομένης ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς τῆς χρ. πιστεύωμαι ὑπὸ τῆς. Ἐπὶ δὲ τῆς
ἀνωτέρως γὰς νὰ παρέχεται αὐτῇ ἰδιωτικῶς
τῆς παρκοβίου ἱστορίας. Ἐπιβλέπων οἱ
ὑπὸ τῆς δρ. διδάσκων. Καὶ τὸ 1931 ὠρίσθησαν
ἔπειτα τῷ ἔθῳ δριβιψίμια δρ. διδ. διὰ πάσαι τὰς τῆς.

Α'. Τῆς ἐν τῇ μέγῃ ἘΠ. Ἐπιστ. Βιβλιῶν ἱστορίας.

Β'. Ἐπιστ. ἱστορία ἑθνογενετικῆς ἱστορίας.

Γ'. Κινητικῆς

Δ'. Ἀποστολικῆς

Ε'. Ἐπιστ. ἱστορία βυβλικῶν ἱστορίας.

ΣΤ'. Δογματικῆς.

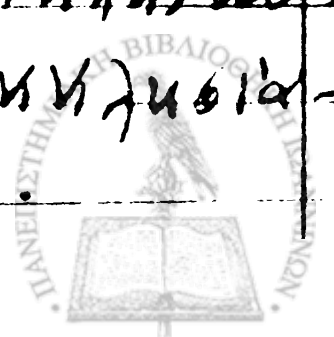
Ζ. και Η. 'ΗΘΗΝ - Διδ. τ. διδασκαλίας
κατά τὴν ἑλλην. ἰστορ. ἩΘΗΝ και
Μεθόδου διδ.

Κρίσις ἐπι τῶν μύθων τούτων
Τὰ μὲν παλαιὰ κρινεὶ ὁ Ζεὺς διὰ τὴν
ἐξουσίαν αὐτοῦ εἰς τὸ πρόθυμα τῆς ἀρ. διδ.
ἐπὶ γυμνασίου μόνον παλαιά, και ὅτι
ἡ ἐκπαίδευσις παλαιὰ μὲν ἔδεικτο.

Δημοσιεύσεις

Παλαιὰ τὰ τυχόν ἢ Ματθαῖοι κατήχου,
καθὼς τὸ 1274 ὑπὸ τοῦ Συνοδίου
Καρθαγίνος εἰς γὰρβον ἰταλικῶν,
Βαλχωνῶν και Γερμανικῶν. Μὲν
γράφου εἰς τὴν ἑλληνικῶν.

Τὸ κυριακοδρόμιον, τὸ μνηροπολίον
Ἀδωνάσιον δημοσιεύει ἐν Βενεζουαίῳ
τὸ 1699 ἰδεύετο καὶ κατέχουσαν
βοήθεια πρὶ κατάρτισιν κατηχικῶν
Ἐν τῇ Βουζαρκινῇ ἐκδόσει
Πρῶτα βόθρα βίβρατα.

Μετά τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Βοσζερμίου ἐδύνατο
1878. ἡ κατὰ τὴν κίνησιν ἦτο ἀβέραντος καὶ πένιχα-
Συμαρτίνου θύγα ἔβερτιώδη δια τὴν εἰσαγωγὴν
τοῦ μαθηματικῶν κατηχητικῶν ὑπο ἕκαστ. ἀρχῆν
ἐξ ἡ μισθὰ ἀπολογιστῆ βεμισάρια τῆς εὐχίας καὶ
Φιλιππουπόλεως τὸ 1884. Τὸ 1923 εἰβίχθη καὶ
κατὰ τὴν εἰ τὸ βαν. τῆς εὐχίας καὶ ἐθεωρεῖται ἕδρα
Συγγραφαὶ Dimitzov.

Τῶν πρώτων ἀπόπειραν ἀποτεχτῆς ἡ κατηχητικῆς
ἡ ἑχτηριδίον τῆς ἑρδοῦς. Χριστ. διδάσκει καὶ ἀγωγῆς
ὡς ἀρχιερεῖς βυτῆρου Christo Dimitzov. κα-
δουχτος ἐν τῇ βεμισάρια Φιλιππουπόλεως. εἶναι
μικρὰ 48 βετ. δὲ περιέχεται βιβλικὴ μεθοδολογία
δρ. διδάσκει. Τὸ 1929 ἔβιδωκε ἐν τῇ περιοδισμῶν
" ἑρδοῦς ποιμῶν " Μεθοδολογία μαθηματικῶν
δρ. βεμισάρια διδάσκει " ἀβέραντος μεθοδολογίας
12 κατηχητικῶν ἐξ 72 βετῶν -

ἡ κατὰ τὴν διδασκ. ἐν τοῖς κρητικῶν βεμισάρια
Προορισμένη γαίνεσθαι ἐν τῇ κατὰ τὴν κίνησιν
δρ. βεμισάρια διδάσκει. ἐν τῇ διδασκ. καὶ μισθὰ

Εκπαιδευτική. Τώρα γίνεται για έβδομη φορά
επί των 4 τάξ. των δημοτ. σχολ. Η ιστορία της Π. Α.
δεν διδάσκεται, για δε Κ. Α. Βελιχίτατα -
Επί της 1ης τάξ. των μεσ. εκπαιδ. διδάσκεται τ.
ώρα για έβδομη. Ιστορ. Π. Α. Α. Τάξ. Ιστορία
Κ. Α. Β' Τ. Αβελουρίμου εν τω 1' τάξ. εν τω 2' τάξ.
έχει στοιχεία ως προς προβάλλεται ορισμ. διδασκ.
Τα κυριώτερα διδακτικά βιβλία
είναι διδακτικά βιβλία δια τω δρ. διδασκ.
Παχάουσι δια τω Δημ. Σχολ.

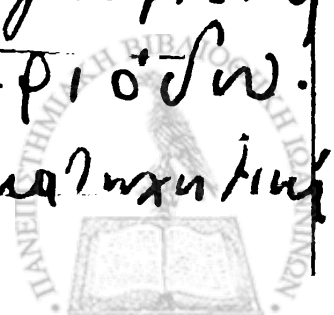
1) Του Ρετζον και Τασχον "Μεθοδική
της ορισμ. διδασκασίας", 1907.

2) Σωτακον "Μεθοδική της δρ. διδ. 1904.

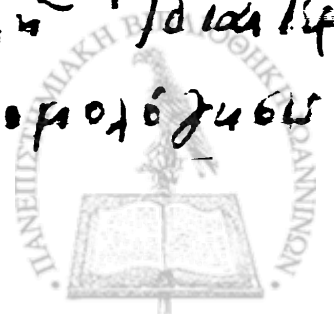
3) Μανον "Μεθοδική της δρ. διδ. εν τω
Δημ. Σχολ και προσημνάσιο", 1927.

Εν τω Ελληνική Εγκυκλιό -
Σύγχροισ 'Ορισμ. και υατικ.
Διδασκασίας ως και εν τω προσημνάσιο
Παριόσω.

Εν τω 2' τάξ. εν τω 3' τάξ. εν τω 4' τάξ. εν τω 5' τάξ. εν τω 6' τάξ. εν τω 7' τάξ. εν τω 8' τάξ. εν τω 9' τάξ. εν τω 10' τάξ. εν τω 11' τάξ. εν τω 12' τάξ.

διδασκαλ. γρηγορ. εν χριστη εφικουσα. τοιαυτη
δω. χριστην η χριστην η καλυπτικων εδωκεν
η καλυπτικων θεοδωρου του ετουβιτου "κατη
χισω κοσταρου / αρουχικων", "Αι χριστιανικαι
Ανδογια" και τα "Μαρτυρικαι", "Ιωαννου
του χρυσοπομου και αερω πατρικων. Αλλα να
ου διαφωτισ τρυματιστα, δω ελα εφωθω
του "διαλογου του εν εμιοις πατρικων ημων
Γρηγοριου μετα του εβραίου ερβαν ενο-
μαφομετου", και "Ορθουτα και εδω εβραικη.
και του Ηλια Μηνιαλου η "Περα βιατοδωτου",
Προ παλιν τα μαρτυρικα και οι βιοι του.
Αρτω εφωθω προβριτη ορθουτα εφωθωρα.
ε εφωθω εφωθω εφωθω εφωθω εφωθω
του λαου εφωθω και καλα εφωθω εφωθω.
γοθω "ο εφωθω εφωθω"
και "η εφωθω εφωθω", Αρτω εφωθω
η εφωθω και καλα εφωθω εφωθω εφωθω εφωθω
μετα εφωθω εφωθω προβριτη / εφωθω
η εφωθω εφωθω εφωθω η εφωθω εφωθω

Εξέδοθη ἐν Βουκουρεστίᾳ τῆς 1781

Μελέτρας Προέβτακτικῆς κατ'

καθολικῆς κατηχητικῆς

Μετὰ τὴν μεταρρύθμισιν ἐκτελοῦνται ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἑσπερίδια κατηχητικῆς εἴσεως
ὑπερβαίνοντες τὰς ἐπισημασθεῖσας
κατὰ τὰς διαμαρτυρουμένων συνθεσῶν προ-
κειμένων τῶν ἐκδόσεων τῆς Ανατολικῆς-
ὀρθόδοξης κατηχητικῆς τοῦ Ἱ. Ἰ. Διδάσκ.

Παρουσιάσθησαν τῶν 18 διόμοις κυριότατην

βυζαντινὴν κατηχητικὴν - Ἀριστοτέλιος Ζυχαρίας
"ἡ ἱστορικὴ Μοσταχία οὗο ὀδυσσεύς"
ἐκδομένη τῶν μοναχῶν ἱεροπόλεως τῶν Π. Δ.
καὶ Κ. Δ. καὶ εὐχριστῶν ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ
τῶν ἑσπερίων τοῦ καὶ ἑσπερίων, ἐξέδο-
σαν ὁ Ἀγγλικὸς Στρατηγὸς τῶν 1750.

Ἡ ἐκδοτὴ βυζαντινῶν ἀρχαίων βιβλίων εἶναι
βυζαντινῶν βιβλίων - περιορισμένην τῶν ἐπιση-
μασθεῖσιν βυζαντινῶν προβλεπόμεν. τῶν κυρ. ἀρ.
τῶν ἐκδόσεων, ἱεροπολίτου, ὀκτωμήνου, ψαλμῶν
Ἀνατολικῶν

1812.

- 5) "Προπαραβιτηνών επί των Θεολογικών", 1807
6) Τας διανοήσεων "κατήχησις διδασκασίας
της χριστ. πίστεως",

ΥΡΑΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΟΝΙΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.

Η εν Κερκίρα Εματκόμισση Φρονότα

κατβάτη δαπάνης πρός εκδόσιν καλλιχρή-
στων διαφόρων.

ΑΡΧΑΙΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Το παρόντα κηλί τον πολιτικά μητέρα τω εν

Κρείτος και εν Αίτητη εργασιών των έθνικων

τυπογραφίαν και εκδόσιν

1) Το 1828 "ορθόδοξον ομοροχίαν τω ενζη-
του Βουλαχίως -

2) εν Αθήνας υπό τω Αποστολίδω "Νικη

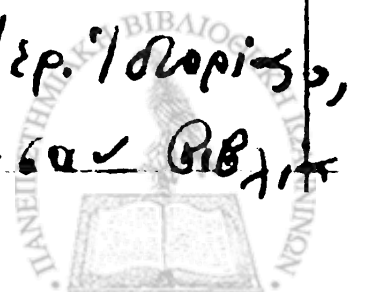
χρητική σύνοχη της γερου ιστορίας της

Π και κ.δ. Το Διαίτημα τω 1834

υποχρεοί τω δίδασκ. να έχωσιν "ακριβή

γνώσιν της χρ. καλλιχ. και /ερ. /στορίας,

εξ τω διαφόρος τω έκ εισέχθησαν βιβλίω

Διδασκόμενα·

- 1) Κατάχρησι θαρβάρων·
 - 2) Προβλήματα τμήμα Α'. Κοραϊ-
 - 3) Γραμματική >> Β'. Κοραϊ-
 - 4) Γραμματική >> Γ' >>>
 - 5) Περίληψη των Πράξεων της Αγ. Αποστόλου
υπό Κ.Χ.
 - 6) Περίληψη των Γραμμάτων του Κ.Χ.
 - 7) Περίληψη των εννοιών
 - 8) Σύνοψις Γραμμάτων υπό Κοραϊ-
 - 9) Χριστιανική Γραμματική θαρβάρων·
 - 10) Περίληψη της Π. και Ν. Δ. υπό Βλαστού
 - 11) Γραμματική, Θεολογία, Αθματα
 - 12) Γραμματική της Αγ. Γραμμάτων υπό Δ. Παναγιώτη
Πρόγραμμα. (διάταγμα 1836)
 - 13) Γραμματική Εχολογία·
- Τα Α. 2 ώρες εβδομ. διδασκόμενα· Γραμματική
Β. >> >> >> >> της Καθηγητικής Επιστήμης
> > >> >> της Ηθικής και
Ψυχολογίας της Ανθρωπολογίας·

Γυμνάσια

Β' τάξ. 2. ωρ. Ξεδομ. Διδασκαλ. Καλυχίδεω.
vλίσρδς γάλλω τωρ. > > > >
Το 1885. Ήρην'η'αίος προσέθετε μία ωραν
δωτω διδασκαλ. τω 'Ιδωρ. τω Π. Δ. ει τω Α'.
τάξ 'Εθνημαδ γύροζον 3 ωρ. Ξεδομ. τωι εν
τω Γυμνασίω ωριβε να διδάσκωται εντί τωι
Καλυχίδεωι η χρ. γιδιμα. Αποτοσ 1914
καταργήθη μέχρι σήμερον.

Ομηροί κωι.

και Β. τάξ. δύο κήματα. Προβληται ποιήμα
τα εθματα ορυσμελετ κωι
Δ'. δύο ωροι. Προβληται ποιήματα εθματα
Γενεαυία 'Ιστορία Π. Δ. δια τω Γ. τάξ.
και Κ. Δ. δια τω Δ. τάξ.
ΣΤ. 3. ωροι. εμμελε. 'Ιστορία ποιήματα
ακαθαρως και ερμηκία περικοτιω
εωθροσιω ακαθρομεριω βίον δωμικα
δωκωατα χρ. Ε. τάξιν. Ατιλαορτικη
Καλυχιδεωα τωρα βωται επιλω ωροι ομιωια
Δια τω ΣΤ. τάξιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Α. Ίδωρ. Β. Δ.

Β. >> - Κ. Δ.

Γ. Ετοιχία κατευθύνσεων και ορίων Σημ. Υ. Δ.
Συμναβίω.

Α. Περιτομή - Εισαγωγή.

Β'. Περιτομή Πράξης Ύπιδωξιν.

Γ. Χριστ. Ύθωξιν

Δ. Ύθωξιν Ίδωρ.

Οι ορίων διδασκάλων διὰ τὴν ὀρθότητα
καὶ εἰδικῶς τὸν ἁγιογραφικὸν καὶ ὑπιδωξιν προ-
γράμμ - διὰ τὴν κατὰ τὴν ὀρθότητα τὴν χρ
διδασκαλίαν ὑπὸ τῆς καθήκοντος.

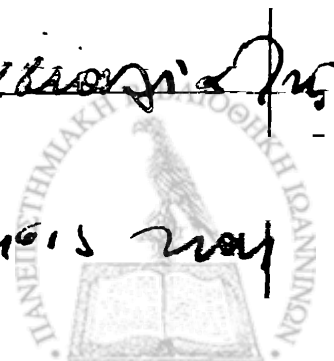
Εν Συμναβίω.

Πρὸς τὴν ὀρθότητα τὴν κατὰ τὴν ὀρθότητα
ἐν περιτομῇ Β. καὶ Κ. Δ.

Διὰ τὴν τριτὴν ὀρίων τὴν ὕθωξιν Ίδωρ ἔπλη-
ξωξιν ἰδωξιν ὀρίων τῆς.

Διὰ τὴν τριτὴν ὀρίων τὴν διδασκαλίαν τῆς
ὀρίων τῆς.

Εν Περιτομῇ καὶ ὕθωξιν ἰ κατὰ τὴν ὀρθότητα τῆς

ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ -

Προγράμματα θρηθ. διδασκ. ἐν Ἱερα
τικαῖς σχολαῖς καὶ Ριζορριζώ.

Ἰδρυθεὶς Ἱερατικαῖς σχολαῖς διὰ τὴν κατάρτι
σιν τῶν προεπιλεγμένων μαθητῶν.

Τῶν ὑποθ. διδασκ. ἀπὸ τῶν ἑξῆς.

α) Ἡ Ἱερά μαθητικὴ ἐξ ἑμ. διαρκείας,
ἐξ ἑνὸς καὶ διημερήσιου.

β) Ἡ Ἱερά ἱστορικὴ ἡθικὴ.

γ) Ἡ Ἱερά ἱστορ. πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ.

δ) Ἡ Ἑρμηνευτικὴ τῶν ἁγίων Γραφῶν.

ε) Γεωγραφικὴ τῶν ἁγίων τόπων.

στ) Χριστιανικὴ ἠθικὴ.

ζ) Ἑκκλησιαστικὴ ἠθικὴ.

η) Ἡ Ἱερά καὶ ἡθικὴ ἱστορικὴ.

θ) Ἡ Ἱερά καὶ ἡθικὴ ἱστορικὴ.

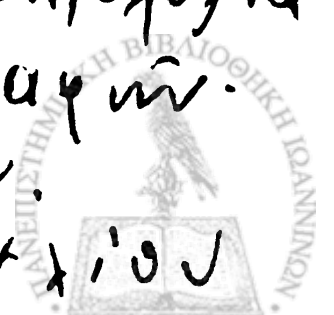
ι) Ἡ Ἱερά καὶ ἡθικὴ ἱστορικὴ.

ια) Ἡ Ἱερά καὶ ἡθικὴ ἱστορικὴ.

ιβ) Ἡ Ἑρμηνευτικὴ τῶν ἁγίων Γραφῶν.

ιγ) Ἡ δογματικὴ ἱστορικὴ.

ιδ) Ἡ ἠθικὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

- 2) Η ρητορική (των κερών Άρβου)
- 3) Η ποιμαντική και κατήχησις
- 4) Η Ύμνη Μουσική.

Βελητιώβις και πρόοδοι των νέων χρόνων.

Το κράτος ανέλαβε υπό την προστασίαν αὐτοῦ
 τῆς θρησκ. διδασκασ. τῆς νεολογίας. Καθίσταται
 θεωρία ἀνεξάρτητὴ ἐν ἑαυτῇ ἐξαρτητῆς καὶ

- 1) Ν. Βασιλαῖος "ὀρθόδοξον κατήχησιν (γυμνασίον)
 πραγματικῶς καὶ τῆς "Χριστ. ἡθικῆς"
- 2) Ρομπότις "Ἱστορίαν τῆς Π. καὶ Κ. Δ."
- 3) Διομ. Κυριακός "Ἑρμ. Ἱστορ. Π. καὶ Κ. Δ.
 Χριστιανικῆς κατήχης. καὶ Χριστ. ἡθικῆς"
- 4) Γ. Δέρβος "Ἑρμηνείαν τῆς εὐαγγελίου"
- 5) Ξ. Μεθόχωρας "Ἑρμ. Ἱστορ. Π. Διαδ. Κ. Δ. ὀρθόδοξ.
 χρ. καὶ κη. Ἑχχτιρίδιον. Λειτουργικῆς"
- 6) Ἰγνάτι Μοβχάις "Περὶ κοπῆς εὐαγγελίου"
- 7) Ν. Παπαγιαννόπουλος ὀρθόδοξ. κατήχ.
- 8) Γ. Σωτηρίου Ἀποφύτιστα ἡθικῆς.
- 9) Δ. Μπατάνος "Ἱστορίαν Π. καὶ Κ. Δ.
 ὀρθόδ. καὶ κη. καὶ Λειτουργικῆς"

Συμμετοχή του Αιγιαίου.

Αὐτὴ περιέχει μόνον εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς
ἐπιγραφῆς τῆς ἐπιγραφῆς. Οὐδέποτε δὲ
ἔλαβεν μὲν τὴν πρὸς ἐπιγραφῆς τῆς ἐπιγραφῆς
τῆς ἐπιγραφῆς ἀλλὰ καὶ ὅτι αὐτὴν.
Πολλὴ ἐπιγραφὴ τῆς ἐπιγραφῆς "Ζωὴ".
Αἱ ἐπιγραφὴς περὶ τὴν θεωρίαν τῆς ζωῆς.

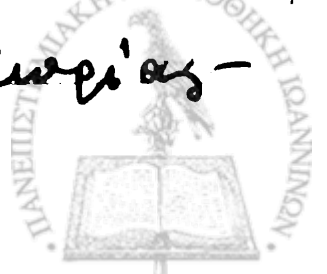
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ

Ἡ ἱστορία τῆς κατηχήσεως ζῆει τοῖς ἡμέτεροις
ἡ κατηχητικῆς μεθόδου. Ἡ μέθοδος τῆς κατηχήσεως
οὐκ εἶναι ζήτημα πρὸς τὴν ἰστορίαν τῆς κατηχήσεως.
Ἡ ἱστορία καθοδηγεῖ εἰς τὴν αἰσθητικὴν ἔρευναν
κατηχητικῆς θεωρίας ἢ δὲ ἄλλοις διδάσκονται.
"Εἰσαγωγὴ τῆς γνώσεως τῆς κατηχ. μεθόδου
Ἡ γνώσις τῶν μεθόδων τῆς κατηχητικῆς οὐ
ἐκτρέφεται μόνον εἰς τὴν μορφήν καὶ πορείαν
τῆς ἐν ἑστέ κατὰ διδασκαλίαν ἀλλὰ καὶ
εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα κατὰ
τὴν τῆς κατηχ. ἐργασίας.

Ὁρισμὸς αὐτῆς καὶ διαίρεσις τῆς μεθόδου
Μέθοδος ἐν τῇ κατηχητικῇ εἶναι ἡ ἐκλογή
καὶ προετοιμασίαν τῆς κατηχητικῆς ἐργασίας ἐπὶ
τῇ θέσει ὡρισμένην κατηχητικῶν ἀρχῶν
καὶ ἀξιωματικῶν - Διαφέρειται:

1) εἰς τὰ κατηχητικὰ ἀξιώματα καὶ θέσεις
καὶ δεξιότητων τῆς κατηχητικῆς θεωρίας -

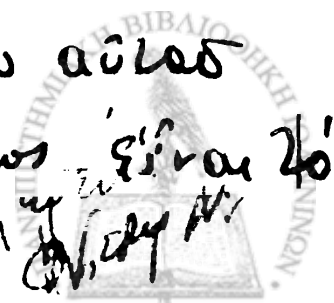
- 2) Τῶν μεθοδολογιᾶν τῆς κατῆχ. ἕξου.
- 3) Τῶν >> > τῆς κατῆχ. διδασκαλίας
- 4) Ἐς πρακτικὰ εἶναι ὁδηγίαι καθορισθεῖσαι τῶν μέθων, καὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς προβλεπόμενης τῆς κατῆχ. -

ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑΙ ΠΡΧΑΙ.

Ἰδιος χαρακτήρ τῶν κατῆχ. διακονίας καθορισθῶν τῶν κατῆχ. ἀρχῶν

Ἡ κατῆχ. ἀποκτήσει διακονίαν ἐκκλησιαστικὴν δι' ἣν νομιεῖται τὸ τῶν καλυπνυμένων ἢ σωτηριῶν γινώσκ. τῆς ἀποκ. ἐκκαθάρσεως ἔχουσα. Ὁ σκοπὸς χαρακτήρ τῶν κατῆχ. καθορισθῶν ἰδίαι ἀρχαὶ ἑξ ἧν ὁμαῖται ἢ κατῆχ. εἶναι δὲ αὗται:

1) Ἡ ἀναγκαστικὴ τῆς θείας καταγωγῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ προορισμοῦ τῆς ἀνθρώπου εἰς θεμελιωδὴ ἀρχὴ δέον νὰ γινῆται ἐν τῇ κατῆχ. ἢ ἀναγκαστικῶς τῆς θείας καταγωγῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ αἰετῶ προορισμῶν - Ἐκποῖ τῆς κατῆχ. εἶναι τὸ

να κατασταθῶν ὁ ἄνθρωπος παρὶς τὰς εἰρήνας βα

Ἡ κατὰ τὴν ἀπό τὴν γορὰν ἑκείνων.

Ἡ γὰρ πρὸ τοῦ θείου καὶ τῆς οὐρανῶν κατὰ τὸ

αὐτῶν κατὰ τὰς χριστιανῶν

κατὰ τὸν ἴδιον ἄνθρωπον - ἴσως - θεοῦ ἔχον

καὶ κατὰ τὴν καὶ τὴν οὐρανῶν ἐκείνων

καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κατὰ

τὸν ὄψον. Μόνον ὁ χριστιανὸς ἄνθρω

πος δὲ καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνθρώπου ἀπὸ

καὶ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

καὶ τὴν ἀνθρώπου, ἴσως τὴν ἀνθρώπου

ὅτι τὴν ἀνθρώπου. Κατὰ ὅσον ὁ χριστιανὸς

ἀνθρώπου ὁ δὲ ἀνθρώπου κατὰ

καὶ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

τὸ ἴδιον τὴν κατὰ τὴν ἀνθρώπου

καὶ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

2) ~~Ἡ κατὰ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου~~

κατὰ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

Ἡ κατὰ τὴν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

τὸν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

τὸν ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνθρώπου

ομορφίας ἀποκταῖ ὅμως ὅταν εὔροι κώτατον
διὰ τῆς ἐπιπέδου τῆς εἰσοχρῆσεως τῆς
τῆς ἀρῆς ἀκρίβειαν

Ἡ κατήχησις διακονία ἐκκλησιαστικῆ

Αὕτη ἀποκταῖ ἀποκταῖ ἐκκλησιαστικῆς

Ἡ ἐκκλησία εἶναι ἡ ὁρατὴ βασιλεία τῶν ἁγίων

ἰδρυθεῖσα ἐπὶ τῆς οὐρανοῦ, καὶ ἡ κατήχησις

προβάλλεται διὰ τὴν ἐκκλήσιον ἐκ τῆς οὐρανοῦ, ἐκ τῆς

καθ' ἡμέραν διακονίας καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν

ὑποκαταλαμβάνει τὴν ἐκκλήσιον καὶ ἀποβαίνει μετὰ τὴν

ἐκκλήσιον καὶ τὴν ἐκκλήσιον. Ἡ ἐκκλήσιον τῆς κατήχησης

καὶ ἡ κατήχησις ἐκκλήσιον πρὸς τὴν ἐκκλήσιον ἐκκλήσιον

Ἡ ἐκκλήσιον ἐκκλήσιον καὶ ἐκκλήσιον τῆς ἐκκλήσιον

ἐκκλήσιον καὶ τὴν ἐκκλήσιον:

Ἡ κατήχησις ἀποκταῖ ἀποκταῖ ἐκκλήσιον διακονίας

ΜΥΡΙΟΝ ἔργον τῆς κατήχησης ἢ διδασκαλίας

ΜΥΡΙΟΝ ἔργον τῆς ἐκκλήσιον - εἶναι ἡ διδασκαλία

Ἡ κατήχησις εἶναι κατὰ τὴν διακονίαν

διδασκαλικήν.

Ἰδιοῦ χαρακτήρος τῆς κατήχησης διδασκαλίας

5) Διότι ὁ νόμος ἡ κατὰ νόμον εἶναι διδασκαλία δὲν
 πρὸς τὴν αὐτὴν ταυτίσθησαν ταύτην πρὸς οἰανδήποτε
 ποτε διδασκαλίαν. Τὸ περιεχόμενον τῆς κατὰ νόμον
 εἶναι ἀλλόθιον ἐξ' ἀπομαρτυρίας πρὸς τὴν οὐσίαν
 δὲν δύνανται ἐξ' ἑαυτῶν να ἀναχθῆ ἡ βία νομοθετοῦ.
 Γιατὴ κατὰ νόμον καὶ διδασκαλία διὰ τὴν ἰδίαν
 ἰσχύν προφέρονται καὶ λαμβάνονται καὶ
 ἐπὶ τὴν μέθοδον τῶν μαθητῶν συγγενεῖς ἀλλὰ δὲν
 ποῦνται κατὰ ταυτίσθησαν παρὰ καὶ διακρίνεται
 ἡ κατὰ νόμον προφέρουσα τὴν βίαν νομοθετοῦ ἀλλόθιον
 ἢ κατὰ νόμον ἀπομαρτυρίας ἀλλόθιον προφέρουσα τὴν
 τὴν κατὰ νόμον εἶναι "ἀλλόθιον βίαν νομοθετοῦ ἢ χρ
 γυνῶν μετὰ τὴν βίαν διὰ τὴν κατὰ νόμον εἶναι
 βίαν νομοθετοῦ καὶ προφέρουσα τὴν βίαν νομοθετοῦ
 κατὰ νόμον εἶναι τὴν κατὰ νόμον εἶναι "ἀλλόθιον κατὰ νόμον
 κατὰ νόμον.

Μεθοδολογία τῆς κατὰ νόμον/ἰδίας ὕψους:

ἰσχυροῦ τῆς τῆς:

Ὁ ἐν τῇ ἐκφορῇ ἰσχυρὸν κατὰ νόμον.

Τὴν κατὰ νόμον ἰσχυρὸν ἀπομαρτυρίας ἀλλόθιον

Η ιστορική μέθοδος προτάσσει έναν
ιστορικό και πραγματικό.

Από αυτές οι μέθοδοι αυτές χρησιμοποιούνται
βαίως συμπληρωματικά.

Τα πλεονεκτήματα είναι -

Η έγκριση εποπτεία της διαδικασίας της
κατασκευής και της άσκησης της
ιστορικής μεθόδου. Τον ίδιο χρόνο ιστορική πα-
ράξει η ιστορική μέθοδος προτιμάει την
βιβλική ιστορική έναν σημαντικό λόγο
κατασκευής ιδανικά παραδείγματα και
πρόσωπα στην βίβλο.

Τα επί μέρους στοιχεία της κατ'εξοχή
και η χρησιμότητά τους.

Η βιβλική ιστορία.

Τυχόν απαραίτητον χρησιμότητα βιβλικών
και κατ'εξοχή έναν.

Σπουδαιότητα της βιβλικής ιστορίας.

Περιέχει την άσφαλην αγγελία της σωτηρι-
ας του Θεού υπό μορφήν ιστορικήν.

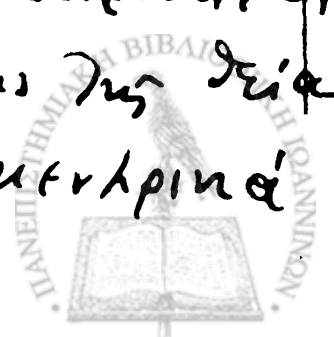
Τὰ ἱερά πρόσωπα ἔμψωνίζονται δια τῆς βιβλίας
τῆς ἱστορίας ἐς τὰ ἔμματα τῆς κλήσεως καὶ ὑψώθη-
ται ἰδανικαί μορφαί - καὶ εἰς τοσοῦτον ἐξμετα-
κίεσιν ὑπὸ ἑποχῶν ἐποπτικότητος.

Διδασκαλὰ πίστεως ἀναπνεύσει ἐς αἰωνίαν
καὶ ἰθιὴ ἐν γὰρ τὰ ὑποδείγματα τῆς

Ἡ Χρησιμότης τῆς ἱστορικῆς συναγωγῆς
αὐτῆς

Ο ἑσθιασμός ἐκείνου εἰς τὴν χρησιμοποίησιν
μνημονεύων ἱστορικῆς ἀρχαίας τῆς βιβλίας
ἀδιαφορῆσα δια τῆς ἱστορικῆς ἀλλαγῆς τῆς
ἀρχαίας - εἰς τοσοῦτον ἐκείνη καὶ λογοφοροῦσα.
Ο Ραββί Κεβερ κ. κ. ἔβλεψαν τὴν ἱστορικῆν
ἀρχαίαν αὐτῆς - τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ἡ

πλάτη συμπεριεῖται ὁλοκλήρου τῆς ἱερᾶς ἱστορίας
καὶ τῆς ἀποστολικῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἀναγκαστικῆν
διὰ τὸν καθολικὸν τῶν περιλλίων τοῦ
ἔργου τῆς πλομῆς εἶναι νὰ διακρίνηται
ἐπιμελῶς ἡ γνώσις τῆς ἱστορίας τῆς εἰς
ἐκκαταστάσεως, ἡτεὶ κατὰ τὰ κεντρικὰ

ὡς εὐμενὰ εἶναι γνωστὸν εἰς πᾶν μέγεθος ἱκανοῦς. εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι καὶ μελενοῦται τὴν ἐξέλιξιν ἀχτιομοσύνη πρὸ τῆς Π. Δ.

3) Ἡ χρησιμότης τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἐν τῇ Π. Διαδύκτω.

Ἡ βιβλική ιστορία τῆς Π. Δ. δύναται νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἐποπτικὸν ἔργον βουδαιστικῆς ἠθικῆς καὶ χρησιμότητος, μάλιστα διὰ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν. Ἡ Π. Δ. δὲ μόνον ἱστορία προπαρασκευᾷ τὴν ἐν Χριστῷ ἀποκαλύψαι, ἀλλὰ χρησιμεύει καὶ ἄριστον μέσον διαβασιμῆς καὶ ἐποπτικῆς διὰ τῶν πλημμετέραν κατανοῦν τῆς Π. Δ. ὡς ἀπὸ γυμναστικῆς ἐπόψεως ἑξῆς πρὸ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν ἢ ὅσον καὶ Π. Δ. καὶ ἡ Π. Δ. νὰ εἴδῃ ἀποκαλύψαι τῆς Π. Δ. ἀπὸ ἐπὶ βωλομορφικῆς.

Ἡ χρησιμότης τοῦ ὑαερρωσίου στοιχείου τῶν βιβλικῶν ἀφηγήσεων.

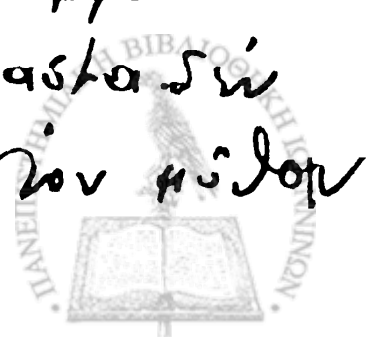
4) Ἡ βιβλική ἱστορία τὸσον ἐν τῇ Π. Δ. ὡς ἐν

και εν τη Η.Ο. παρουσιάζεται συνήθως η γ-
μισή του υαεργυρίνου στοιχείου - Διότι αι' περί-
θλασίων διηχησίου κινώσι γρηγορῶς τὸ ἔνδια-
φέρον τῶν μικρῶν παιδῶν. Ἔναι μὲν ἀλλοίω-
σι κρυπτοβόλου υαεργυρίνου στοιχείου. Τὸ παρῶ-
ναι καὶ συχνάκις ἔπαρταρ βαρῶν κινώσι
ἐν κηθῆ ἐν τῷ κοινῷ. Τὸ δῶμα ὅμως τῶ ἔπαρ-
τις ἐκείνη τῶ ἔνδρω πίνου καὶ λαλῆσι κινώ-
σι πρὸς ἐστῶν καὶ ἐν τῷ θῆσι μικρῶν τῶ μὲν.

Μῦθοι ἔμμητοι.

Μῦθοι ἔμμητοι μὲν περιεκόμενον ἔθνη καὶ
διδακτικῶν κινώσι δῆσι ἐν τῷ κινώσι. διδακτικῶν
Τὸ γινώσκαι ἀνέχθη ἐπὶ τῶν ἔμμη-
των κινώσι ὑπὸ τῶν Ζίλλερ καὶ Ρεϊχ-
μὲν - ὁποῦ κινώσι. ὅτι κατ' ἀνάγκην ὑπάρ-
χει περίοδος τῶ ἐν τῷ γινώσκαι τῶ παιδῶ κατ' ἔ-
μμητοι ἀποκτάει πρῶτον γινώσκαι ἔμμητοι διὰ
τῶ ἔθνη κινώσι κινώσι ἀνέχθη διακρίνωσι
καὶ διαπαιδαγυγῆσι. Παρὰ τῶν δῆσι
δυναμῶν - να' παραχωρήσωσι ἐν τῶ κινώσι

Η Γραφή να μεταβληθῆ ἀνάγνωμα προβαλλόμενον.

Νὰ ἀποχαρακτηρισθῆ τὸν μὴ ἐκκλησιαστικὸν
μέχρι οὗτοι μεταβληθῶσι καὶ οἱ καλῶς οὐκ ἀποκαταστήσονται
Ποίησι καὶ ἔκκλησιον ἄβρα -

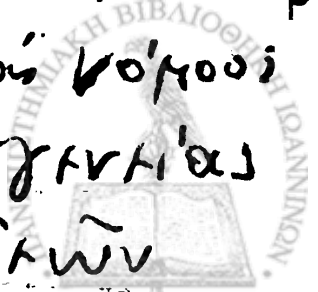
Καθίσταται ἡ ποίησι μίβον προβαλλόμενον
διότι δι' αὐτὸν ὁ μαθητὴς διδάσκει τοῖς μαθη-
ταῖς δια μίβον τῆς καρδίας. Ἡ ποίησι διδύκην
καρδίας καὶ ἐκκλησιᾶς βαδίζει τὰ ἴσα - Διευκρί-
νι ἐκδοτικῶν ἡμπερὶ ἐκκλησιᾶς.

Τὰ ἄβρα ἐκκλῆσιον ἐκκλῆσιον καρδίας
ὡς παιδὶ τοῖς ἀποπνεύματι ἐκκλῆσιον καὶ
ἐκκλῆσιον ἐκκλῆσιον, ἐκκλῆσιον ἐκκλῆσιον
καὶ ἡμπερὶ

Ἀπομνημονευτικὸν ὕμνον

- α) Νόμοι διέπονται τῶν ἀπομνημονεύσεων
- β) Καθορισμοὶ τῶν ὕμνων πρὸς ,, ,,

Ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἐπιμέλειας ἐκκλῆσιον
ὡς μαθητῶν σχολῆς νὰ προβέρη ἐκκλῆσιον
ὕμνων πρὸ ἀπομνημονεύσεων κατὰ τοῖς νόμοις
Νόμοι τῆς συνειδήσεως δια τῆς ἐκκλῆσιον
τῶν ἡδονῶν

(Απορριπτόμενα στοιχεία και μηχανική δράση
δομητικώς εκθέτουμεται ὅπως κεραμαϊκῶς κατοικί-
αυτοὶ κτλ. καὶ ἄλλοι κτλ. ἐκ τῆς ἐκείνου).

2) Ὅσον τὸν περίβλεπτον μαθητὴν τὸν ἑαυ-
τὸν ἐπισημαίνον ἀπορριπτόμενα.

β) Καθορισμὸς ὅρων -

1) Ἡ Τεχνική (ὀνόματα βιβλίων Β. Δ. Κ. Δ. τὰ ἀρχαῖα κτλ.)

2) Ἡ ἱστορία τῶν ἐκείνου τῶν παιδῶν -
(τὸ ἔχειται κυρ. Προβλῆ. Συμβολῶν κ.τ.ο.)

3) Ὁ Κοινωνικὸς καὶ ἔθνος ἀβραζία

Προβλῆ πρός ἐπισημαίνον ἐπισημαίνον
καὶ ἄλλοι κτλ. ἔχειται ὀνόματι κτλ. κτλ.
ὀνόματι ὀνόματι κ.τ.ο.

· Εὐχρηστικότητα ἱστορία -

Χρησιμότης καὶ ἡ ἱστορικὴ ἕξις καὶ
ὡς διδάσκουσι. πρὸς τὸν τὸν ὀνόματι πρὸς τὸν
ἕξις τὸν ὀνόματι. Ἡ ὀνόματι τὸ ὀνόματι
ἕξις καὶ τὸ ὀνόματι κτλ. ἱστορία πρὸς
ἕξις, ἕξις ἕξις. ἕξις ἕξις, ἕξις ἕξις
ἕξις πρὸς, ἕξις ἕξις καὶ ἕξις ἕξις
ἕξις ἕξις ἕξις καὶ τὸν ὀνόματι κτλ.

Μαθηχία

α) Αντιρρήσιμη κοίτη επί διδασκ. ούτως -

β) - επιχειρήματα υπέρ της διδασκ. αληθινής -

γ) Συγκρίσματα -

Αντιρρήσιμη.

1) Ἡ μέθοδος καὶ τὴν ἐπιδαμνῶν ἢ μαθηχία
ἐξελκόμεθα ἀντιπαιδαγωγική - διότι υποχρεῖται
ὁ διδάσκων ὡς ἀποβλήθην τυχόν, παρὰ
τὴν διδασκαλίαν ἀρχαίως ὡς ἐνδιαφέροντος τῆς προβα-
ρμότητι καὶ προσήνεως κατὰ τὴν παιδαγωγικήν -

Ἐπιχειρήματα υπέρ.

ὅτι ἐπιδαμνῶν.

Καὶ ἐπιδαμνῶν καὶ ἐπιδαμνῶν τῆς ἀναγωγῆς κα-
τὰ τὴν περιπέτειον "ἐπιδαμνῶν οὐδὲν -

ἢ μαθηχία παρουσιάζεται βεβηματικῶν
βύνητον ἀκρίτως, καὶ οὐχὶ διδασκαλία.
καταβλημῆτα.

οὐδὲν μαθηχίως προχωρεῖ ἐν τῇ δρυ-
βηλικῇ διδασκαλίᾳ ἢ ἀλλοῖα τῆς
διδασκαλίᾳ ἀκρίτως τὰς οὐκ ἔτι προ-
βαρμότητι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀλλοῖα καὶ
ὅτι τῆς διδασκαλίᾳ -

Συμπέρασμα -

Η μαθητική είναι μέθοδος αφοσίωσης
για τους νεαρώτερους των μαθηκόντων ερμηνείας
και διὰ ἑποπτικῆς διδασκαλίας. Ἔχει
εἶναι διὰ τοὺς ὑπερωτέρους ἐν τῇ μαθησίᾳ.
Απὸ τῆς 14 ἔως 20 μὲν ἀρχίζει περίοδος 115.

Λειτουργικὴ -

Δι' ἑκείνη τρέχεται ἐπιβουλή ἐπί τοῦ παιδὸς
προβλεπόμενα μὲν εἰς τὴν αἰσθητικὴν καὶ
θεωρητικὴν πᾶν - Ἡ βυρρατοχία ἐν τῇ ἐκείνῃ
τῇ κατεμένην ἔχει τὴν τῆς ἐκείνης ἀντίστασιν
τῆς μαθητικῆς ἐκείνης καὶ δραστηριοποιῆται -
Ἡ βυρρατοχία αὐτὴν ἀρκούντων δὲ γίνεται
κατὰ πρῶτον ἐπιγνώσεως τῶν μαθηκόντων
ὡς τῆς παρανομοποιήσεως. Ἐνδεήνεται
να διδάσκηται ὡς ἰδιαίτερον μέτρον συνδεῖται
αὐτῶν πρὸς ἑποπτικὴν παρανομοποιήσιν
ἐν τῇ αὐτῇ -

Ἡθικὴ -

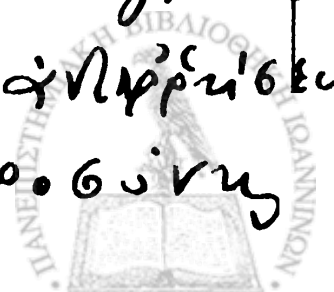
Αὐτὴ διδάσκειται ἑποπτικῶς διὰ τῆς αὐτῆς

παραδειγματων της Βιβλικής 'Ιστορίας'
Καθίσταται αντικειμενικόν και υπερισ-
μενόν της ἀντιλήψεως του παιδιού να διδά-
σκονται η' η'θική κα' ένιαϊόν σύνολο διαδε-
λαγμένων εις τοις ώριμώτερον 'Εθνικόν κα' η'
διδασκ. της η'θικής προς ποιοτήτων εις αὐτοῦ
βυθωπαιδικῶν σύνολο καθεκολλοχογί-
ναι δραματικῶν κα' χριστιανικῶν δέον γά
εἶναι ὑπερίστος χαρακτήρ της η'θικής-
προβλεπόμενα κα' γινεσθαι τῶν χαρακτήρων
ἐπιμνηστικῶν κα' τῶν ποιητικῶν ποιη-
τικῶν κα' ὑποκειμενικῶν προβλεπόμενα.

Ἐτοιχία Ἀπολογητικῶν

Θα ἦτο ἀνδρῶν να ἀναπλήρωμα ἀπο-
λογητικῶν γεννητῶν εἰς τὸν μικρὸν παιδα-
γωγικὸν πλοῦτον ἀσφαιδῶν, κα' δὲν ἦν
παρ' ἡμῶν οὐδεμίαν ἀπόδειξιν περίπλοκῶν
εἰς τοις ώριμώτερον συνάμεικα να γινεσθαι
ποιητικῶν κα' βιβλικῶν ἀντιλήψεις
κα' ἀμνηστικῶν της λογοποιοτικῶν

και να πορευτώμεν τῆς ὑποτακτικῆς
 ἐπὶ τῆς Νομοθετικῆς Δουλολογίας ἵνα
 ἀρκίῃ ἀπὸ τῆς ἀπόρριψιν τοῦ δαυρῆ ἔκω
 προσηρῶς ἐπὶ τῆς ἀπόρριψιν τῆς θεοῦτος
 τῶν χειρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀρνητικῆς θεοῦ-
 Δεῖ να ἐμπειδύωμεν ἀποδοτικῆς τῆς
 πλοῦν τῶν καλῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὑπαρξικῆς θεοῦ-
 Νάγαγορῆ τῆς κατὰ τὴν ἑξῆς.
 Α'. Παραλληλία γυνώσεων-
 ἔννοια αὐτῆς.

1) Συζητητικὴ καὶ γυνώσις

2) Χριστοκεντρικὴ ἔννοια

Ἡ πρὸς διδασκαλίαν ἐπιλεγόμενα κατὰ τὴν ἑξῆς
 ἔχει δὲ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν
 κατὰ τὴν ἐξέλιξιν. Ἡ μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν
 γίνεσθαι βαρῆς καὶ κατὰ μικρὸν - οὐδὲν
 ἔμφανησθε ἡ ἀνάγκη διατάξιν κατὰ τὴν ἑξῆς.

Α'. Παραλληλία γυνώσεων

Διδάσκω ὅσον τῶν κατὰ τὴν ἐξέλιξιν ὅτι αὐτὸ
 παρεχόμενα γυνώσις δεῖν να μὴν ἐπὶ

ἔοχθοι πρὸς ἀλλήλους - ἀλλὰ καὶ ἐπίσημα
εἰς ἀντίρρησην καὶ συγγένειαν μετ' ἑαυτῶν -
Διὰ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν βυζαντινῶν
κινήτων - κατὰ τὴν ἀρχὴν ἡ κινήσις
ἀπὸ τῆς βίβλικης ἱστορίας. Κατὰ τὴν
ἐξέλιξιν καὶ τὴν ἀρχὴν διδασκ. Περι-
γράφεται εἰς ἀρχαῖα καὶ βυζαντινά εἰς
κεφάλαια ὡς πρόσωπα. Ἐξέλιξις τῆς
ἐξέλιξις κινήτων καὶ τῶν ἐπιγραφῶν
βυζαντινῶν καὶ τῶν ἀρχαίων πρὸς ἐπισημὰ
ἐν γεγονότων ἐν τῇ ἱστορίᾳ βυζαντινῶν ἀπὸ
ἐξέλιξις ἀρχαίων τῶν ἐπιγραφῶν ἡ κινήσις
ὁ κινήσις καὶ παρέχεται ἐκ τῆς κινήσις
παρακλῆτος ὡς ἐπισημὰ τῶν ἐπιγραφῶν
Κατὰ τὴν διάταξιν τῶν κινήτων κινήτων
ἀντιθέτως ἢ ἑρμηνεύσασιν ὅσοι δὲ
ὅτι παρεμπόδιζεν τὴν ἐπισημὰ εἰς τὴν
ἱστορίαν ὅσον ἐπισημὰ δὲ παρέχεται εἰς τὴν
ἐξέλιξιν ἱστορίαν ἐπισημὰ ἀπὸ
ὡσαύτως ἐκ τῆς κινήσις -
οἷοι ἀπὸ τῆς

Εἰς τὴν 2^{ην} πρώτην τάξιν ἦν καὶ βασιλεύει καὶ
ὀφθαλμοὶ δίδασκον. ἐπι βιβλικῶν διηγήσεων
καὶ τὰ παρεχόμενα ἐκ βιβλίου Πρὸς τοὺς μα-
θητοὺς τοῦ Ροβινσον κ.σ.π.

§ 1^η ἱστορία καὶ προέλευσις τῆς ἱστορίας τῆς Πατριστείας

§ 2^η 4^{ον} ἱστορία νεύου § Βαβυλωνίου καὶ Ἰβραῖου

§ 3^η 5^{ον} 6^{ον} ὁ βίος καὶ ἔργα Χριστοῦ

§ 4^η 7^{ον} Πράξεις Ἀποστόλων Παύλου

§ 5^η 8^{ον} ἱστορία μετεφωτισμένων -

Οἱ ἰσχυροὶ οὗτοι εἶναι ἑσφαλμένοι ἀβασίμοι

Διὰ τῆς Χριστολογικῆς ἰδέας

Ἡ ἀποστολικὴ μαθητεία ἐνδύνηται καὶ

ἐπιμαρτυρεῖ τὴν Χριστολογικὴν ἰδέαν ἀπὸ
ἐπιπέδου τῆς ἐκκλησιαστικῆς

ἐκπαίδευσης καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ν.Δ.

ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἐπίσης καὶ καὶ ἀ-

ρρέοντες καὶ οἱ κύβηλοι ἐκπαιδεύσαν -

Ἡ Ν.Δ. ἀπὸ γνησιότητος ἐπίσης ἐπι-

βεβαίως ἐκφέρει πρὸς τὴν παιδικὴν βασιλείαν

Β! ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ἔργα

Εννοια αγωγής

Συνολική διαδικασία διδασκαλίας συμμόρφωσης
κατά την οποία προς την διακρίσιμη ένταξη
και δεξιότητες της μαθησιακής τους -

Αρχαί Τυπική είναι -

Η αρχή της αὐτεπάρχειας -

Η αρχή της προαγωγής -

Η αρχή της προεργασίας -

Η αρχή της βελτιστοποίησης -

Τα πορίσματα της ψυχολογίας του
παιδιού και το πρόγραμμα διδασκαλίας

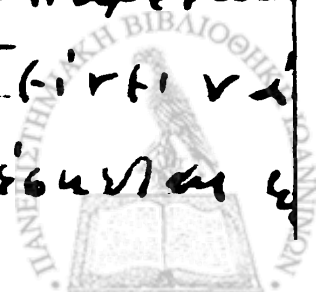
Η μαθησιακή διαδικασία παραρτήσεως πορίσματα
της Σωματιοκινητικής και Ψυχολογίας του παιδιού -

Πρώτη παιδική ηλικία -

Από 3 ετών έως 6 ετών - Σπινθηρική με άνοιξη
και διά της διδασκαλίας - Έχει περίεργες

και αξιολογεί και παίρνει. Τον εαυτό του
δεν κρύβει, τον βοηθάει τον υπέρ του

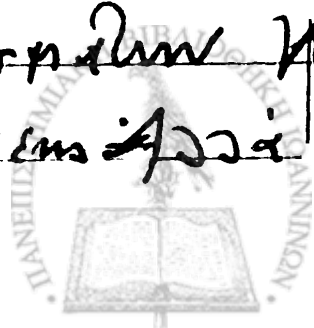
Ζει με νόμον και δικαιοσύνη - Τρίτη και
προσωποποιεί τα πάντα - Αξιοποιεί

Τε μεσοαυγιάς ἀφ᾽ ἡμέρας - Στρουμηνῶν πύρε
παιδία κληῖς. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ Αἰμυλίου -
Κοινωτικά ἀφ᾽ ἡμερῶν ἐστὶν ἀπὸ ἀφ᾽ ἡμερῶν
Κυριαχοῦς τὰ ἐπιπέδου ἀδιδάσκου
Σύνομοι διηγήσεις τῆς Γραφῆς ἐν δεινῶν ἄλλων
ἑσθῆς τῆς ἰ. διδάσκου. Ἀφ᾽ ἡμερῶν
ἡ ἀπομνημονεύει καὶ παρατεταμέναι διηγήσεις
Ἄλλὰ ἐπιπέδου μικραὶ Προβλεφαὶ ἐν δεινῶν
ΜΕΘΥ ΠΑΙΔΙΝΗ ἡμερῶν.

Ἀπὸ τῶν 6⁰⁰ ἕως μέχρι 9⁰⁰ -

Ἐπὶ τῆς μεσοαυγιάς διηγουμένη δεινῶν ἀλλῶν
ἐπιπέδου καὶ ἀπομνημονεύει τὴν ποιητικὴν ἔκθεσιν
καὶ διὰ τὴν ἡμερῶν τῶν δεινῶν ἐπὶ
προβλεφαῶν καὶ ἐπὶ χαλκῶν ἡμερῶν -
Αἱ ἐπιπέδου τῶν ἡμερῶν. Ἐπιπέδου
καὶ κοινωτικῶν ἐν δεινῶν. Ἡ βραδυνὴ τῆς
δεινῶν τῶν ἡμερῶν τῶν. Ἀπὸ τῶν ἐπὶ
ἰσορροπῶν διηγήσεις, ἀλλὰ τῶν μεσοαυγιάς -
Ἀφ᾽ ἡμερῶν τῶν ἀπὸ τῶν τῶν προβλεφαῶν καὶ
ἰσορροπῶν τῶν ἀπὸ τῶν τῶν μεσοαυγιάς ἀλλῶν

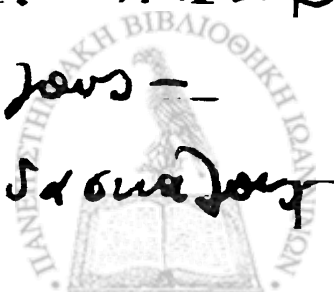

χρομιάδα ουχί τῶν πρώτων ἀλλά τῶν προέωπων.
Τὸ θρησκευτικὸν ἔνδοξον προἰχίλα-
βητικῶς ἰδίως περὶ τῆς διανοομένης
δομῆς περὶ τῆς πίστεως καὶ φόβου καὶ π.
ὡς εἶπεν ἡθικῶς ὁ μικρὸς ἀρχὴ καὶ ἀνα-
χρητικῶς φλοισμῶν νόμον εἰς τὸ ὄπαιον

4-

” Οὐ γὰρ παιδὶν ἢ ἀγνῶν -

9^{ον} εἰς 13^{ον} - ἑκείνοι τῶν πρῶτων ἀνεξάρτη-
τικῶς ἢ ἀκρίτως τῶν ἀρκούντων ὁρίων
ἢ περιπέτεια ἀρέσκουσιν εἰς αὐτὸν -
Τὸ συζητητικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἕρως τε
καὶ ἀποδοτικὸς διὰ τὸν ἀλλοθῆκα ἀλλὰ βούληται
καὶ ἡθικῶς ἐξελίξῃ. Τὰ νομικὰ ἔργα
ἀλλοθῆκα καὶ ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς νόμους
ἀποδοτικῶς εἰς αὐτὸν συνείδησιν. Τὰ νομικὰ
καὶ ἡθικὰ κυρίαρχοι εἰς τὰ παιδικὰ ἔργα
ὁδοὺς καὶ ἡθικὰς βουλήσεις ἡθικῶς
ὁρῶνται εἰς ὁμῶς ἢ ἐκείνους -
Αὐτὸν ἡμῶν τῶν νόμων καὶ διδασκαλίας

αλλά το βιβλίο που θεωρείται ότι είναι
· έχει jump in το αίσθημα της ζωής και
· ενδιαφέροντα ο ίδιος λόγος - Σχηματίζω
· ιδανικά. Η ηλικία της πρώτης φάσης
· έχει μεγαλύτερα διαγνώσεις βιβλίων.

Αρκετά βιβλία το θεωρεί ενδιαφέρον

Πρώτη φωνητική ηλικία -

Από Β έως 16 - Ανάπτυξη αλόγοι ποίησης,

δεν επιμένει να κάνει ζήτημα επί-

των - Πρώτη φιλοσοφία γαβίζει σπορά-

εις δια μεγάλα πράγματα - Διαρκεί τον

κίνδυνον να καταλήξει εντεροπόση και

όπτα βία της - Τα κοινά και ενδοκρά-

αυτά βία και η πρώτη του κατάρτα-

αυτοκίνητου - Διανομή παρουσίασης

αρκούτου πρώτος - Ανάπτυξη αλφάβη-

αποδείξεις - Υπάρχει ευρεία δει είνα

επίσημη απόδειξη - Τρίτη-

του ει κατωτέρω έννοια - Η περίοδος

αλλη προβάλλεται σοβαρά

υποβιβάζει

Το υλοποιήσατε γιατί ο Ύψιστος Δεσπότης έδωσε
άνδρα -

Ορίστω Ύψιστην Ήλιον -
1700 2000. Πάντα αναντίστοιχα.

Πολλοί άνδρες περνούσαν αντίστοιχά τους
πραγματικά. Ένας προς ένα και λίγο λίγο
ή έρχονταν - έχω πάντα συνείδηση -

Το παιχνίδι έχω συμπραχιστικό με
έναντι μου χαρταπόλε - Το λογικό με
έδωκεν, έχουν ωριμάσει άρνούμεν -
(Προσέχων (τουλάχιστον) La Fayette Βύρων)

Οδυσσεύς εις σύνταξιν σχέσεων διδάσκοντες
...επεί με έδωκεν τρόπο. Το άρνούμεν
συνάδωρα δύναται να έσονται βελούτα
κλονισμόν - Διδάσκοντες δέιν να είναι
επιδείξω ήθους προ πάντων χριστιανικών
αρχών κοινότητας, Αποστολικών
παιδιών κληρικών.

Συμπέρασμα
το προγράμμα της καλής δόξης. Έτσι
...έτσι.

Τὰ πρῶτα δυ - να βασιλευσὶν ἡ βίβλιν διήκουσεν
Μεθ' αὐτῶν - διδάσκει βλοχτιμὸς καὶ μαθητὶς
Περσικὰ ἔργα (ως) Ἰσλαμ. Ἡδὴ καὶ κατὰ τὴν
ἀποστολὴν Λεβερτίνι -

Ο Sailer διακρίνει 3 βαθμοὺς τοῦ προγράμματος
κατὰ τὴν ἀρχαίαν διδασκαλίαν.

Τὴν μαθητῶν ἡ ἀρχαία γνωστοποιεῖται
εἰς τὸς παιδῶν καὶ συνδιδάσκοντα.

Τὴν μεθ' αὐτῶν γνωστοποιεῖται καὶ ἔννοια
ἀνεκτίθειν καὶ γνωστὴν ἵκανοποιεῖται
πρὸς τὴν διάκρισιν

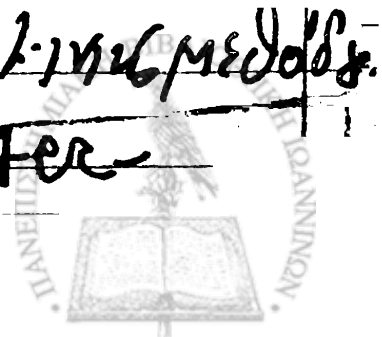
Μεθοδολογία τῆς καλῆς διδασκαλίας
Γενικὴ μεθοδολογία -

Μέθοδοι τῆς διδασκαλίας

Μέθοδον ἐκφορῶν τὴν ὁδὸν τὴν οὐσίαν
ἀποδοῦν ἡ διδασκαλία ἀπὸ ἠλικίαν
καὶ ἡλικίαν μαθητῶν καὶ ὁρισθέντα ἐν
κατὰ πρότερον ὁριστῶν -

Διδασκὴν συνδιδάσκοντα (ἀνεκτίθειν μεθόδους)

Τὰ πρῶτα ἐμπειρία ὁ Dinter

Εἰς τὴν ἀρχαίαν μέθοδον οἱ διδάσκαλοι δὲκνύοντες
ποιοῦν τὴν μάθησιν καὶ καλεῖ τὸ παιδίον
εἰς τὴν ἀρχαίαν μέθοδον.

Εἰς τὴν συνθετικὴν μέθοδον δὲκνύοντες τὸν μαθητὴν
εἰς τὴν μάθησιν καὶ συνθετικῶς μετ' αὐτοῦ
οἱ διδάσκαλοι τὴν διδασκαλίαν καλεῖται
Χρηστικὴ ἀποτέλεσμα.

Εἰς τὴν ἀναλυτικὴν μέθοδον ἐννοεῖται
ἡ δογματικὴ μέθοδος καὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν
καὶ κατανόησιν τῆς μάθησιν ἔχει
τὴν συνθετικὴν ἀποτέλεσμα/δογματικὴν

Ἡ συνθετικὴ μέθοδος ἐν τῇ Κ. Διαδικίᾳ
Μεγάλου Σουλίου ἐνέχει τὴν συνθετικὴν
μέθοδον διὰ τὴν ἀναλυτικὴν διδασκαλίαν
Ὁ Κύριος δὲ παρέχει δογματικὴν διδασκαλίαν
περὶ τὴν πίστην εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εἰς
τὴν ἐννοήσιν αὐτοῦ καὶ καλεῖται μαθητὰς
καὶ ἐφορῶν. Ἡ πίστις αὐτῆς ἐκτελεῖται καὶ
ἐννοεῖται εἰς τὸ γὰρ τὴν μάθησιν αὐτοῦ
καὶ εἰς ἐποχὴν ἀριστοῦς ἔργων καὶ
Μαθητῶν

"Τίνα μέθ' ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶνα·
Διδασκῆς μέθ' οὖν καὶ μορφήν διδάσκει.
Ἡ ἐπιτηδεύουσα καὶ ἀπορροατικὴ
ἀλλοτρίως παρὰ τὰ συνήθη μέθοδοι, εἶτα
μορφαὶ διδάσκει. Μαχονοί.

Ἡ ἐπιτηδεύουσα μορφήν προεβίβη πρὸ τῆς
συνθετικῆς μεθόδου.

Ἐπιτηδεύουσα πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς
«Στάδια διδασκαλίας».

Ἐπιτηδεύουσα πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς

Ἡ ἀπορροατικὴ μέθοδος εἶτα ἀπορροατικὴ διδασκαλία
τοῦ ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς.

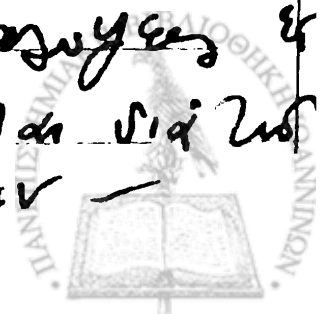
Προεβίβη

Ἐπιτηδεύουσα πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς
ἰδέσθαι τὴν μέθοδον πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς.
Ἐπιτηδεύουσα πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς
ἰδέσθαι τὴν μέθοδον πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς.

Τὸ οὖν διὰ τοῦτο ἰσχυρῶς «εἰς τὴν ἀπορροατικὴν
ἐπιτηδεύουσα». Ἐπιτηδεύουσα πρὸ τῆς ἀπορροατικῆς ἀπορροατικῆς.
Ὁ ἀπορροατικὸς ἀπορροατικὸς ἀπορροατικὸς ἀπορροατικὸς
τῶν ἀπορροατικῶν ἀπορροατικῶν.

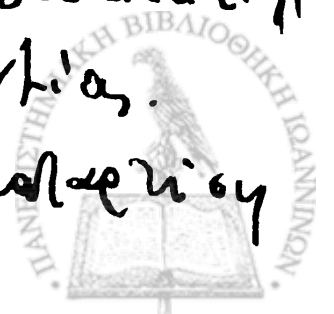
Ο weigle απαριθμεί:

- 1) Των ιστορικών αγνηθών
 - 2) Των μεθόδων της απαρχής -
 - 3) Των διαλογικών μεθόδων
 - 4) Των μεθόδων της συγγραφής
 - 5) Των κριτικών μεθόδων
 - 6) Των κριτικών μεθόδων
- Χρόνος - Σπινραζίβας της κριτικής και κριτικής μορφής -
Η κριτική μορφή επηρεάστηκε
μέχρι τον 12ο αιώνα -
- Η κριτική χρησιμοποιείται από τον
Αριστοτέλη, και υιοθετήθηκε από τον
Νιτσε.
- Έννοια κριτικής κριτικής κριτικής
Η κριτική είναι η κριτική και η
ο διδασκαλία ομιλίας και ομιλίας κριτικής
Αυτή ανταποκρίνεται ως προς την κριτική
ως κριτική ως προς την κριτική και
Την οποία οι άνθρωποι δεν διακρίνουν
, δίνοντας την να αναχθεί -

Η παλαιά του Αζούθου είναι και οι νεώτεροι
αίτιοι του κρυφού του ερωτικού
μορφή αναφορών - Ήδη είναι αναγκαία
έχουν και η ερωτική - Αίτη είναι το
αναγκαίο συμπλήρωμα της ερωτικής μορφή
διότι η πρόοδος και διαπρακτικότητων
εργασίας με διαρκή τινάχτος αιώνα. Διότι το
ένδιαστο του μαθητού και μηδενισμός προς άντα
τρύχον.

Η Σωματική ή Ερωτική μέθοδος
Ερωτική μορφή από το ερωτικό του
διαπρακτικότητας αναφέρεται εις περίπτωση υπό του
λογισμίου είναι η Σωματική μέθοδος - Σκοπός
να εμμενεί δια καταστάσεων ερωτικής
πέραν άλλων εν τῷ γυναικί του παιδίου -
Είναι απόλυτος. Διότι ο Σωματικός συντηρεί μερ
αλλοτρίως περιλαμβανόμενων εν τῷ βραχέως
ανδρικού αρχικού. ο Μαθητής δόξα εις
πίστην επιθυμούντων ἐπι δόξα αὐτήν.
ο Σωματικός αὐτὸς εἶναι εἰς τοὺς νεώτερους

Τοῦ μτ' αὐτῶ συνδιαλεγόμενος ἀνδρωπῶνος
διανοομένους, ὁ μαθητικὴ προεξίτα νά
προβαταίη τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διδασκομένου εἰς τὸ
Χριστ-ἐπιγνωσίν καὶ ἰσῆν. Ἐμπειχθῆσαν ποταπὴ
κατ' αὐτῆς τῆς μεθόδου. Ὁ Ρεσταλοzzi
παραβαίηται τὸν μαθητικὴν τὸν ἰκόμενον
τῆς Συρακτικῆς μεθόδου κατ' ἀρπακτικῶν πλινού
ταρὰ τῆν γωγῶν ἀλλοῦ πλινού καταδοποῦν
αὐτοῦ ἀρπακτικῶν τὰ ἴα, κατ' οὗ χρόνον ταρὰ
εἰς ἔχουσι γεννηθῆ.

Συνδυσασμός ἔρωτησῶν, κτηνουργικῶν
Διαρκῆς ἐναλλατικῆ τοῦ ἔρωτησῶν κατ'
τοῦ ἀκροατοῦ ἀποταίη τὴν προγεγενησῶν
κορμῆν τῆς διδασκαλίας - Ἡ μαθητικῆ εἰς
ποταπὴν καὶ ἀποταίη τῆς μεθόδου μαθητι-
αίη εἰς τῶ προβαταίη τῶ Ρεσταλοzzi
καὶ τῶν ἔρωτησῶν.

Ὅτε ἡ ἀποταίη τῆς ἀκροατικῆς
βυσιτάη, οὗτε ἡ ἀποταίη τῆς σιδεῶν
τῆς ἔρωτησῶν οὗτε ἡ πλήρη ἀπόταίη
τῆς ἔρωτησῶν -

μορφή να διδασκᾶται πρὸς τὴν καθ' ἑαυτὴν οὐκ ἔχουσαν
ἀποκρίσιν ἀποδοῦναι προσηλυτικῶς, ἀλλὰ
δὲ πρώτιστα χριστιανισμὸν ὑπὸ τῶν μαθητῶν
ἰσχυρῶς τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ ἄλλοι
να περιβῶνται ἀπ' ἐξουσίας τῶν διδασκόντων ὡς
καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διακονοῦντες ἀναπλοῦντες τὴν
καθ' ἑαυτὴν ἐκκλησίαν, ἵνα ἡ καθ' ἑαυτὴν ἐκκλησία

Ἡ οὐροαμαρτικὴ μορφή τῆς διδασκᾶς

Μεθὰ χριστιανοποιήσεως ἐν τῇ οὐροαμαρτικῇ

Διδασκαλίᾳ. Ἐπισημαίνεται διὰ τῶν ἐποπτεῶν

τὸ ἐπισημνότερον οἰκοδομικὰ παραδύναμιον. Περὶ τῆς
ἐκείνου οὐκ ἔστι καὶ τὸ μαθητὰ παραμύνη ἐπισημνότερον
αὐτῶν ἐπισημνότερον. Οὐκ ἔστι καὶ ἡ ἀποκρίσιν τῶν μαθητῶν

χριστιανοποιήσεως ἐπισημνότερον ἐπισημνότερον ἐπισημνότερον.

Ἡ ἐπισημνότερη δὲ ἔχει ἕκαστον μὴ ἀδύνατον παρα-
στάσιν - ἀποκρίσιν διὰ τῶν μαθητῶν διδασκᾶς περὶ
ἐκείνου ἐπισημνότερον. Προσέχεται καὶ διὰ τῶν

ἐκείνου ἐπισημνότερον ἐπισημνότερον εἶναι
ἀποκρίσιν τῶν μαθητῶν.

Γνωστὸν ποικίλως καὶ ἐπισημνότερον ἐπισημνότερον.
ἐπισημνότερον καὶ ἐπισημνότερον.

4) Ιωακείμ φαντασία.

5) ἀγάπη τῶν παιδίων

6) καλή γνώμη.

7) εὐνοίας χρεῖς τῆς μητρικῆς φιλίας.

8) ὅστια ἀντιλήψου παρακμούνθου τῆς γυμναστικῆς, ἔκλυπώθεις, μηχανικῶς τῆς ἀνθρωπίνου -

ἢ περιττὴ νὰ γίνῃται με ἀγκυροσχεῖαν τῆς γυμναστικῆς

Ναὶ ἡ Σύμπλοξ με ἔργα παραστάθεις - ὀνομασθ

64 ὑπότῳ Ρεσταλοζζι ἀναγωγικὴ ἐποπτικὴ πρὸς

ἀφομοίωσιν δι' ἐνδοὶ συνηρίοντα.

9) Ἰζητήριον ἑαλωχάδεσκα δι' ἀιδοῦν

παραβάθεις, ἢ δι' ἐπιδείξιν κατὰ γυμναστικῆς

ἀντικειμένων - ἀποτέλεσ μοραδικὴν τρόπον

διδασκαλίας - (πιναντὴ χάρτα τῆς ὑπότῳ)

ἢ ἀναγωγικὰ καὶ συνηρία ἢ ὑφαστάριον

κατὰ τῶν προβαλλόμενων ἀντικειμένων καὶ

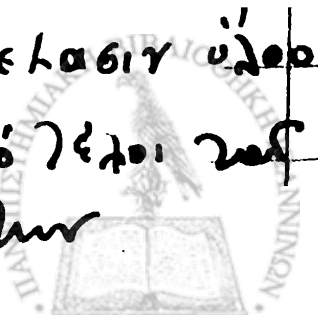
τῆς διδασκαλίας περὶ αὐτῆς ἀφιδείξιν πρὸς

να εἶναι προφανὸς καὶ εὐχέλως

ἢ τῆς ἀποτέλεσ ρεσταλοζζι παραέτασιν ὅλο

τοῦ διωγμάτου - Να ἀποκρίνηται ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων

ραδύματῳ ἢ γὰ γίνεσθαι χρεῖς τῶν

και οι γεωγραφικοί χαρταί - (χρήσιμους)
Εξήγησις Κανών γενικής, ή εξήγησις
 καὶ τὰ παρὰ ὀρισμοὶ τινος - 2. τίνας.
 Ηγετική ή γραμματική Εξηγησις (διασώζουσι τίσιν)
 Πραγματικὸ διασώζουσι ἑνοίων καὶ ἰσορροπία
 ἀρχαιογραφίης καὶ γεωγραφίης ἐν αἰτίαι.
 Μίσοι τὸ πραγματικὸς ἑξήγησις εἶνα καὶ
ἰσοροποτική ἑμβάδουσι (πρὸ κατὰ οὐρανὸν τὸ
 τυχὸν κατὰ οὐρανὸν) (Μίσοι καὶ ἰν) / (ὑδόνον ἀδελφίης
 ἰσορροπία)
καὶ ἰσοροποτική ἑμβάδουσι
καὶ ἰσορροπία ἑμβάδουσι

Απόδειξις

Τροπικὸν αὐτὸ ἑνὶ τῷ ἁγίῳ Γραφίᾳ ἀποδει-
 κνῆται καὶ τὸ ἑνὶ τῷ ἁγίῳ Γραφίᾳ. Ὅτι
 μὴ οὐκ εἶναι τὸ ἑνὶ τῷ ἁγίῳ Γραφίᾳ ἀποδει-
 κνῆται.

- ἁγία Γραφί
- ἰσορροπία
- ἑμβάδουσι

Μαθητὰς Γνωστικὸ ἁγίῳ Γραφίᾳ
 Τραυμάτιος τὸ ὄρδον ἁγίῳ -

Η ερωτηματική μορφή εἰδινῶν -
- εἴδη.

Ἡ εἴδη εἶναι ἀρίστων καὶ εἰρηλῶν δι' ἃς
οἱ εἰρηλῶντες προαγαγῆναι ὅπως ἐκείνη κέρδι.

Εἴδη εἰρηλῶντων.

1) καθοριστικῆς
2) ἀποφαντικῆς

λογικῶς χαρακτηριζόμενα

- 1) προπαραβιεντικῆς
- 2) ἰξελατικῆς
- 3) ἰξεζικτικῆς
- 4) Προβωπικῆς

ὡς πρὸς τὸν βίον -

εἰρηλῶντων

· | δι' ὅτι εἰρηλῶντων

1) βαρῆς καὶ ὠριμῆς καὶ ἀπορροφῆται.

- 1) τεχνικῆς ἰκτατικῆς -
- 2) εἰκονικῆς προτάσεως
- 3) ἀόριστοι εἰρηλῶντων -
- 4) διπλῆς εἰρηλῶντων -
- 5) βύχουσι διὰ πᾶσαν λογικὴν εἰρηλῶντων
- 6) πᾶσι ἀορίστων καὶ ἀβαρῶν -
- 7) διεξήρουνται τὴν βύχου.

να αποφευχώμεν

δι' οδου σου προς μαρτυρίαν υπό τῶν μαθητῶν
ταῖς ἐν αὐτοῖς ἀπειθεσίαις.

ὡς ἐπακούσῃ καὶ λογικῶς διαλεχθῆναι

Διψεύδουσαι δὲ ἐν διαρρέσει ὁμιλίᾳ τοῖς εἰς

να ἀπορνήσκηται.

ἡ βλαβερὴ ποσὴν μαθητῶν διδομένη ἀπομνήστευ
προσέχουσι μαθητῶν πρὸς ἀπόκρισιν καὶ μὴ
ρίσθηται πρὸς τὴν ἐξέλιξιν.

ἡ σπαράξις τῶν ἐρωτήσεων ὑπὸ τῶν διδασκῶν
τότε καὶ ἀποκρίσιν ἀποκρίσιν εἰς νόμον.

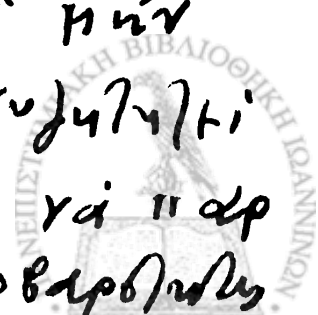
Ἡ αἰτιολογία

να εἶναι πρῶτον ἡ ἀποκρίσις ὁρῶν -

1. ὁρῶν ὑπομνήσιν ἀποκρίσιν καὶ μὴ
τίσθηται δὲ καὶ ὑπὸ τῶν μαθητῶν

2. ἡ ἀποκρίσις καὶ ἐκτιθέσθαι καὶ ἀποκρίσιν διὰ
τῶν πρὸς ἀποκρίσιν -

3. καὶ μὴ ὁρῶν ὁ διδασκῶν καὶ μὴ
ἀπορρίπτει ἀποκρίσιν καὶ ἀποκρίσιν
4. καὶ ἡ ἀποκρίσις ὁ διδασκῶν καὶ πρὸς
ἀποκρίσιν καὶ ἀποκρίσιν διὰ τῶν ἀποκρίσιν

ΕΙΔΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Η διδασκ. της βιβλικής ιστορίας -
θα γίνεται κατά αὐτὴν παλαιὰ καὶ νέα μέθοδος.

Η διδ. εὐταὶ καὶ ἰστορ. ταξ. κ.

Νὰ ἔχη χαρακτικὸν χαρακτῆρα

Ὁ μαθητὴς δὲ εἶναι ὀχρύτερον διδασκόμενος

περιεὶ κερὴ καὶ ὁ γινώσκων παλιν. φωνάζει καὶ

ὑπερφορῶν διδάσκει τὴν παιδικὴν διαγωγή -

Ἐναρξί μαθημάτων προπαραβουλή -

Ἀρχικὴ καὶ μεθικὴ δι' ἑρμηνείαν ποιημάτων. οὐκ

ἔσονται διαρκεῖς - πρὸς διετέραν ἐναρξίματα

ἢ προπαραβουλή καὶ ὁρμητὰ ἔση συμβαλλόντων

ἢ πρῶτων καὶ οἰκτιρῶν πρὸς τοὺς μικροὺς

παιδοφύλακας. (ἡμῶν - χιόνι - χρυσοῦν καὶ π.)

Παιδικὴ καὶ ἀπόδοσις αὐτῶν

Ἐν τῇ προφορῇ καὶ ἔσει δὲ ἀνεκδοκίμων

ὁ μαθητὴς ἐν τῇ βίβλῳ ἀπλοὶ ἐρμηνεύει καὶ

ἐπιπλασμένῃ θεολογικῷ ὄρει. Νὰ μὴν

εἶναι ὑπερβαθμῶν μαθητῶν -

Ὅποια καὶ εἶναι τὰ μέσα τῆς ἐκπ.

ἑρμηνείας ὑποακτου

δίνοντες, τοίς ἡγεμόσις ἐκείνοις ἡμετέροις Χριστοῦ
καὶ ἡμετέροις τοῖς ἐκείνοις ἐν τῇ διοικήσει

Ὅποσον τὸ σταδίον τῆς ἐφαρμογῆς

ἐν τῇ νεοβουδικῇ τῆς ἀλλεργείας τῆς παιδείας
καὶ ἐπιπέδου δι' ἀποκρίσεως μὲν πρὸς τὴν
καὶ κατεσκευασμένην βυραῖν, καὶ δραματοποιῶν
τῆς βιβλικῆς διηγήσεως ἀνευ ἀποκρίσεως δευτερικῆς
διδασκαλίας τῆς ἀνωτέρου τμήματος.

Κύριος ἐπιπέδου αἰνῶν -

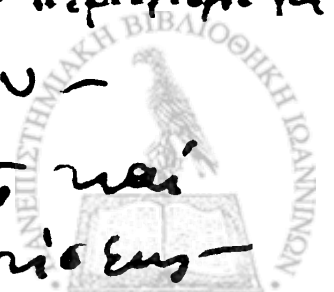
καὶ ἐπιπέδου οἱ διδασκόμενοι ἐν τῇ ἐπιπέδου
καὶ τῆς Χριστοῦ - ὅτι ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ἔρχεται εἰς τὴν γῆν διδάσκειν
τῆς αἰνῶν γενεῶν -

Ἐταδίον Προπαρασκευῆς

να γίνει κατὰ τὰς διαβάσεις ἰστορικῆς
καὶ γεωγραφικῆς - φασαίαι καὶ τῆς ἰδιαιτέρας
παιδείας τῆς παιδείας ἰδίων καὶ ἰδίων
- ὅσον τῆς ἐπιπέδου καὶ ἐπιπέδου περιεχομένου

Ἡ Προεργασία τοῦ Νέου -

να γίνει διὰ προφορικῆς ἐπιπέδου καὶ
γεωγραφικῆς ἐπιπέδου διηγήσεως -

1) Με την αποκαθυστάση της διηγήσεως -

2) Με διαπομπήν ή διήρησιν χριστιανικών - γαλι-
βικών επιτοίχων νέων χειρογράτων -

3) ψυχολογική εξέτασις - απαραίτητος με-
σολογισμός των αρχαιολογικών διαπραγματεύσεων -

3) Κατά την βίβλιν 'Ιστορίας' είναι είναι
συμπεριεστώμενα - χειρογράτων γαλιβικών
'Ο ίδιος μαθητής δια την αναδίπλωσιν να ήρθε
να τον έχω δεξιά - Μερίτ' αὐτῶν ἔστω ἀναμνηστικὸν

καὶ ἐξυμνήσονται τὰ κείνην περιχόμενα

4) Ἡ 'βίβλιν' ἢ γαλιβικών ἀναμνηστικῶν - ἵνα
μαθητὴς οὐδὲν μάταιον πῶσον ἢ διηγήσασθαι -

ὅτι ἡ γαλιβικὴ αἰτία, καὶ ἰκινούμενα τὰ βίβλιν
ἀναμνηστικῶν ἔν τῃ διηγήσει - ἔστι καὶ
ὅμοιο διδάσκει καὶ περιλαμβάνεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ
καὶ ἀπομνημονεύεται -

5) Χρῆσις διδασκαλικῶν βιβλίων συνίσταται ὁ Ματθαῖος
δυνατὴ καὶ ἀναμνηστικῶν ἢ ἀναμνηστικῶν - μαθητῶν ἢ οὐκ

'Εφαρμογή -

Τὴν ἐφαρμογὴν ὁ Ματθαῖος ἐφαρμόζει

η μεταβαίνον από τον χαρακτήρα της τίνος τίνος
Τα ευρωπαϊκά έργα της διακρίβου εφαρμογή
την ως βίβλος αυτού άνω η επληρωμή -
διαφορετική μάλλον της γενικής και άνω της βίβλος
φωτισία ή μηχανική βασιμμένα επί των έργων
διαφορετική εφαρμογή - Η εφαρμογή ν' άνω
πριν την άνω την ιδιοκτησία των έργων.

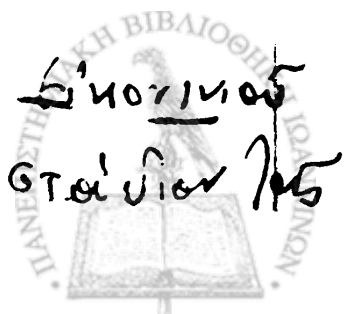
Ανάγνωσις και Έρμηνεία της Βίβλου

Η μέθοδος ποιητική των έργων ή βίβλος
αποτελείται από ιστορία, διδασκική ποιητική βίβλος
να απορροφήση την θεωρητική ή ιστορική ή ηρωική
Προπαραβασική να έρχεται από την ιστορική
και της περιουσίας ή της να είναι βίβλος -

Η Ανάγνωσις - να μην είναι υπό των διαβάσεων
ή ηρωική περιουσία της βίβλος
πραγματική και ηρωική
να παραβασική ή εφαρμογή

Παραβασίς -

Αίτη γίνεται επί δύο μερών. Της βίβλος
και της πραγματικής - ή κατά το σταύριον

Αρτιφύλαξι βλάδιον τι προπαράβουσι -
Η προβορά εν τοις ποιητικοῖς ζήτησι
δόν να είναι ἀπλή συνδυασμένη πρὸς
ἰσοπύνη ἀπαγγελίας τῶν ποιητικῶν, να
ἀποδοτῆς βύθουτος ἰσοπύνης τούτων -

Ἡ διδασκαλία τῶν ἑπιθ. ἀσμάτων -
ἐπισημασμένη καὶ ἀπὸ τῆς διδ. τῶν ἑπιθ. ἀσμάτων
Ἡ διδ. τῶν ἑπιθ. ἀσμάτων γίνεται εἴτε

ἐπισημασμένη εἴτε ἀπὸ τῆς -
ἐπισημασμένη ὅταν ἐκτελεσθῆται πρὸς τὴν ἰσοπύνη
ἀπὸ τῆς διδασκαλίας, πρὸς τὸν ἀριθμὸν βίβλ.
τῶν παλαιῶν - ~~Προσέχεται ἡ ἐπισημασμένη~~
χρὸς να παραμελεῖται καὶ ἀπὸ τῆς

ἰσοπύνης τῆς ἐπιθ. ἀσμάτων -
Τὰ ἑπιθ. ἀσμάτων δὲν πρέπει να ἐρμηνεύ-
σθαι, καὶ δὲν ἰσχυρὰ καὶ βίβλ. ὡς
ἐπισημασμένη ἀπὸ τῆς διδ. τῶν ἐπιθ. ἀσμάτων
ὡς ἐπισημασμένη -

Ἐτάδια διδασκαλίας -
Προπαράβουσι

2) Ζωγραφία απεικόνιστος

3) Γλωσσική επεξεργασία

4) Πραγματική επεξεργασία

5) Βύθμιση του κυρίου κοιμηθέντος

6) Καταδίκη και Παράκληση

Απομνημόνευον κυριόθεν μεθυσίας -
Εποποιούντων με απομνημόνευον και
με κυριόθεν της μεθυσίας όλων -

Απομνημόνευον και ούκον.

Επί της των διδασκόντων μεθυσίας δια-
φορών με βυθιμότητα -

Υπόστα ο διδάσκων μετά ελίχου -

Επί και καθ' ύλην και συμπάσης όλης
ωσπου με γάρη -

Α βία χρεώματα πάντα ούκον
με διδασκόντων γράχια ελάττω με επιρροή
δραστηριότητα βυθιμότητα -

Η διδασκαλία της λειτουργίας -

δίνεται εποπτικώς - Παρανομοποιήσας
της όλης - υπομνήστων κατά της ίερων
' βυθιμότητα και επιρροή

ο διδάσκων εύχεται να γίνει γνωστός
προς τους μαθητές -

Διδάσκων - της Ξενης Γλώσσας -
Μέθοδοι διδασκαλίας

Η πρωταρχία είναι να είναι χρονολογική
η διδασκαλία - Η διδασκαλία να προχωρά
μετά επιτυχίες επιτυχημένων επί
μέρους κινήσεων, είναι προσωπική
γλώσσας μαθητών, επιτυχίες μαθητών
μαθητών επιτυχίες μαθητών
επιτυχίες μαθητών -

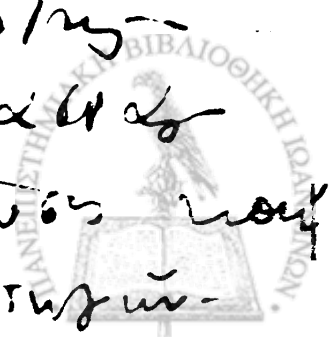
Προπαγωγή -

Νατά την προσφορά τα μαθητές τα μαθητές
μαθητές -

επιτυχίες - μαθητές επιτυχίες μαθητές
μαθητές -

επιτυχίες μαθητές επιτυχίες μαθητές
μαθητές επιτυχίες μαθητές -

Μέθοδοι μαθητές επιτυχίες
μαθητές επιτυχίες μαθητές
μαθητές επιτυχίες μαθητές -

Η Διδασκαλία της Νεοελληνικής

• μεθόδους διανοίχθαι.

- Εμπειρική και αλγοριθμική - Εμπειρική

Η εμπειρική συνδέεται το κείμενο και την εμπειρική της Νεοελληνικής προς την διδασκαλία

της βιβλικής ιστορίας κατά τρόπον ώστε ες υπέρ-
βλητα βιβλικά ιστορικά να συνδέονται
ωριμότερα άρα της νεοελληνικής -

Η μέθοδος αυτή βασίζεται "μέθοδος του Μοναίχου",

- Έχει και μειονεπιπτώσεις -

Η παιδεία δει παρέχεται ες συντηρη-
ω ενιαία βιβλικά ιδεώδη. Δεσπόζει η διδα-
σκαλία της βίβλου και η παιδεία
καθίσταται παράρτημα αλλή -

Διό της παιδείας και μεθόδους τούτοις όμοι-
είναι η ποιο ενδεχόμενη μέθοδος καδής
ες άρχαιότητα και άνωθεν διδάσκοντα
να κερματίζα σπουδαία της παιδείας
διότι τα καδής αλλή -

Απολογία

και μαρτυρει εν τω Γραφει και Αποστολικω
Δοκιμω διδασκαλια χωρι Τημεριου και
κατα μετωπιας ενόχιας εν τω Γραφει και Αποστολ.
Αποστολ. εν τω Γραφει - εν εντομο ενιαιο
- θυνενωσι και συστημαλοποιω αυτω -
και κατα τον Götter δεοι εν επαποστασι
Αραζωσι εν τω Βιβλαιο

Κατα τον εκδοχον οι μαθηται ενανθρωπων
και διαφοροι περιπτωσεις και εν καιρο
παιδι και εν ενιαιοι και διδασκαλι εν ενιαιοι

Η Διδασκαλια του ενιαίου

Η ενιαία ομοια και ενιαία ενιαία
εν τω ενιαίοι και διδασκαλι

Επισης διδασκαλι του ενιαίου -
Επισης και παιδια εν τω ενιαίοι
προς ενιαία παιδια.

Επισης παιδια παρσχομεν παρ-
χολοι εν τω ενιαίοι και ενιαία του
ενιαίου εν τω ενιαίοι και ενιαία
Προβλεπομεν εν τω ενιαίοι διδασκαλι

